

Finansutskottet

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning som gäller en reform av skatteuppbörden, av verkställandet av beskattningen och av vissa påföljdsavgifter

INLEDNING

Remiss

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning som gäller en reform av skatteuppbörden, av verkställandet av beskattningen och av vissa påföljdsavgifter (RP 97/2017 rd): Ärendet har remitterats till finansutskottet för betänkande och till grundlagsutskottet för utlåtande.

Utlåtande

Utlåtande har lämnats av
- grundlagsutskottet GrUU 39/2017 rd

Beredning i delegation

Ärendet har beretts i finansutskottets skattedelegation.

Sakkunniga

Delegationen har hört

- överinspektör Henna Ritari, finansministeriet
- regeringsråd Pekka Humalto, social- och hälsovårdsministeriet
- justitieråd Mikko Pikkujämsä, högsta förvaltningsdomstolen
- statsåklagare Ritva Sahavirta, Riksåklagarämbetet
- överinspektör Seija Kareinen, Skatteförvaltningen
- chefsjurist Matti Merisalo, Skatteförvaltningen
- överinspektör Teppo Paajanen, Skatteförvaltningen
- ledande skatteexpert Sami Varonen, Skatteförvaltningen
- lagändringschef Elena Vigren, Skatteförvaltningen
- utvecklingschef Jukka Hakola, Finlands Kommunförbund
- skatteexpert Virpi Pasanen, Finlands näringsliv rf
- skatteexpert Emmiliina Kujanpää, Centralhandelskammaren
- direktör Timo Sipilä, Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK
- skatteexpert Laura Kurki, Företagarna i Finland rf
- chef för juridiska ärenden Vesa Korpela, Skattebetalarnas Centralförbund rf

Betänkande FiUB 26/2017 rd

- biträdande professor Tomi Viitala, Aalto-universitetet
- professor Matti Tolvanen, Östra Finlands universitet
- professor Olli Mäenpää
- professor (emeritus) Raimo Immonen.

Skriftligt yttrande har lämnats av

- justitieministeriet
- inrikesministeriet
- kommunikationsministeriet
- Polisstyrelsen
- Lantmäteriverket
- Kyrkostyrelsen
- Folkpensionsanstalten
- Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf
- Ekonomiadministrationsförbundet i Finland rf.

Inget yttrande av

- Helsingfors förvaltningsdomstol
- Finlands ortodoxa kyrkostyrelse
- Trafiksäkerhetsverket
- Akava ry
- Familjeföretagens förbund rf
- Tjänstemannacentralorganisationen STTK rf.

PROPOSITIONEN

Regeringen föreslår en ny lag om skatteuppbörd och ändringar i inkomstskattelagen, lagen om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift, lagen om beskattningsförfarande, lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, tonnageskattelagen, lagen om skattenummer och skattenummerregistret för byggbranschen, lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter, lagen om skatt på arv och gåva, lagen om överlåtelseskatt, fastighetsskattelagen samt lagen om skattetillägg och förseningsränta. Också den gällande lagen om skatteuppbörd föreslås bli ändrad. Dessutom föreslås det att ändringar som följer av den nya lagen om skatteuppbörd och vissa ändringar av teknisk natur görs i vissa andra lagar.

I den nya lagen om skatteuppbörd tas bestämmelser in om det förfarande som tillämpas vid betalning, återbäring och indrivning av de skatter och avgifter som betalas till Skatteförvaltningen. Ett enhetligt skatteuppbördsförfarande ska tillämpas på alla skatter som omfattas av lagen om skatteuppbörd. Tillämpningen av bestämmelserna om skatteuppbördsförfarandet utvidgas således till att också omfatta fastighetsskatt, överlåtelseskatt och återbäring av punktskatt på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket. Reformen av skatteuppbördsförfarandet gäller användningsordningen för inbetalningar och återbäringar, betalningsordningen för skatt, det minsta belopp som ska betalas tillbaka och uppbäras, sammandrag, rättelse av fel inom förfarandet för skatteuppbörden samt användningen av återbäring. På obetald skatt som omfattas av tillämp-

Betänkande FiUB 26/2017 rd

ningsområdet för lagen om skatteuppbörd ska det beräknas dröjsmålsränta enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta.

För att främja beskattning i realtid inom inkomstbeskattning, fastighetsbeskattning och tonnagesbeskattning införs det bestämmelser om slutförande av beskattningen vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga, och beskattningen av enskilda skattskyldiga kan därmed slutföras tidigare än för närvarande. I syfte att göra regleringen enhetlig föreslås det att lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter ändras på så sätt att de offentliga uppgifterna vid fastighetsbeskattning blir offentliga vid ingången av november under skatteåret när beskattningen av alla skattskyldiga har slutförts.

Inom inkomstbeskattning, fastighetsbeskattning och tonnagesbeskattning införs ett kompletterande beskattningsbeslut, som fattas efter det att beskattningen har slutförts, om den skattskyldige meddelar sådana nya uppgifter som påverkar beskattningen och som den skattskyldige inte har deklarerat tidigare eller som beskattningen inte i övrigt har grundat sig på. Ärendet avgörs genom ett beslut som fattas av Skatteförvaltningen och som kompletterar den ordinarie beskattningen. Ändring i beslutet kan sökas hos skatterättelsenämnden. Genom förslaget främjas det att Skatteförvaltningen som första instans meddelar beskattningsavgöranden.

Påföljdssystemet inom inkomstbeskattningen, fastighetsbeskattningen, arvs- och gåvobeskattningen och överlåtelsebeskattningen ska bli enhetligare och påföljderna ska bli mer effektiva. Reformeringen av påföljdssystemet avses bidra till att skattedeklarationerna lämnas in i rätt tid och med rätt innehåll samt uppmuntras de skattskyldiga till att på eget initiativ rätta fel och brister i skattedeklarationen eller bouppteckningsinstrumentet.

Syftet är att göra beskattningsförfarandena enhetliga och att förtydliga rättsläget. Därför föreslås det att lagen om skatt på arv och gåva och fastighetsskattelagen ändras så att det vid beskattning av arv och gåva och vid fastighetsbeskattning tillämpas sådana bestämmelser om allmänna principer vid beskattningen som motsvarar bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarande. Lagen om överlåtelseskatt ändras så att det på överlåtelseskatt tillämpas sådana bestämmelser om de allmänna principerna som motsvarar bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ samt även vissa andra bestämmelser i den.

För att öka användningen av elektroniska förfaranden ska samfund och samfälliga förmåner lämna uppgifterna om fastighetsskatt och överlåtelseskatt elektroniskt. Obligatorisk elektronisk deklaration vid överlåtelsebeskattningen ska också gälla fastighetsmäklare och värdepappershandlare.

I syfte att förenhetliga förfarandena utvidgas den deklarationsskyldighet som gäller överlåtelseskatt till att utöver separat överlåtelse av värdepapper och byggnader också omfatta överlåtelse av fastigheter. Genom förfarandet säkerställs också att Skatteförvaltningen får tillräckliga uppgifter för riktande av inbetalningen av överlåtelseskatt till den överlåtelse som skatten grundar sig på.

För att förenhetliga bestämmelserna om det minsta belopp som kan påföras ändras fastighetsskattelagen så att gränsen för den minsta fastighetsskatt som kan påföras blir tio euro.

Betänkande FiUB 26/2017 rd

Verkställandet av beskattningen av understöd förenhetligas för att göra den administrativa bördan lättare. Det föreslås att inkomstskattelagen ändras så att stipendier och andra understöd som har beviljats för studier eller vetenskaplig forskning eller för konstnärlig verksamhet samt pris som har utdelats som erkänsla för vetenskaplig, konstnärlig och allmännyttig verksamhet ska vara inkomst det skatteår som de betalas ut.

För att förtydliga regleringen får lagen om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift övergripande bestämmelser om principen för återbäring av sjukförsäkringsavgiften.

Bestämmelserna om kvarhållande och avförande av en registeranteckning i lagen om skattenummer och skattenummerregistret för byggbranschen ändras så att de motsvarar Europeiska unionens allmänna dataskyddsförordning. Dessutom ändras lagen så att Skatteförvaltningen genom ett enklare förfarande kan avföra onödiga registeruppgifter ur skattenummerregistret.

För att främja att korruptionsrelaterade brott upptäcks och utreds ska det i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter föreskrivas om Skatteförvaltningens rätt att på eget initiativ till förundersökningsmyndigheten lämna ut beskattningsuppgifter och identifieringsuppgifter om den skattskyldige. Skatteförvaltningen ska kunna lämna ut uppgifter om observationer som har gjorts i samband med skattekontroll och som kan misstänkas ha samband med vissa tjänste- och mutbrott eller missbruk av förtroendeställning.

Lagarna avses träda i kraft den 1 maj 2018. Den nya lagen om skatteuppbörd samt ändringarna i lagen om överlåtelseskatt och i fastighetsskattelagen föreslås dock träda i kraft först den 1 november 2019.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Utskottet tillstyrker lagförslaget, men med ändringar.

De viktigaste ändringsförslagen bygger på utlåtandet från grundlagsutskottet och gäller situationer när en påföljdsavgift för en skattskyldigs försummelse inte behöver påföras. Utskottet föreslår att påföljdsavgiften inte ska behöva påföras när villkoren för tillämpningen av bestämmelsen är uppfyllda. Dessutom förtydligar utskottet bestämmelsen om överklagande vid så kallat kompletterande beskattningsbeslut på det sätt som grundlagsutskottet föreslår.

Resten av ändringsförslagen är tekniska justeringar och beror på ändringar som gjorts i lagförslag i sådana propositioner som samtidigt behandlas i riksdagen. De förslagen behandlas bara i detaljmotiven nedan.

Reformen av skatteförfarandet kontra projektet Valmis

Propositionen innefattar den sista delen av den omfattande reform som syftar till att samordna, förtydliga och modernisera förfarandet för beskattning, överklagande och uppbörd för alla de skatter som Skatteförvaltningen tar ut. Dessutom medverkar reformen till att elektroniska tjänster gynnas och beskattningen sker i realtid. Det kommer extra tydligt fram i den aktuella propositionen.

Betänkande FiUB 26/2017 rd

nen. Bakgrunden till reformen finns i regeringsprogrammet där det som mål uppställs att effektivisera verksamheten inom Skatteförvaltningen, förbättra de skattskyldigas rättssäkerhet och tillgång till information och minska den administrativa bördan.

Av lämplighets- och kostnadsskäl är lagstiftningsändringarna tidsmässigt kopplade till *projektet Valmis*, där Skatteförvaltningen får en helt ny infrastruktur för sina informationssystem. Infrastrukturen införs stegvis 2016—2019. Vilken storleksordning det handlar om kommer fram av det faktum att projektet har fått ett särskilt anslag på nästan 120 miljoner euro.

Den första etappen i lagstiftningsreformen (RP 29/2016 rd — FiUB 9/2016 rd) är den till innehållet mest omfattande delen. Den gällde i synnerhet skatter som betalas på eget initiativ och där beskattningsfunktionerna överfördes till Skatteförvaltningens nya informationssystem i början av året. Samtidigt samordnades bestämmelserna om rättelse av beskattning beträffande alla skatteslag, påförande av skatt, rättelse av beslut och sökande av ändring. Också de allmänna bestämmelserna om förfaranden och tidsfrister samordnades. Samtidigt startade en gradvis och genomgripande reform av skatteuppbörd.

Den andra etappen (RP 237/2016 rd — FiUB 34/2016 rd) innehöll ändringar för att med framförhållning revidera förfarandet att påföra skatter samt samordning och förenkling av bestämmelserna om beräkning av ränta inom inkomstbeskattningen. Dessutom var syftet att införa elektroniska metoder, och samtidigt fortsatte skatteuppbördsreformen med en utvidgning av tillämpningsområdet för den nya lagen om skatteuppbörd. Ändringarna trädde i kraft nyligen, i början av december. Ändringarna tillämpas enligt etapperna i projektet Valmis på inkomstbeskattningen av samfund och samfällda förmåner från och med skatteåret 2017 och på inkomstbeskattningen av personkunder från och med skatteåret 2018.

Den aktuella propositionen genomför således den tredje och sista etappen av ändringarna. De är också den mesta synliga delen utåt, eftersom syftet är att införa beskattning som i så hög grad som möjligt sker i realtid. Därmed slutförs beskattningen för enskilda skattskyldiga vid olika tidpunkter, i praktiken med början i juni. Detta påverkar i sin tur tidsplanerna för betalning och återbäring av skatter, dvs. planerna ska läggas upp utifrån när beskattningen färdigställs. Allt som allt resulterar reformen i att beskattningen färdigställs tidigare, att skatter betalas och återbärs tidigare än förr och att redovisningarna till skattetagare tidigareläggs.

Propositionen är omfattande och av stor relevans också till andra delar. Den reviderar påföljdsavgifterna inom beskattningen, främjar elektronisk deklaration och slutför den genomgripande revideringen av skatteuppbörd.

Ändringarna gäller inkomstbeskattningen, tonnagebeskattningen, fastighetsbeskattningen, överlåtelsebeskattningen och arvs- och gåvobeskattningen. Lagarna ska träda i kraft den 1 maj 2018 utom den nya lagen om skatteuppbörd samt ändringarna i lagen om överlåtelseskatt och fastighetsskattelagen, som ska träda i kraft först den 1 november 2019. De nya bestämmelserna kommer att börja tillämpas vid olika tidpunkter för olika skatteslag utifrån etapperna i projektet Valmis. Följaktligen börjar de nya bestämmelserna tillämpas inom inkomstbeskattningen från och med beskattningsåret 2018 och i fastighetsbeskattningen från och med beskattningsåret 2020.

Betänkande FiUB 26/2017 rd

Arvs- och gåvobeskattningen fördes över till det nya informationssystemet redan i den första etappen 2016.

Vidare innehåller propositionen en del fristående ändringar utan direkt samband med reformen. De innebär att bestämmelserna om ett skattnummerregister anpassas efter EU:s dataskyddsförordning och ger Skatteförvaltningen större möjligheter att anmäla misstanke om korruption till förundersökningsmyndigheterna. Dessutom kommer stipendier i fortsättningen att beskattas det år som de har betalats ut.

Samtidigt med den aktuella propositionen behandlar riksdagen också en proposition med bland annat en reform av redovisning till skattetagarna (RP 152/2017 rd). Bestämmelserna samordnar och snabbar upp det nuvarande redovisningsförfarandet. Också här ligger projektet Valmis i bakgrunden, likaså de ändringar som är aktuella här för att medverka till att beskattningen ska ske mer i realtid. Den nya redovisningsförfarandet ska tillämpas på redovisningar till skattetagarna från och med den 1 november 2018.

Utlåtandet från grundlagsutskottet

Grundlagsutskottet har bedömt propositionen med avseende på 2, 8, 21 och 81 § i grundlagen och anför att lagförslagen kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning. Utskottet föreslår dock precisering av bestämmelserna om överklagande av så kallat kompletterande beskattningsbeslut, om när myndigheten kan låta bli att påföra skatteförhöjning och om begreppet rättelse på eget initiativ.

Finansutskottet behandlar ståndpunkterna nedan utifrån kontext.

Utskottets allmänna ställningstagande

Propositionen ingår såldes i ett exceptionellt stor och viktig lagstiftningskontext som genomförs i ett omfattande projekt. Det är därför motiverat att se propositionen mot den bakgrunden. Den bärande idén har varit att förtydliga bestämmelserna, samordna förfarandena mellan olika skatteslag och utveckla beskattningsprocesserna utifrån utvecklingen inom informationssystemen och elektroniska tjänster. Tack vare ändringarna har den administrativa bördan för flera berörda parter kunnat reduceras, beskattningen blivit mer förutsägbar och de skattskyldigas rättssäkerhet förbättrats.

Utskottet har konsekvent uttryckt sitt stöd för reformen och tillstyrker också vägvalen i den här propositionen. De är av mycket stor relevans när vi talar om beskattning i realtid och de betydande fördelar som den ger skattskyldiga och skattetagare. Regeringen räknar med att beskattningen i fortsättningen kan slutföras redan i juni under beskattningsåret för drygt 90 procent av löntagarna och pensionärerna, alltså fyra månader tidigare än i dag. För resten kommer beskattningen att slutföras i jämn takt mellan början av juli och slutet av oktober. Ändringarna går i samma riktning också för andra grupper av skattskyldiga. Exempelvis för ungefär 70 procent av de företag och organisationer som tillämpar en räkenskapsperiod som är lika med ett kalenderår kan beskattningen i fortsättningen slutföras i juni, det vill säga också i det här fallet fyra månader tidigare än i dag.

Betänkande FiUB 26/2017 rd

När beskattningen kommer att slutföras tidigare tidigareläggs också tidpunkten för utbetalning av skatteåterbäringar och betalning av kvarskatt. I dagsläget betalas skatteåterbäringar ut i december, men i fortsättningen kommer merparten att betalas ut redan i augusti. Uppskattningsvis 200 miljoner av de totala skatteåterbäringarna på cirka 2,3 miljarder euro per år kommer fortfarande att betalas ut i december. Ungefär hälften av kvarskatterna på en dryg miljard euro ska i fortsättningen betalas tidigare än i dag, i augusti—september. Till följd av de förändrade tidpunkterna minskar räntorna eftersom perioden för beräkning av ränta förkortas avsevärt.

Samtidigt gör ändringarna också att skattetagarna kan få sina andelar tidigare. När beskattningen slutförs vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga fördelas redovisningarna till kommunerna jämnare mellan olika månader. Ändringen ger extra tydliga avtryck i fastighetsbeskattningen där ungefär hälften av intäkterna, cirka 850 miljoner euro, kommer att kunna redovisas tidigare till kommunerna.

Ändringarna är omfattande och avser alla parter i beskattningen. De är därför av extra stor relevans och styr enligt utskottet utvecklingen i rätt riktning. Utskottet tillstyrker ändringarna och anser att uppdelningen i projektetapper är en lyckad lösning både för ärendehantering och för uppföljningen. Det är alltså en metod som förtjänar fullt stöd.

En del av de tidigare etapperna och ändringarna i den här propositionen har mer begränsade, men trots det viktiga konsekvenser. Dessutom kommer effekterna ofta fram först senare.

Det är exempelvis uppenbart att skatterättelsenämnden kommer att få betydligt färre fall att behandla, och det beror på förslaget om kompletterande beskattningsbeslut. Enligt propositionen kommer fallen att minska med flera tusen per år. Detta i sin tur gör att begäranden om omprövning kan behandlas effektivare och att handläggningstiderna förkortas. Likaså kan man utgå från att processen för att söka ändring i sig blir snabbare också av den anledningen att beskattningsbeslutet blir klart tidigare. En viktig orsak är visserligen att de allmänna tiderna för att söka ändring förkortades avsevärt redan i den första etappen av reformen. Ändringen avsåg också skattetagare där tiden för att söka ändring i exempelvis inkomst- och fastighetsbeskattningen är fyra månader räknat från beskattningsbeslutet till den skattskyldige.

Dessa ändringar hänför sig rent allmänt till rättssäkerheten och den skattskyldiges rättsskydd, det vill säga de har ett samband med skyddsintressen som bör värnas. Överlag ser utskottet positivt på att de skattskyldiga kan få visshet om slutresultatet av beskattningen tidigare än i dag.

Utskottet går i det ovanstående in på reformens systemnivå och behandlar vissa grundläggande rättsliga värderingar. De utgör själva kärnan i hela lagstiftningspaketet. Här bör det emellertid också nämnas vilka effekter de nya informationssystemen och lagstiftningsreformerna har för beskattningskostnaderna. Regeringen bedömer att kostnaderna kan reduceras med ungefär fem miljoner euro på årsbasis när projektet Valmis är slutfört. Av större relevans är det dock att Skatteförvaltningens resurser tack vare många av ändringarna betydligt effektivare kan användas till kontroll som säkerställer inflödet av skatteinkomster.

Också bland de sakkunniga var inställningen till propositionen överlag positiv. Det finns dock en del frågor av allmänt intresse som kommit upp till debatt, och de bör därför behandlas särskilt. De

Betänkande FiUB 26/2017 rd

gäller den tidpunkt när beskattningen slutförs, kommunernas ställning som överklagande och påföljdsavgifterna vid försummelse. Vidare behöver en del bestämmelser ses över med anledning av kommentarerna från grundlagsutskottet.

I det följande tar utskottet upp dessa frågor. För enkelhetens skull koncentrerar sig utskottet på inkomstbeskattningen, även om frågorna till största delen också gäller andra skatteslag som nu är öppna. Avslutningsvis lyfter utskottet fram behovet av att styra och följa reformen.

Utskottet har inget att invända mot ändringarna i lagen om skatteuppbörd.

Slutförande av beskattningen vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga

Ett viktigt element i beskattning i realtid är att beskattningen ska slutföras så snart som möjligt efter det att den har verkställts. Det finns tydliga grunder att slutföra beskattningen vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga, eftersom beskattningen för största delen av de inkomst- och fastighetsskattskyldiga praktiskt taget blir klar redan i juni och för en liten grupp i juli—oktober.

Den ändrade tidpunkten påverkar heller inte den skattskyldiges rättssäkerhet eftersom förfarandet är så gott som oförändrat. I personbeskattningen kommer den skattskyldige bara att underrättas på ett förifyllt formulär om sin personliga tidpunkt för när beskattningen slutförs eller i vissa fall via ett beskattningsbeslut efter det att beskattningen har verkställts. Andra skattskyldiga, bland andra samfund, underrättas om tidpunkten via ett beskattningsbeslut efter det att beskattningen har verkställts.

Förfarandet tillåter också flexibel korrigering av uppgifter på förifyllda deklARATIONER innan beskattningen slutförs, precis som i dagsläget. Den skattskyldige får då ett nytt korrigerat beskattningsbeslut och beskattningen slutförs den dag som anges i beslutet.

I fortsättningen ska slutförande av beskattningen således betyda den tidpunkt för den enskilde skattskyldige som anges i beskattningsbeslutet. — Utöver det är det befogat att föreskriva när beskattningen *senast* ska slutföras, det vill säga när Skatteförvaltningen senast måste verkställa beskattningen. Tidpunkterna är till största delen desamma som nu.

När allt kommer omkring är bestämmelserna mycket tydliga med tanke på enskilda skattskyldiga, anser utskottet. Var och en blir underrättad om den dag när beskattningen blir klar och får information om när yrkanden av dispositiv karaktär senast ska framställas. Dagen för när beskattningen slutförs är också avgörande för när skatteåterbäringar ska betalas ut och skatter betalas. Samtidigt börjar överklagandetiden för den skattskyldige löpa.

Den tidsmässiga spridningen för när beskattningen slutförs är så obetydlig att den inte försämrar jämlikheten mellan de skattskyldiga, anser utskottet. A och O är att Skatteförvaltningen ger de skattskyldiga tillräckligt med tid för att kontrollera och i förekommande fall komplettera sin deklARATION. Så är det tänkt att man ska gå till väga. Dessutom kommer lagen om beskattningsförfarande och fastighetsskattelagen att få bestämmelser om detta. Det ligger i alla parterns intresse att slutresultatet är så riktigt som möjligt redan från början.

Betänkande FiUB 26/2017 rd

Kompletterande beskattningsbeslut

Syftet med förslaget om kompletterande beskattningsbeslut är att förtydliga gränsen mellan verkställande av beskattning och sökande av ändring. Tanken är att Skatteförvaltningen ska meddela ett avgörande i sak som första instans också när den skattskyldige lägger fram helt nya information eller ett yrkande efter det att beskattningen har slutförts. Därför kommer ändring att kunna sökas bara i de fall som bygger på ett beslut av Skatteförvaltningen. Regeln kan frångås om den nya informationen i sak hör till samma fråga som den skattskyldige samtidigt har begärt omprövning av. Båda frågorna ska då kunna behandlas i ett och samma omprövningsförfarande.

Utskottet anser att förslaget är befogat. Ett avgörande i första instans ska fattas i beskattningsförfarande, och därefter följer vid behov ändringssökande. Denna gräns klargörs på det sätt som var avsett. Vidare kan man utgå från att den skattskyldige får beslutet snabbare när förfarandet förenklas. Avgörandet antas också minska överklagandena i betydande omfattning, precis som det sägs ovan.

I rättsligt hänseende är det kompletterande beskattningsbeslutet alltså verkställande av beskattning, inte sökande av ändring. För att också bestämmelserna om rätten att söka ändring i sådana fall ska var tydlig bör förslaget kompletteras på det sätt som grundlagsutskottet föreslår. Följaktligen föreslår finansutskottet att 51 a § får ett nytt 7 mom. Det föreskriver att ändring i det kompletterande beskattningsbeslut får sökas genom begäran om omprövning hos skatterättelsenämnden. Vid förfarandet gäller det som föreskrivs i 5 kap.

Däremot anser utskottet det inte vara motiverat att, som vissa sakkunniga föreslog, införa ett förfarande där ärendet direkt överförs till skatterättelsenämnden när den skattskyldiges begäran om omprövning har avslagits. Det skulle sannolikt resultera i att också fall där det för den skattskyldige hade räckt med ett avgörande i första instans går vidare till skatterättelsenämnden. Det i sin tur minskar möjligheterna att nå den eftersträlvade nyttan med reformen. När det fortfarande finns ett behov av att överklaga kan ett beslut i första instans förtydliga och strukturera det som överklagandet gäller eller det som krävs i bevisföringen. I den meningen är det inte befogat att införa automatisk överföring.

Kommunerna och överklagande

Kommunförbundet uttryckt sin oro för hur kommunerna ska kunna bevaka sina intressen som skattetagare när beskattningen i fortsättningen slutförs vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga. Tiden för att överklaga är kort för skattetagarna och den börjar när den skattskyldiges beskattning slutförs. Den knappa tiden gäller särskilt fastighetsbeskattningen, där kommunerna har ett ständigt ökande intresse att bevaka. Ett alternativ som föreslagits är att skattetagarens tid för att överklaga ska börja först när beskattningen för alla skattskyldiga är slutförd.

Utskottet menar att den alternativa modellen är varken motiverad eller nödvändig. Trots att beskattningen slutförs individuellt för de skattskyldiga kommer det också framöver att göras i stora poster och inte i enskilda beslut per dag. Merparten av fallen inom inkomst- och fastighetsbeskattningen kommer, som det sägs ovan, att slutföras redan i juni under beskattningsåret. Det handlar således huvudsakligen om att tidigarelägga skattetagarens bevakning av sin rätt och överlag att

Betänkande FiUB 26/2017 rd

kontrollera i flera etapper över en längre period än nu. Dessutom bör det beaktas i sammanhanget att framför allt enheten för bevakning av skattetagarnas rätt utövar överklaganderätten också på kommunernas vägnar.

Det förefaller alltså inte finnas något behov av en ändring. Vidare skulle det strida mot de generella målen om beskattning i realtid, rättssäkerhet och kortare handläggningstider. Det är dock viktigt att kommunerna i sin roll som skattetagare fortfarande har smidig tillgång till information och att Skatteförvaltningen avtalar om ett rationellt förfarande med kommunerna. Frågan om antalet poster i och periodiseringen av fastighetskatten kan med fördel fortsatt behandlas i det pågående projektet för en översyn av fastighetsbeskattningen (VM 142:00/2016), vilket är avsikten.

Påföljdsavgifter

Propositionen innebär också en stor översyn av bestämmelserna om den nuvarande skatteförhöjningen, det vill säga sanktion vid försummelse av deklareringskyldigheten. I fortsättningen ska påföljden bestå av två delar, en förseningsavgift och skatteförhöjning. I en del av de fall där sanktionen i dag är skatteförhöjning kommer det framöver alltså att påföras en förseningsavgift. Avgörande i sammanhanget är om den skattskyldige lämnar in en deklARATION eller om personen på eget initiativ rättar till någon annan försummelse innan beskattningen slutförs.

Indelningen visar hur allvarlig försummelsen är och inverkar på hur stort sanktionsbeloppet är och hur fallet ska bedömas som helhet. Tidpunkten för när beskattningen avslutas spelar också här en stor roll eftersom eventuellt rekvisit för skattebrott uppfylls från och med den tidpunkten.

Syftet med reformen är att förbättra tillgången till beskattningsuppgifter, det vill säga att de kommer vid rätt tidpunkt och med rätt innehåll, och att motivera de skattskyldiga att själva rätta uppgifter som de vet är felaktiga eller bristfälliga. Då behöver arbetet inte göras om flera gånger och skatteinkomsterna flyter in till rätt belopp redan från början. Dessutom samordnas sanktionsmekanismen så långt som möjligt med påföljdssystemet vid skatt som betalas på eget initiativ.

Den andra bärande tanken i reformen är att precisera bestämmelserna för att påföljdskriterierna ska vara mer heltäckande och mer objektiva. Därmed inskränker kriterierna myndigheternas prövningsrätt samtidigt som de blir mer förutsägbara och systematiska. Av dessa orsaker har de ansetts ha större effekt än de nuvarande kriterierna.

Utskottet anser att det nya påföljdssystemet har motiverade utgångspunkter och är konsekvent uppbyggt. Också motiven för påföljdsnivån är godtagbara. Båda påföljderna är dock förknippade med aspekter som ger anledning till en ny, separat granskning.

a) Förseningsavgift

Förseningsavgift ska påföras när den skattskyldige lämnar in deklARATION eller på eget initiativ rättar någon annan försummelse innan beskattningen är slutförd. Det betyder med andra ord att den skattskyldige rättar en brist eller ett fel i deklARATIONEN. Avgiften ska vara fast och skälig; 50 euro för fysiska personer och dödsbon och 100 euro för övriga skattskyldiga. Ingen förseningsavgift kommer normalt att påföras vid rättelse till den skattskyldiges fördel.

Betänkande FiUB 26/2017 rd

Grundlagsutskottet påpekar att innebörden i begreppet ”*på eget initiativ*” bara kommer fram i motiven till propositionen. Följaktligen har grundlagsutskottet krävt att bestämmelserna preciseras för att kravet på att bestämmelser ska finnas i lag ska uppfyllas beträffande kriteriet för betalningsskyldighet vid en administrativ sanktion.

Finansutskottet har emellertid en annan uppfattning än grundlagsutskottet om hur begripligt begreppet är och om bestämmelsen behöver preciseras. Begreppet ”*på eget initiativ*” ingår nämligen redan nu i vår lagstiftning och avser handlingar som sker utan medverkan från en myndighet. Det används således i lagstiftningen på samma sätt som i allmänspråket och situationen blir inte bättre av att införa en förklaring i lagtext, snarare är det tvärtom. Utskottet anser därmed att ändringen inte är nödvändig med avseende på de skattskyldigas rättssäkerhet.

b) Skatteförhöjning

Skatteförhöjning påförs när den skattskyldige inte lämnar in någon skattedeklaration eller på eget initiativ rättar ett fel eller en brist i skattedeklarationen innan beskattningen har slutförts. Förhöjningen ska normalt vara 2 procent av beloppet av den inkomst som lagts till men kan höjas eller sänkas på särskilda grunder. Intervallerna är 0,5—10 procent. Det är alltså betydligt snävare än det nuvarande intervallet, som vid uppsåtlighet eller grov oaktsamhet är 0—30 procent av beloppet av den inkomst som lagts till. Vid sidan av förhöjningen tillämpas ändå i dag en sanktion i penningbelopp, som kan uppgå till maximalt antingen 150 eller 800 euro i olika situationer.

Behovet av att se över det gällande regelverket är uppenbart när man beaktar dess grova struktur och den omfattande prövningsrätten. Trots att tillämpningen av bestämmelsen grundar sig på laglighetsprövning är det i praktiken mycket svårt att värna om jämlikheten. Det krävs faktiska administrativa begränsningar av typen Skatteförvaltningens harmoniseringsanvisningar, som har utarbetats utifrån beskattnings- och rättspraxis. I dem är tillämpningsområdet för skalan för skatteförhöjning betydligt snävare än i den gällande bestämmelsen. Maximiförhöjningen är i allmänhet bara 7 procent, och det gäller dessutom bara till den del beloppet av den inkomst som lagts till överskrider 100 000 euro. I övrigt är förhöjningen 3 eller 5 procent.

Det finns således en stor obalans mellan gällande lag och praxis. Grundlagsutskottet konstaterar i sitt utlåtande att det vid påförandet av administrativa påföljdsavgifter är fråga om betydande utövning av offentlig makt. Lagen ska därför föreskriva exakt och tydligt om bland annat grunderna för betalningsskyldigheten och för avgiftens storlek. Bestämmelserna ska också uppfylla proportionalitetskraven i fråga om påföljderna.

Bestämmelserna om skatteförhöjning i propositionen uppfyller enligt utskottets mening de ovan nämnda kraven på exakthet, tydlighet och proportionalitet. Den föreslagna skalan baserar sig på en omfattande beskattnings- och rättspraxis där bland annat kravet på proportionalitet har beaktats. I en del av avgörandena handlar det om anmärkningsvärt stora skatteintressen, upp till tiotals eller hundratals miljoner euro och/eller fall där det i grund och botten har varit fråga om aggressiv skatteplanering.

Betänkande FiUB 26/2017 rd

Utskottet tillstyrker därför den föreslagna skatteförhöjningsskalan som sådan. Också i det här sammanhanget bör det understrykas att meningen är att hela skalan ska tillämpas, alltså också nivån på 10 procent.

Det är på motsvarande sätt motiverat att frånga bedömningen av graden av oaktsamhet i fråga om försummelser. En sådan straffrättslig bedömning av skulden passar mindre bra när det gäller administrativa avgöranden och massförfaranden av typen beskattning. Skatteförhöjningens storlek kan bedömas betydligt mer objektivt utifrån yttre kännetecken i det enskilda fallet, såsom inkomstbeloppet, vem den skattskyldige är eller upprepade försummelser.

Utskottet betonar ändå att skatteförhöjningen också framöver är en påföljd av straffkaraktär, vilket framgår bland annat av grundlagsutskottets utlåtande. Vid prövningen ska man därför alltid också beakta möjligheten till straffrättslig påföljd. Gränsen för detta regleras i lagen om skatteförhöjning och tullhöjning som påförs genom ett särskilt beslut (781/2013), som trädde i kraft 2013. Lagen är en så kallad *ne bis in idem*-lag med förbud mot dubbel straffbarhet. Utskottet tillstyrkte lagen när den trädde i kraft och ansåg att den skapar ökad klarhet i rättsläget och ger myndigheterna klara förhållningsregler (FiUB 15/2013 rd — RP 191/2012 rd). Också Skatteförvaltningens beskrivning av konsekventa och fungerande arbetsprocesser och etablerat samarbete både inom förvaltningen och mellan förvaltningen och åklagarmyndigheterna stöder denna uppfattning.

När skatteförhöjning inte behöver påföras. Undantagsvis kan man också helt avstå från att påföra skatteförhöjning. Grunder för detta är att försummelsen är ringa, att det finns giltiga skäl eller att påförande av skatteförhöjning skulle vara oskäligt med hänsyn till omständigheterna i en situation där skatteförhöjningen sänks.

Grundlagsutskottet har ansett att bestämmelserna om skatteförhöjning sammantaget sett inte är problematiska med avseende på den oskuldspresumtion som avses i grundlagens 21 §. Bestämmelserna bör ändå ändras så att Skatteförvaltningens prövning ska vara bunden i de fall där beslutet gäller att avstå från att påföra skatteförhöjning.

Finansutskottet håller med om detta och föreslår ändringar i 32 § i lagen om beskattningsförfarande, 36 § i lagen om skatt på arv och gåva samt 36 § i lagen om överlåtelseskatt. Utskottet föreslår av konsekvensskäl att den bundna prövningen också utsträcks till att omfatta förseningsavgifterna. Det betyder att ändringar ska göras också i 33 § i lagen om beskattningsförfarande, 36 b § i lagen om skatt på arv och gåva och 36 b § i lagen om överlåtelseskatt. Ändringarna preciseras i detaljmotiven.

Utskottet betonar ändå att det ska vara exceptionellt att inte påföra skatteförhöjning. Den uttryckliga utgångspunkten för de nya bestämmelserna är att skatteförhöjning ska påföras när förutsättningarna är uppfyllda. Tack vare finindelningen i den nya skalan kan man beakta mycket olika situationer på ett proportionerligt sätt. Den klara huvudregeln är därför att skatteförhöjning ska påföras. Endast i undantagsfall kan det bli fråga om att avstå från att påföra skatteförhöjning.

Det som sägs ovan gäller också situationer där ärendet ger stort rum för tolkning eller är oklart, såsom det framgår av propositionsmotiven (s. 79). Skatteförhöjningen är i då allmänhet en procent.

Betänkande FiUB 26/2017 rd

I vissa fall är det ändå också i dessa situationer befogat att avstå från att påföra skatteförhöjning. De omständigheter som påverkar denna prövning klarläggs i propositionsmotiven (s. 149 och 157). De bör ges tyngd vid tolkningen.

Rättelse av fel på den skattskyldiges initiativ. En förmildrande omständighet enligt den nya skalan för skatteförhöjningar är om den skattskyldige på eget initiativ yrkar på att felet ska rättas till den skattskyldiges nackdel efter det att beskattningen slutförts. För att man ska kunna påföra den lägre skatteförhöjningen på 0,5 procent krävs det då dessutom att den skattskyldige har uppfyllt sin utredningsskyldighet i fråga om rättelsen.

Enligt utskottet knöts bestämmelsen av sakkunniga utan grund till regleringen om *verksam ånger*. Det är det ändå inte fråga om här, inte ens indirekt, och det finns fortfarande inte någon sådan speciallag som skulle berättiga till det förfarandet. Utan uttryckliga bestämmelser är det förfarandet således inte lagligt. — Som det sades tidigare ger de gällande bestämmelserna om förfarandet vid beskattningen och den ovannämnda *ne bis*-lagen tydliga ramar för tillvägagångssättet i situationer där man i stället för att påföra skatteförhöjning är skyldig att överväga en överföring av ärendet till en straffprocess. Utskottet är utifrån de uppgifter det fått övertygat om att Skatteförvaltningens prövning när det gäller polisanmälan baserar sig på sakkunskap och ett brett samarbete och att greppet är aktivt.

Bestämmelsernas allmänpreventiva effekt. Det nya regelverket har också väckt diskussion om vilka signaler det ger att skatteförhöjningsprocenten blir betydligt lägre. Det är främst fråga om huruvida bestämmelsernas allmänpreventiva effekt är tillräcklig.

Utskottet bedömer att ändringen inte heller till dessa delar har några negativa konsekvenser. De sakkunniga är tämligen eniga om att risken för att bli fast är det avgörande när man tänker på den allmänpreventiva effekten. Det väsentliga är alltså att lagstiftningen är förutsebar och tillämpas konsekvent. De nya bestämmelserna ger goda förutsättningar för detta.

Man bör också komma ihåg att skatteförhöjning bara är en av påföljderna för deklaraionsförsummelser. Dessutom debiteras förseningspåföljder, och deras betydelse är större än skatteförhöjningens; exempelvis är dröjsmålsräntan i dag 7 procent. Utöver dessa ekonomiska faktorer finns det också annat som man måste ta hänsyn till, såsom ryktesrisken, skyldigheten att rapportera skatterisker och andra omständigheter som väsentligt kan påverka företagsbilden. Inte heller utifrån dem kan ändringen väntas ha några större konsekvenser för företagets beteende.

Slutsatser. Utskottet anser att förslaget som helhet är väl övervägt och möjliggör ett effektivt förvaltningsförfarande och att det är tillräckligt exakt med tanke på de skattskyldigas rättssäkerhet. De nya bestämmelserna om skatteförhöjning fyller följaktligen sitt syfte som ett led i ett välfungerande, förutsägbart och rättssäkerhetsalstrande skattesystem.

Styrning och uppföljning

Den lagstiftningsreform i tre steg som genomförs inom ramen för projektet Valmis slutförs genom denna proposition. Genom reformen har man moderniserat och förenhetligat hela lagstift-

Betänkande FiUB 26/2017 rd

ningen om förfarandet i den mån skillnaderna mellan skattelagen tillåter det. Det handlar om ett projekt som är omfattande och av stor samhällslig betydelse.

Som det sägs ovan har denna proposition konsekvenser i fråga om alla skattskyldiga. Ett lyckat genomförande av reformen kräver därför omfattande och aktiv informering och kundvägledning som sker i rätt tid. Utskottet betonar betydelsen av detta.

Propositionen är betydelsefull också för att den tryggar effektiviteten i Skatteförvaltningens verksamhet och inflödet av skatteinkomster. De föreslagna ändringarna har dessutom väckt nya frågor som i sig är viktiga. För att få en övergripande bild av de praktiska konsekvenserna av reformen är det viktigt med en noggrann och bred uppföljning. Man ska då lägga vikt vid både hur systemet fungerar rent generellt och hur bestämmelserna om skatteförhöjning fungerar i praktiken.

DETALJMOTIVERING

1. Lag om skatteuppbörd. 16 § 4 mom. I paragrafen föreskrivs det att betalaren får rikta en inbetalning till betalning av alla skatter eller till betalning av skatter av ett skatteslag. I 4 mom. gäller det situationer där en inbetalning riktas till betalning av något annat skatteslag än de skatter som avses i 7 §, som ska behandlas gemensamt.

En skattelagsinbetalning bör kunna riktas till fordringar enligt förfallodag i stället för enligt preskriptionsdag. I enlighet med detta bör momentet ändras så att inbetalningen används till betalning av förfallna och icke förfallna skattefordringar inom skattelaget i fråga enligt förfallodag från den äldsta till den senaste och i övrigt i enlighet med 6 §. Ändringen gäller både förfallna och icke förfallna fordringar.

När inbetalningarna används enligt förfallodag uppstår det inte onödiga dröjsmålspåföljder, vilket gynnar den skattskyldige.

18 § 2 mom. och 26 § 4 mom. Hänvisningen till 53 § i lagen om skatteuppbörd bör strykas i bestämmelserna.

73 § 2 mom. Bestämmelsen gäller tidsfrist för korrigerings av fel. I 2 mom. bör ordet ”yrkande” användas för konsekvensens skull.

2. Lag om ändring av lagen om skatteuppbörd. 24 a § 2 mom. Paragrafen gäller användningsordningen för en betalning som riktats till ett skatteslag. Dess 2 mom. bör preciseras så att betalningen används till förfallna och icke förfallna fordringar på skatter inom ett skatteslag som avses i 1 mom., enligt förfallodag från den äldsta till den senaste. Till dessa delar är motiveringen densamma som i lagförslag 1.

5. Lag om ändring av lagen om beskattningsförfarande. 32 § 3 mom. och 33 § 5 mom. Paragraferna gäller skatteförhöjning och förseningsavgift. I dem föreskrivs det också om när skatteförhöjning eller förseningsavgift inte behöver påföras. Bestämmelserna bör preciseras på det sätt

Betänkande FiUB 26/2017 rd

som föreslås i grundlagsutskottets utlåtande så att skatteförhöjning och förseningsavgift *inte påförs* när förutsättningarna är uppfyllda.

51 a §. Paragrafen gäller nya kompletterande beskattningsbeslut. Den bör för tydlighetens skull få ett nytt 7 mom. där det föreskrivs att ändring i kompletterande beskattningsbeslut söks genom omprövning hos skatterättelsenämnden på det sätt som föreskrivs i 5 kap.

7. Lag om ändring av lagen om skatt på arv och gåva. 36 § 3 och 4 mom. samt 36 b § 5 mom. Paragraferna gäller skatteförhöjning och förseningsavgift. I dem föreskrivs det också om när skatteförhöjning eller förseningsavgift inte behöver påföras. Bestämmelserna bör preciseras på det sätt som föreslås i grundlagsutskottets utlåtande så att skatteförhöjning och förseningsavgift *inte påförs* när förutsättningarna är uppfyllda.

8. Lag om ändring av lagen om överlåtelseskatt. *Ingressen.* I propositionen föreslås det att bland annat 29 § 4 mom. i lagen om överlåtelseskatt ska upphävas. Momentet gäller anmälan om överlåtelse av fastighet. Ändringen avses träda i kraft den 1 november 2019. Det moment som föreslås bli upphävt blir ändå 5 mom. genom propositionen RP 109/2017 rd, i vilken paragrafen får ett nytt 2 mom. vid ingången av nästa år. För att samordna bestämmelserna bör ingressen korrigeras så att det är 29 § 5 mom. som föreslås bli upphävt.

36 § 3 mom. och 36 b § 5 mom. Paragraferna gäller skatteförhöjning och förseningsavgift. I dem föreskrivs det också om när skatteförhöjning eller förseningsavgift inte behöver påföras. Bestämmelserna bör preciseras på det sätt som föreslås i grundlagsutskottets utlåtande så att skatteförhöjning och förseningsavgift *inte påförs* när förutsättningarna är uppfyllda.

12. Lag om ändring av lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter. *Ingressen.* I propositionen föreslås det bland annat att lagens 18 § 1 mom. 11 punkt ska ändras och att samma paragraf ska få en ny 12 punkt. Ändringen avses träda i kraft den 1 maj 2018. Till bestämmelsen fogas ändå en ny 12 punkt vid ingången av nästa år genom propositionen RP 154/2017 rd. För att samordna bestämmelserna bör ingressen korrigeras på så sätt att ändringen gäller 12 punkten i dess lydelse i lag (/2017) och att lagen får en ny 13 punkt.

FÖRSLAG TILL BESLUT

Finansutskottets förslag till beslut:

Riksdagen godkänner lagförslag 3, 4, 6, 9—11 och 13—42 i proposition RP 97/2017 rd utan ändringar.

Riksdagen godkänner lagförslag 1, 2, 5, 7, 8 och 12 i proposition RP 97/2017 rd med ändringar. (Utskottets ändringsförslag)

1.

Lag

om skatteuppbörd

I enlighet med riksdagens besluts föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på det förfarande som ska iakttas vid betalning, återbetalning och indrivning av skatter och avgifter enligt lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) och lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016). Lagen tillämpas på skatter enligt lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) och mervärdesskattelagen (1501/1993) även till den del som lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ inte tillämpas på dem, om inte något annat föreskrivs i den lag det är fråga om.

Lagen tillämpas dessutom på uppbörd av andra skatter och avgifter, om så föreskrivs separat.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *skatt* de skatter, avgifter och andra betalningar enligt 1 § som Skatteförvaltningen bär upp och redovisar, samt sådan utländsk skatt som kan drivas in i Finland antingen med stöd av ett avtal med en främmande stat om handräckning i skatteärenden (*handräckningsavtal*) eller med stöd av lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder och om tillämpning av direktivet (1526/2011),

2) *skattskyldig* den som är skattskyldig vid beskattning enligt de lagar som nämns i 1 § och den som är skyldig att betala skatt som avses i 1 §,

Betänkande FiUB 26/2017 rd

3) *skatteuppbörd* åtgärder i anslutning till uppbörd och återbetalning av skattemedel samt bokföring av skattemedel,

4) *indrivning av skatt* Skatteförvaltningens indrivningsåtgärder samt annan indrivning av skatteskulder med hjälp av indrivningssätt som föreskrivs i denna eller någon annan lag,

5) *återbäring* sådan skatt, som betalas tillbaka till den skattskyldige, från en främmande stat till Finland överförd skatt eller sådant överfört förskott på skatt samt räntor på dessa,

6) *användning av återbäring* att en återbäring används till betalning av skatter och Skatteförvaltningens andra fordringar samt av andra myndigheters fordringar innan det belopp som ska betalas tillbaka betalas ut till den skattskyldige,

7) *betalningsordning* den ordning i vilken inbetalningar och återbäringar används till betalning av delar av en betalningsrat för en skatt,

8) *användningsordning* den ordning i vilken inbetalningar och återbäringar används till betalning av betalningsraterna för en skatt,

9) *förfallodag* den sista dag för betalning av en skatt som anges i beslutet om påförande av skatt eller som bestäms enligt lag eller förordning.

3 §

Behörig myndighet

Skatteförvaltningen är behörig myndighet.

4 §

Skatter som ska uppbäras gemensamt

Av de skatter som avses i lagen om beskattningsförfarande uppbärs statsskatt, kommunalskatt, kyrkoskatt, försäkrades sjukförsäkringspremier och rundradioskatt för personer gemensamt som en enda skatt för skatteåret. Inkomstskatt för samfund och rundradioskatt för samfund uppbärs liksom gemensamt som en enda skatt för skatteåret.

5 §

Betalningsordning för skatt

En skatt betalas i följande ordning:

- 1) de dröjsmålspåföljder som beräknats och upplupit på skatten,
- 2) skattekapitalet,
- 3) nedsatt dröjsmålsränta,
- 4) skatteförhöjning.

Om bestämmelserna i någon annan lag som tillämpas på indrivning av en skatteskuld avviker från 1 mom., iakttas den lagen vid behandlingen av det sålunda indrivna beloppet. Om det belopp som ska drivas in betalas till Skatteförvaltningen eller om en återbäring används till betalning av det belopp som ska drivas in, tillämpas dock den betalningsordning som föreskrivs i 1 mom.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om betalningsordningen för skatt.

Betänkande FiUB 26/2017 rd

6 §

Allmän användningsordning för inbetalningar och återbärningar

Inbetalningar och återbärningar används till betalning av skatter i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag skatterna preskriberas. Till betalning av skatter som preskriberas samma dag används inbetalningar och återbärningar i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfallodagarna. Förfallodagen för en för sent deklarerad skatt som betalas på eget initiativ anses då vara den dag då skattedeklarationen lämnats in. Om skatter förfaller till betalning samma dag, används inbetalningar och återbärningar till betalning av skatterna i följande ordning:

- 1) de skatter och avgifter som avses i 4 § samt förskott och andra belopp som debiterats med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen (1224/2004),
- 2) sådana förskottsinnehållningar enligt lagen om förskottsuppbörd och sådana andra skatter som betalas på eget initiativ som har flera skattetagare,
- 3) avgifter enligt lagen om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift (771/2016),
- 4) fastighetsskatt,
- 5) mervärdesskatter och andra skatter som tillfaller enbart staten,
- 6) försummelseavgifter enligt 22 a § i lagen om beskattningsförfarande och 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ,
- 7) återbärningar som ska återkrävas med stöd av 34 § i denna lag,
- 8) konjunkturdeposition,
- 9) Skatteförvaltningens andra fordringar.

Om ett flertal inbetalningar eller återbärningar är tillgängliga, används de i enlighet med den ordning i vilken inbetalningarna har gjorts eller återbärningarna har blivit tillgängliga för betalning av skatt. Om en inbetalning har gjorts samma dag som en återbäring, på det sätt som avses i 24 § 1 mom., skulle vara tillgänglig för betalning av skatt, används inbetalningen först.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om den allmänna användningsordningen för inbetalningar och återbärningar.

7 §

Vissa skatter som ska behandlas gemensamt

Skatter enligt lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och försummelseavgifter enligt 22 a § i lagen om beskattningsförfarande behandlas vid skatteuppbörd som ett enda skatteslag på det sätt som föreskrivs i denna lag, med undantag av

- 1) förskottsbetalning enligt 23 § i lagen om förskottsuppbörd,
- 2) källskatt som påförs räntetagaren enligt 12 § i lagen om källskatt på ränteinkomst (1341/1990),
- 3) sådan återbäring av källskatt som ska betalas till inkomsttagaren enligt 11 § 2 mom. i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) samt sådana skatter och avgifter på inkomster enligt 3 kap. i den lagen som påförs i den ordning som anges i lagen om beskattningsförfarande,
- 4) mervärdesskatt på vilken tillämpas en särskild ordning enligt 12 a kap. i mervärdesskattelagen,

Betänkande FiUB 26/2017 rd

5) sådan återbetalning av slutlig löneskatt som avses 6 § i lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget (562/1976).

8 §

Betalningsrörelse i fråga om skattemedel

Skatter uppbärs samt återbäringar och andra prestationer betalas via Skatteförvaltningens kon-
ton för detta ändamål i statens betalningsrörelsebanker.

9 §

Överföringstidpunkt för skattemedel

Statens betalningsrörelsebanker överför skattemedel som mottagits under dagen till Skatteför-
valtningens konto i enlighet med vad som överenskommits i avtalet om skötsel av statens betal-
ningsrörelse.

Andra än i 1 mom. avsedda penninginstitut överför dagligen skattemedel som mottagits under
dagen till Skatteförvaltningens konto den första vardag efter betalningsdagen då penninginstitu-
tet är öppet för allmänheten. Om penninginstitutet inte är öppet för allmänheten på betalningsda-
gen, ska medlen överföras senast den andra dagen efter betalningsdagen då penninginstitutet är
öppet för allmänheten.

10 §

Bokföring av skattemedel

Skatteförvaltningen för bok över skattemedel vilken ska innehålla uppgifter om de skatter som
har influtit och betalats tillbaka samt om andra betalningar. Av bokföringen av skattemedel ska
framgå de uppgifter som förutsätts i lagen om statsbudgeten (423/1988) och i bestämmelser som
utfärdats med stöd av den liksom de uppgifter som krävs för redovisningarna till skattetagarna.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om förfarandet för bokföring samt regist-
rering och antecknande av skattemedel.

Betänkande FiUB 26/2017 rd

2 kap.

Betalning av skatt

11 §

Betalningsställen samt uppgifter som ska lämnas i samband med betalningen

Skatterna betalas till ett penninginstitut. Betalaren svarar för kostnaderna för betalningen. Bestämmelser om vilka betalningsställen som tar emot inbetalningar utan att ta ut några kostnader av betalaren utfärdas genom förordning av finansministeriet.

I samband med betalningen ska sådana uppgifter lämnas som behövs för att specificera betalningen. Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som ska lämnas i samband med betalningen.

Bestämmelser om betalning av skatter till utskökningsmyndigheten utfärdas separat.

12 §

Förfallodag för skatt

Skatt ska betalas senast på den förfallodag som angetts i beslutet om påförande av skatt.

Bestämmelser om förfallodagen för i 7 § avsedda skatter som betalas på eget initiativ finns i 6 kap. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Andra skatter som betalas på eget initiativ än de skatter som avses i 7 § ska betalas senast på den förfallodag som föreskrivs i lag eller förordning.

13 §

Betalningsdag för skatt

Skatten anses vara betald till Skatteförvaltningen den dag då

- 1) betalningen har debiterats betalarens konto, eller
- 2) betalningen har skett kontant till ett penninginstitut eller ett betalningsställe för skatter om vilket det föreskrivs separat.

Om någon uppgift om betalnings- eller debiteringsdag inte har förmedlats med betalningen, anses skatten vara betald den dag då betalningen har bokförts på Skatteförvaltningens konto.

14 §

Dröjsmålsföljder

På skatt som betalas efter förfallodagen ska det betalas dröjsmålsränta. Bestämmelser om beräkning av dröjsmålsränta finns i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995).

Betänkande FiUB 26/2017 rd

15 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter om betalning av skatt

Bestämmelser om uppbörds- och betalningstiderna eller om förfallodagarna för skatter samt om antalet uppbördsrater och fördelningsgrunderna för raterna utfärdas genom förordning av finansministeriet, om inte något annat föreskrivs i eller med stöd av någon annan lag.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om det förfarande som ska iakttas vid betalning.

3 kap.

Riktande och användning av inbetalningar

16 §

Riktande av inbetalningar

Betalaren får rikta en inbetalning till betalning av en skattskyldigs alla skatter (*allmän inbetalning*). Inbetalningen används till betalning av den skattskyldiges förfallna skatter och Skatteförvaltningens andra fordringar i enlighet med 6 §.

Betalaren får rikta en inbetalning till betalning av skatter av ett skatteslag (*skatteslagsinbetalning*).

Om betalaren riktar en inbetalning till betalning av skatter som avses i 7 §, används inbetalningen till betalning av dessa skatter i enlighet med 6 §. Inbetalningen används dock till betalning av skatter som avses i 7 § tidigast på den förfallodag som avses i 32 och 34 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Om betalaren riktar en inbetalning till betalning av ett annat skatteslag än skatter som avses i 7 §, används inbetalningen till betalning av förfallna och icke förfallna skattefordringar inom skatteslaget i fråga **enligt förfallodag från den äldsta till den senaste och i övrigt** i enlighet med 6 §. Skatter som avses i 4 § samt förskott och andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen samt tonnageskatt betraktas som ett enda skatteslag när en inbetalning enligt skatteslag riktas.

Om det inte finns obetalda skatter som en inbetalning enligt 3 eller 4 mom. riktas till, ska inbetalningen användas till betalning av andra förfallna skatter och Skatteförvaltningens andra fordringar i enlighet med 6 §.

Om en inbetalning har riktats till skatter som avses i 7 §, används inbetalningen till betalning av andra skatter tidigast den sista dagen i den kalendermånad under vilken inbetalningen har gjorts. Om inbetalningen betalas tillbaka tidigare, betalas den dock tillbaka i enlighet med 5 kap.

Om en inbetalning har riktats till betalning av överlåtelseskatt, ska inbetalningen inte användas till betalning av andra skatter innan inbetalningen betalas tillbaka. Inbetalningen ska betalas tillbaka i enlighet med 5 kap.

Avvikelse från användningsordningen för en inbetalning som avses i 2 mom. kan göras på grund av att den skattskyldige framställt en motiverad begäran.

Betänkande FiUB 26/2017 rd

17 §

Särskilt riktande av inbetalningar

Betalaren får rikta en inbetalning till betalning av fordringar som Skatteförvaltningen specificerat. Inbetalningen används till betalning av dessa skatter i enlighet med 6 §.

Om det inte finns obetalda specificerade fordringar som avses i 1 mom., används inbetalningen med iakttagande av 6 §.

18 §

Avvikelse från användningsordningen för inbetalningar

Skatteförvaltningen kan med avvikelse från 16 § i sista hand använda en inbetalning till fordringar som är föremål för betalningsarrangemang eller indrivning i utsökningsväg, samt i andra motsvarande situationer där det med betalaren har avtalats om avvikelse från användningsordningen eller där inbetalningen i strid med betalarens intresse skulle användas till en fordran som är föremål för indrivningsåtgärder.

Skatteförvaltningen kan använda en inbetalning i första hand till betalning av den skattskyldiges egna skatter, och därefter till betalning av de skatter som den skattskyldige ~~med stöd av 53 §~~ ansvarar för.

En inbetalning används inte utan den skattskyldiges begäran till betalning av en sådan skatt eller en del av en sådan skatt beträffande vilken verkställighet helt har förbjudits eller verkställigheten har avbrutits.

19 §

Oriktade eller oidentifierade inbetalningar

En inbetalning som inte har riktats i enlighet med 16 eller 17 § används till betalning av betalarens skatter med iakttagande av 6 §.

En inbetalning som på grund av bristfälliga identifieringsuppgifter inte har kunnat användas till betalning av skatt eller betalas tillbaka till betalaren, intäktsförs till staten. Om de uppgifter som behövs fås efter intäktsföringen, används inbetalningen till betalning av skatter i enlighet med identifieringsuppgifterna eller betalas tillbaka till betalaren.

20 §

Återbetalning av obefogade inbetalningar

Skatteförvaltningen betalar på yrkande av den skattskyldige tillbaka ett belopp som har betalats in, om det har betalats av misstag eller utan grund. Om yrkandet på återbetalning av inbetalningen inte godkänns, meddelar Skatteförvaltningen ett beslut i ärendet. Skatteförvaltningen kan också på eget initiativ betala tillbaka ett belopp som har betalats in utan grund efter att vid behov ha gett den skattskyldige tillfälle att lämna en utredning.

Betänkande FiUB 26/2017 rd

På det belopp som ska betalas tillbaka tillämpas bestämmelserna om återbetalning i 28 § och 32 § 1 mom.

21 §

Närmare föreskrifter om användning av inbetalningar

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om användningsordningen för inbetalningar, om avvikelser från användningsordningen och om det förfarande som ska iakttas vid användning av inbetalningar.

4 kap.

Användning och kvarhållande av återbäringar

22 §

Användning av återbäring till betalning av Skatteförvaltningens fordringar

Skatteförvaltningen använder återbäringar till betalning av den skattskyldiges skatter eller Skatteförvaltningens andra fordringar vilka förfallit till betalning.

En återbäring kan även användas till betalning av skatter som den som får återbäring ansvarar för.

23 §

Användning av återbäring till betalning av någon annan myndighets fordringar

Om en återbäring inte används till betalning av Skatteförvaltningens fordringar och den annars skulle betalas ut till den skattskyldige, kan den användas till betalning av andra förfallna och obetalda statliga skatter, offentlighetsavgifter samt dröjsmålsföljder och uppskovsräntor på dem som mottagaren av återbäringen har, om myndigheten i fråga har begärt det av Skatteförvaltningen innan återbäringen betalas ut. En återbäring som uppkommit till följd av ett sådant beslut om befrielse från skatt som fattats med stöd av 8 kap. kan emellertid inte användas till betalning av en annan myndighets fordringar. Om den betalningsskyldige ska få återbäring från en annan myndighet, kan återbäringen på motsvarande sätt på Skatteförvaltningens begäran användas till betalning av Skatteförvaltningens fordringar med tillämpning av bestämmelserna i detta kapitel.

Om en återbäring inte används till betalning av finländska myndigheters fordringar, kan återbäringen användas till betalning av skatt som med stöd av ett handräckningsavtal eller den lag som nämns i 2 § 1 punkten är föremål för indrivning i Finland.

Betänkande FiUB 26/2017 rd

24 §

Tidpunkten för användning av återbäring

En återbäring är tillgänglig för betalning av förfallen skatt den dag då beslutet om att betala tillbaka skatt har fattats. En återbäring som baserar sig på korrigerings av ett fel vid skatteuppbördsförfarandet är tillgänglig den dag då korrigeringen har gjorts.

Med avvikelse från 1 mom. är återbärings på skatter som avses i 7 § tillgängliga för betalning av förfallen skatt som följer:

1) sådan mervärdesskatt enligt 147 a § och 149 b § 3 mom. i mervärdesskattelagen som berättigar till återbäring, den dag då skattedeklarationen eller en rättelse-deklaration till den har lämnats in, dock tidigast på den allmänna förfalldagen i den månad som följer på skatteperioden för mervärdesskatt som berättigar till återbäring,

2) annan återbäring som baserar sig på en rättelse-deklaration än sådan som avses i 1 punkten, den dag då rättelse-deklarationen har lämnats in, dock tidigast på förfalldagen för skatten för skatteperioden,

3) återbäring som baserar sig på ett beslut som gäller påförande av skatt eller rättelse av ett beslut till den skattskyldiges fördel eller återbäring som baserar sig på ändringssökande, den dag då beslutet fattas eller ändringsbeskattningen verkställs, dock tidigast på den förfalldag som angetts i det ursprungliga beslutet.

25 §

Hinder för användning av återbäring

Återbäring används inte

1) till betalning av en preskriberad skuld,
2) utan den skattskyldiges begäran till betalning av en sådan skuld eller en del av en sådan skuld beträffande vilken verkställighet helt har förbjudits eller verkställigheten helt har avbrutits.

Till betalning av en fordran används inte

1) återbäring på skatt som har betalats av misstag,
2) återbäring när motsvarande medel har betalats som utdelning ur ett konkursbo,
3) skatteåterbäring som överförs till en främmande stat,
4) återbäring av försummelseavgifter enligt 22 a § i lagen om beskattningsförfarande och 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ,

Konkurs för mottagaren av återbäring eller utmätning av återbäring hindrar inte att återbäring används till betalning av Skatteförvaltningens fordran.

26 §

Användningsordning för återbärings

Återbärings används till betalning av den skattskyldiges skatter och Skatteförvaltningens andra fordrings vilka förfallit till betalning i enlighet med 6 §.

Återbäring på skatt som avses i 7 § används i första hand till betalning av skatter som avses i 7 § med iakttagande av 6 §.

Betänkande FiUB 26/2017 rd

Skatteförvaltningen kan med avvikelse från 1 och 2 mom. i sista hand använda en återbäring till betalning av fordringar som är föremål för betalningsarrangemang eller indrivning i utsökningsväg, samt i andra motsvarande situationer där det med mottagaren av återbäringen har avtalats om avvikelse från användningsordningen eller där återbäringen i strid med mottagarens intresse skulle användas för betalning av en fordran som är föremål för indrivningsåtgärder.

Skatteförvaltningen kan använda en återbäring i första hand till betalning av den skattskyldiges egna skatter, och därefter till betalning av de skatter som den skattskyldige ~~med stöd av 53 §~~ ansvarar för.

27 §

Meddelande om användning av återbäring

Uppgift om användning av återbäring antecknas i det sammandrag som avses i 70 §. Uppgiften antecknas i sammandraget för den skattskyldige eller den som ansvarar för skatten, vars återbäring har använts till betalning av skatter.

Den som saken gäller ska ges tillfälle att lämna en utredning innan återbäringen används, om detta behövs av särskilda skäl.

Skatteförvaltningen korrigerar fel i användningen av återbäring i enlighet med 72 §.

28 §

Kvarhållande av återbäring

Om det inte finns obetalda skatter och en återbäring inte ska användas till betalning av andra fordringar, kan Skatteförvaltningen på den skattskyldiges begäran hålla kvar återbäringen för uppfyllande av kommande betalningsförpliktelser.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om begränsningar som gäller skattskyldiga och skatteslag, om tidsbegränsningar, om begränsningar i euro i anslutning till kvarhållandet samt om förfarandet i övrigt i samband med kvarhållande av återbäringar.

29 §

Närmare föreskrifter om användning av återbäring

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om användningsordningen för återbäringar, om avvikelse från användningsordningen och om det förfarande som ska iakttas vid användning av återbäringar.

Betänkande FiUB 26/2017 rd

5 kap.

Återbetalning

30 §

Utbetalning av belopp som ska betalas tillbaka

Skatteförvaltningen betalar utan dröjsmål ut det belopp som ska betalas tillbaka till den skattskyldige efter det att rätten till återbäring har utretts, om inte återbäringen ska användas till betalning av skatt eller någon annan fordran.

Det belopp som ska betalas tillbaka betalas i euro på det bankkonto som den skattskyldige har uppgett. Om den skattskyldige för utbetalning av återbäring har uppgett ett konto i en bank i utlandet, svarar den skattskyldige för de avgifter som banken i utlandet tar ut för betalningen av återbäringen.

Av särskilda skäl kan det belopp som ska betalas tillbaka betalas ut på något annat sätt än på ett bankkonto.

Samfund och samfällda förmåner samt andra skattskyldiga som har förts in i registret över mervärdesskattskyldiga enligt 172 § i mervärdesskattelagen ska uppge sitt kontonummer på elektronisk väg. Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl godkänna att kontonumret uppges i pappersform.

31 §

Försummelse av deklarationsskyldigheten som hinder för utbetalning av återbäring

Om den skattskyldige har försummat sin deklarationsskyldighet som baserar sig på den lag som avses i 1 § eller har lämnat en väsentligt bristfällig deklaration eller annan utredning, betalas det belopp som ska betalas tillbaka ut efter det att skattebeloppet har utretts. Skatteförvaltningen kan dock betala ut det belopp som ska betalas tillbaka eller en del av det innan skattebeloppet utreds, om bristen är obetydlig och det är sannolikt att återbäringen eller en del av den inte behövs till betalning av den skatt som är under utredning.

32 §

Begränsningar som gäller utbetalning av det belopp som ska betalas tillbaka

Skatteförvaltningen betalar ut de belopp som ska betalas tillbaka till den skattskyldige, om det sammanlagda beloppet av de återbäringar och inbetalningar som inte har använts till betalning av skatter uppgår till minst 10 euro. Ett belopp som ska betalas tillbaka behöver inte betalas ut om det med stöd av 28 § hålls kvar för uppfyllande av kommande betalningsförpliktelser.

Skatteförvaltningen betalar inte till den skattskyldige ut en sådan återbäring som ska överföras till en främmande stat med stöd av ett internationellt avtal om överföring av skatter.

Betänkande FiUB 26/2017 rd

33 §

Överföring av återbäring

Den skattskyldige kan inte på ett för Skatteförvaltningen bindande sätt överföra sin rätt till återbäring på någon annan.

34 §

Återkrav av belopp som betalats tillbaka felaktigt

Om ett belopp som har betalats tillbaka har betalats ut felaktigt, ska Skatteförvaltningen bestämma att det återbetalda beloppet ska återkrävas. Beslutet om återkrav ska fattas inom tre år från utgången av det kalenderår under vilket det återbetalda beloppet har betalats ut. Den som saken gäller ska ges tillfälle att lämna en utredning innan beslutet fattas, om det inte är uppenbart onödigt.

Det återbetalda beloppet behöver inte återkrävas, om

1) beloppet är ringa och ett jämlikt bemötande av de skattskyldiga eller någon annan orsak inte förutsätter återkrav, eller

2) återkrav vore uppenbart oskäligt.

Bestämmelser om den tidpunkt då ett belopp som återkrävs förfaller till betalning utfärdas genom förordning av finansministeriet.

Ett belopp som återkrävs ska betalas trots ändringssökande, om inte Skatteförvaltningen eller den myndighet där ändring söks bestämmer något annat. Vid betalningen och indrivningen iaktas vad som i denna lag föreskrivs om skatt.

35 §

Begäran av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt om att verkställigheten ska förbjudas eller avbrytas

När Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt söker ändring i ett beslut av Skatteförvaltningen, skatterättelsenämnden eller förvaltningsdomstolen kan den begära att den myndighet där ändring söks ska förbjuda att beslutet verkställs eller ska bestämma att verkställigheten avbryts i enlighet med 49 f § i förvaltningslagen (434/2003) eller 32 § i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ska inom sju dagar efter det att ett i 1 mom. avsett beslut fattades underrätta Skatteförvaltningen och den skattskyldige om sin avsikt att framställa en begäran enligt 1 mom.

När Skatteförvaltningen har fått kännedom om en underrättelse enligt 2 mom. som Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt har lämnat, betalar Skatteförvaltningen inte tillbaka skatten förrän den myndighet där ändring sökts har avgjort enhetens begäran om att verkställighet ska förbjudas eller om att verkställigheten ska avbrytas. Skatteförvaltningen betalar tillbaka skatten till den del som den myndighet där ändring söks avslår enhetens begäran, begäran om att verkställighet ska förbjudas eller att verkställigheten ska avbrytas, begäran om omprövning, besvär eller ansökan om besvärstillstånd.

Betänkande FiUB 26/2017 rd

36 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter om återbetalning

Bestämmelser om tidpunkterna för utbetalning av skatteåterbäringar utfärdas genom förordning av finansministeriet.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om det förfarande som ska iakttas vid återbetalning.

6 kap.

Krediteringsränta samt ränta på mervärdesskatt som berättigar till återbäring

37 §

Krediteringsränta

Krediteringsränta betalas

1) på skatt som ska betalas tillbaka enligt lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ,

2) på annan skatt som ska betalas tillbaka och på vilken det enligt lag ska betalas ränta när den betalas tillbaka eller vilken Skatteförvaltningen håller kvar för uppfyllande av kommande betalningsförpliktelser,

3) på inbetalningar som används till betalning av skatt senare än på betalningsdagen och på sådana inbetalningar avsedda för betalning av skatt som betalas tillbaka med stöd av 20 §; krediteringsränta betalas dock inte på inbetalningar som riktats till överlåtelseskatt.

Om krediteringsränta med stöd av 1 mom. 1 eller 2 punkten ska betalas på skatt som betalas tillbaka, betalas krediteringsränta på motsvarande sätt också på de dröjsmålpåföljder som anknyter till skattekapitalet.

Om inte något annat föreskrivs i den berörda skattelagen beräknas räntan som en årlig ränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen (633/1982) avsedda referensräntan för halvårsperioden före kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter. Räntan är dock minst 0,5 procent.

Räntan beräknas i enlighet med denna paragraf också om den skatt som ska betalas tillbaka har indrivits i utskötningsväg med stöd av lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

Staten svarar för krediteringsräntan. Krediteringsränta som återkrävs av den skattskyldige inlämnas till staten.

Krediteringsränta är inte skattepliktig inkomst i inkomstbeskattningen.

38 §

Beräkning av krediteringsränta

På skatt som ska betalas tillbaka betalas krediteringsränta från dagen efter den dag då skatten betalades till den dag då det belopp som ska betalas tillbaka debiteras Skatteförvaltningens konto eller används till betalning av skatt. På sådan skatt som ska betalas tillbaka och som Skatteför-

Betänkande FiUB 26/2017 rd

valtningen håller kvar för betalning av senare skatter och som det inte i enlighet med någon annan lag ska betalas ränta på beräknas krediteringsränta dock från dagen efter den dag då det beslut som berättigar till återbäring har fattats.

På skatteåterbäring enligt 50 § i lagen om beskattningsförfarande beräknas krediteringsränta från den första dagen i den andra månaden efter skatteårets utgång. Om skatten har betalats efter den månad som infaller efter skatteårets utgång, beräknas krediteringsränta från dagen efter betalningsdagen. Räntan beräknas till den dag då det belopp som ska betalas tillbaka debiteras Skatteförvaltningens konto eller används till betalning av skatt.

På sådan skatt och skatteförhöjning som har påförts i enlighet med lagen om beskattningsförfarande och som betalas tillbaka till följd av en ändring i beskattningen beräknas krediteringsränta från den dag som avses i 2 mom. Räntan beräknas till den dag då det belopp som ska betalas tillbaka debiteras Skatteförvaltningens konto eller används till betalning av skatt.

Om beloppet av en sådan skatt som ska betalas och som avses i 7 § minskar, beräknas krediteringsränta på återbäringen till den dag som avses i 1 mom. Räntan beräknas från och med

1) dagen efter den förfalldag som avses i 32 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ,

2) dagen efter den förfalldag som avses i 34 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ när det gäller återbetalning av skatteförhöjning, försummel-seavgift eller förseningsavgift,

3) dagen efter den dag då skatten har betalats, om skatten har betalats efter den förfalldag som avses i 1 eller 2 punkten,

4) dagen efter förfalldagen för skatteperioden för sådan mervärdesskatt som berättigar till återbäring som den tidigaste tidpunkten, om i 24 § 2 mom. 1 punkten avsedd mervärdesskatt som berättigar till återbäring har använts till betalning av skatten.

Om en återbäring beror på ett beslut om befrielse från skatt eller om att lämna indrivning av skatt därefter, beräknas krediteringsränta på återbäringen från beslutsdagen till den dag som avses i 1 mom.

När återbäring används till betalning av Skatteförvaltningens fordran beräknas krediteringsränta och dröjsmålpåföljder till den dag då fordran betalas.

På en inbetalning som används till betalning av skatt senare än på betalningsdagen beräknas krediteringsränta från dagen efter betalningsdagen till den dag då inbetalningen används till betalning av skatten. På en inbetalning som betalas tillbaka med stöd av 20 § eller används på det sätt som avses i 23 § 1 mom. beräknas krediteringsränta från dagen efter betalningsdagen till den dag då det belopp som ska betalas tillbaka debiteras Skatteförvaltningens konto.

39 §

Ränta på mervärdesskatt som berättigar till återbäring

På sådan mervärdesskatt enligt 24 § 2 mom. 1 punkten som berättigar till återbäring beräknas krediteringsränta från dagen efter förfalldagen för skatteperioden för mervärdesskatt som berättigar till återbäring fram till den dag som föreskrivs i 38 § 1 mom.

Om beloppet av mervärdesskatt som berättigar till återbäring ökar, beräknas krediteringsränta på tilläggsbeloppet på det sätt som föreskrivs i 1 mom.

Om beloppet av mervärdesskatt som berättigar till återbäring minskar, ska på den återbäring som deklarerats till för stort belopp betalas dröjsmålsränta enligt 5 a § i lagen om skattetillägg och

Betänkande FiUB 26/2017 rd

förseningsränta från dagen efter den dag då den återbäring som deklarerats till för stort belopp har använts till betalning av skatt eller debiterats Skatteförvaltningens konto. Dröjsmålsränta beräknas till den dag då den återbäring som deklarerats till för stort belopp har betalats. Krediteringsräntan korrigeras så att den motsvarar den förändrade situationen.

40 §

Närmare bestämmelser om beräkning av ränta

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om beräkning av krediteringsränta och av ränta på mervärdesskatt som berättigar till återbäring.

7 kap.

Indrivning av skatter

41 §

Indrivningsmetoder

För att driva in skatt kan Skatteförvaltningen efter att ha utrett den skattskyldiges betalningsförmåga och det mest ändamålsenliga indrivningssättet

- 1) sända en obetald skatt för indrivning i utökningsväg,
- 2) vidta betalningsarrangemang,
- 3) ansöka om att den skattskyldige försätts i konkurs,
- 4) föra talan vid konkurs, vid fusion, vid delning, vid exekutiv auktion på en fastighet, vid offentlig stämning, i fråga om företags saneringsförfarande och skuldsanering för privatpersoner samt i andra jämförliga situationer,
- 5) inleda behövliga rättegångar,
- 6) vidta säkringsåtgärder,
- 7) begära och ge internationell handräckning i enlighet med vad som föreskrivs separat om det,
- 8) ge uppgifter om obetalda skatter för publicering i enlighet med 21 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningssuppgifter (1346/1999).

Om inte något annat föreskrivs i denna lag, tillämpas på indrivning av skatter i utökningsväg och säkerställande av indrivning vad som föreskrivs i lagen om verkställighet av skatter och avgifter samt i lagen om säkerställande av indrivningen av skatter och avgifter (395/1973).

42 §

Betalningsuppmaning

Innan indrivningsåtgärder vidtas sänder Skatteförvaltningen den skattskyldige en betalningsuppmaning i fråga om obetald skatt.

Skatt får sändas för indrivning i utökningsväg eller uppgift om en skatteskuld antecknas i det skatteskuldsregister som avses i 20 a § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskatt-

Betänkande FiUB 26/2017 rd

ningsuppgifter eller publiceras på det sätt som avses i 21 § i den lagen först efter det att en betalningsupplmaning har sänts till den skattskyldige. I betalningsupplmaningen ska ett hot om utsökning och om publicering av skatteskulden framföras och den tidsfrist anges inom vilken den skattskyldige ska betala skatten för att undvika dessa åtgärder.

Om skatten drivs in hos den som har ålagts ansvar för skatten, ska en betalningsupplmaning sändas till denne innan skatten sänds för indrivning i utsökningssväg.

Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl använda de indrivningsmetoder som avses i 41 § utan att betalningsupplmaning sänds i fråga om den obetalda skatten.

43 §

Förutsättningar för betalningsarrangemang

Skatteförvaltningen kan vidta betalningsarrangemang enligt 41 §, om den skattskyldiges skattebetalningsförmåga har försämrats tillfälligt på grund av underhållsskyldighet, arbetslöshet, sjukdom eller försämrad likviditet eller av något annat särskilt skäl.

Ett betalningsarrangemang görs på villkor att det inte utgör hinder för användning av återbärningar till betalning av det belopp som betalningsarrangemanget gäller samt av ränta som eventuellt tas ut på detta belopp.

Av synnerligen vägande billighetsskäl får betalningsarrangemang göras också så att ränta inte tas ut.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om vidtagande av betalningsarrangemang, om betalningstid, om säkerhet för tryggande av betalningsarrangemang och om förfarandet i övrigt vid betalningsarrangemang.

44 §

Samtycke till skuldsanering eller företagssanering i utlandet

Skatteförvaltningen har trots andra bestämmelser rätt att ge sitt samtycke till sådana skuldsanerings- eller företagssaneringsförfaranden i utlandet som verkställs enligt bestämmelserna i den verkställande staten eller frivilligt.

45 §

Avstående från indrivningsåtgärder

Skatteförvaltningen kan avstå från att påbörja indrivning av skatter eller avbryta indrivningen, om indrivningen inte antas leda till något resultat eller om det resultat som kan uppnås bedöms som ringa. Indrivning ska dock påbörjas och avbruten indrivning ska fortsättas, om indrivningen kan antas leda till resultat som inte är ringa.

Betänkande FiUB 26/2017 rd

46 §

Närmare föreskrifter om indrivning av skatt

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om förfarandet för indrivning av skatter och om verkställigheten av indrivningsåtgärder.

8 kap.

Befrielse från skatt

47 §

Befrielse från skatt

Skatteförvaltningen kan på ansökan bevilja befrielse från skatter och avgifter som bärs upp med stöd av denna lag samt från dröjsmålpåföljder och andra påföljder. Befrielse kan dock inte beviljas från förskott på inkomstskatten innan beskattningen för skatteåret har slutförts och inte heller från källskatt på ränteinkomst. Befrielse kan beviljas delvis eller helt.

Befrielse kan beviljas, om

1) den skatt- eller avgiftsskyldiges skattebetalningsförmåga har försämrats väsentligt på grund av sjukdom, arbetslöshet eller underhållsskyldighet eller av någon annan motsvarande orsak,

2) det med anledning av den skattskyldiges skuldsanering finns särskilda skäl att bevilja befrielse, eller

3) det av någon annan särskild orsak är uppenbart oskäligt att driva in skatten.

Utöver vad som föreskrivs i 2 mom. kan befrielse från arvsskatt och gåvoskatt beviljas, om

1) indrivningen av skatten uppenbart skulle äventyra den fortsatta verksamheten inom jord- eller skogsbruket eller inom annan företagsverksamhet eller bevarandet av arbetsplatser, eller

2) värdet av en andel i ett bo eller av en gåva har minskat väsentligt efter det att skattskyldigheten uppkom och det finns särskilda skäl med anknytning till detta för att bevilja befrielse.

Utöver vad som föreskrivs i 2 mom. kan befrielse från fastighetsskatt som påförts enligt 12 a § i fastighetsskattelagen (654/1992) beviljas, om ett byggprojekt är försenat av någon annan orsak än byggsplatsens ägares eget förfarande.

Beviljad befrielse från skatt gäller även dröjsmålpåföljder och andra påföljder. Skatteförvaltningen kan särskilt bevilja befrielse från dröjsmålpåföljder och andra påföljder även när de ska redovisas till en annan skattetagare än staten och när kommunen i enlighet med 48 § har meddelat att den avgör ärenden som gäller befrielse från kommunalskatt eller fastighetsskatt.

Finansministeriet kan överta avgörandet av ett sådant principiellt viktigt ärende om befrielse från skatt som handläggs av Skatteförvaltningen.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om skattskyldiga ska på motsvarande sätt tillämpas på dem som ansvarar för skatt.

Ändring får inte sökas i beslut som meddelats med stöd av denna paragraf.

Betänkande FiUB 26/2017 rd

48 §

Kommunens beslutsrätt

Kommunen får lämna Skatteförvaltningen en anmälan om beslutsrätt som gäller kommunalskatt och fastighetsskatt, och kommunen avgör då med iakttagande av 47 § och i enlighet med anmälan ärenden som gäller befrielse från kommunalskatt eller fastighetsskatt.

Kommunens beslutsrätt är i kraft tre kalenderår. Kommunen ska lämna anmälan till Skatteförvaltningen innan treårsperioden börjar. Tidpunkten för anmälan anges genom beslut av Skatteförvaltningen. Kommunens beslutsrätt gäller sådana ansökningar om kommunalskatt eller fastighetsskatt som har anhängiggjorts under perioden i fråga.

Om statsrådet med stöd av 21 § i kommunstrukturlagen (1698/2009) har beslutat om en sådan ändring i kommunindelningen under den treårsperiod som avses i 2 mom. att kommuner slås samman genom bildande av en ny kommun, ska Skatteförvaltningen om det behövs ge den nya kommunen tillfälle att lämna anmälan om beslutsrätt för den återstående tiden.

49 §

Särskild befrielse från skatt

Skatteförvaltningen kan, på ansökan av den skatt- eller avgiftsskyldige eller på eget initiativ, delvis eller helt bevilja befrielse från skatt eller avgift, från skatteförhöjning och från dröjsmålspåföljder och andra påföljder, om

1) Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt har sökt ändring i beskattningen av en skatt- eller avgiftsskyldig eller i ett beslut av en besvärinstans, om ärendet lämnar rum för tolkning och det inte finns någon vedertagen rättspraxis,

2) ändringssökandet har medfört att den berörda skatt- eller avgiftsskyldige har påförts skatt eller avgift,

3) högsta förvaltningsdomstolen har meddelat beslut i ärendet, och om

4) det är viktigt att befria från skatt med tanke på tryggheten av ett likvärdigt bemötande av de skatt- eller avgiftsskyldiga.

Om kommunen med stöd av 48 § avgör ärenden som gäller kommunalskatt, ska Skatteförvaltningen dock avgöra ärenden som avses i denna paragraf efter att ha hört kommunen och församlingen i fråga.

9 kap.

Preskription

50 §

Preskription av skatt

På preskription av skatter och accessoriska kostnader tillämpas 20 och 20 a § samt 21 § 1 och 2 mom. i lagen om verkställighet av skatter och avgifter, om inte något annat föreskrivs nedan.

Betänkande FiUB 26/2017 rd

Om en skattedeklaration som gäller skatter som betalas på eget initiativ lämnas in för sent, preskriberas den del av skatten för skatteperioden som deklarationen gäller fem år från ingången av det kalenderår som följer på den allmänna förfallodagen efter det att deklarationen lämnades in.

Förskott som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd preskriberas fem år efter ingången av det kalenderår som följer på det år då beskattningen slutförs för det skatteår som förskottet hänförs till.

51 §

Preskription av belopp som ska återkrävas

Belopp som ska återkrävas med stöd av 34 § preskriberas fem år från ingången av det kalenderår som följer på förfallodagen.

52 §

Preskription av återbäring och inbetalning samt av ränta på dem

Återbäring och ränta på den preskriberas fem år från ingången av det kalenderår som följer på det år då beslutet om återbäringen har fattats.

Om en obefogad inbetalning enligt 20 § inte har kunnat betalas tillbaka till den skattskyldige på grund av bristfälliga betalningsuppgifter, preskriberas inbetalningen samt ränta på den fem år från utgången av det kalenderår då inbetalningen har gjorts.

Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl betala tillbaka en preskriberad återbäring eller inbetalning på begäran av den som saken gäller.

Preskriberade återbäringar och inbetalningar jämte räntor intäktsförs till staten.

10 kap.

Ansvar för skatt

53 §

Den som ansvarar för skatt

För skatter som uppbärs hos en skattskyldig med stöd av denna lag ska följande personer ansvara som för egen skatt:

- 1) en bolagsman i ett öppet bolag,
- 2) en ansvarig bolagsman i ett kommanditbolag,
- 3) en delägare i ett dödsbo,
- 4) en delägare i en samfällid förman till den del som motsvarar delägarandelen.

Ett dödsbo svarar för den avlidnes skatter med de medel som hör till dödsboet. Om dödsboet har skiftats, ansvarar en delägare med beloppet av sin boandel för den andelen av den avlidnes skatter som motsvarar delägarandelen.

Betänkande FiUB 26/2017 rd

Ett konkursbo svarar för den fastighetsskatt som påförs en fastighet som hör till konkursboets tillgångar för åren efter det år då konkursen inleddes.

Om en fastighet har skaffats för ett bolags eller något annat under bildning varande samfunds räkning, svarar bolaget eller samfundet för den fastighetsskatt som påförts fastigheten för det år då bolaget eller samfundet har införts i handelsregistret, föreningsregistret eller något annat motsvarande register.

Aktiebolag och andelslag svarar för skatter som har påförts dem som handlat för aktiebolagets eller andelslagets räkning för sådan verksamhet som dessa har bedrivit för aktiebolagets eller andelslagets räkning innan det registrerades. Aktiebolag och andelslag svarar för sådana skatter som för egen skatt.

Om det i någon annan lag som gäller beskattning finns bestämmelser som avviker från 1—5 mom., ska bestämmelserna i den lagen iakttas.

54 §

Åläggande av ansvar

Skatteförvaltningen bestämmer att den skattskyldige och de som ansvarar för skatten solidariskt ska ansvara för betalningen av den. De ansvariga ska antecknas i Skatteförvaltningens beskattningsbeslut, i sammandraget enligt 70 § eller i något annat meddelande om obetalda skatter som skickas till den skattskyldige.

Om en i 1 mom. avsedd anteckning om ansvar inte har gjorts, ska Skatteförvaltningen ge den som ska åläggas ansvar tillfälle att lämna utredning och fatta ett särskilt beslut om att denne ska åläggas ansvar för betalningen av skatt solidariskt med den skattskyldige. Ett beslut om åläggande av ansvar ska delges den som ålagts ansvar senast 60 dagar före utgången av besvärstiden enligt 64 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarande eller 61 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Om det i någon annan lag som gäller beskattning finns bestämmelser som avviker från 1 och 2 mom., ska bestämmelserna i den lagen iakttas.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om förfarandet för åläggande av ansvar.

11 kap.

Internationell överföring av skattemedel

55 §

Befogenhet för internationell överföring av skattemedel

Skatteförvaltningen kan överföra förskott eller andra skattemedel till en främmande stat med stöd av bestämmelserna i en internationell överenskommelse om undvikande av att förskott på skatt bärs upp i mer än en stat eller om reglering av överföringen av skattemedel mellan staterna (*uppbördsöverenskommelse*).

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om förfarandet för överföring av skattemedel.

Betänkande FiUB 26/2017 rd

56 §

Skattemedel som överförs

Följande skattemedel får överföras till den främmande staten:

- 1) medel som influtit som förskottsinnehållningar med stöd av lagen om förskottsuppbörd,
- 2) skatteåterbäring som avses i 50 § i lagen om beskattningsförfarande och i 76 § i den lagen avsedda belopp som ska betalas tillbaka till följd av ändring i beskattningen,
- 3) återbäring av källskatt enligt lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst,
- 4) beloppet av skatten när Finland avstår från att beskatta en inkomst med stöd av ett internationellt avtal mellan Finland och en främmande stat för att undvika dubbelbeskattning.

57 §

Underrättelse om återbäring och uppskjutande av utbetalning

Om återbäring enligt 56 § 1—3 punkten uppenbart följer av tillämpningen av en uppbördsöverenskommelse eller ett skatteavtal, ska myndigheten i den främmande staten underrättas om återbäringen. Utbetalningen av den ska skjutas fram i enlighet med bestämmelserna i uppbördsöverenskommelsen.

Om Finland med stöd av ett skatteavtal avstår från att beskatta en inkomst, ska utbetalningen av återbäringen skjutas fram i enlighet med bestämmelserna i uppbördsöverenskommelsen.

58 §

Förutsättningar för överföring av skattemedel

En förutsättning för överföring av medel är att de medel som ska överföras inte vid beskattningen i Finland genom tillämpning av ett skatteavtal har använts till betalning av en skattskyldigs skatter och att de medel som ska överföras kan användas till betalning av den skattskyldiges skatter i en annan avtalsslutande stat.

Medel som har influtit i form av förskottsinnehållningar kan på begäran av en myndighet i en annan avtalsslutande stat överföras före slutförandet av beskattningen i enlighet med 49 § i lagen om beskattningsförfarande, om det är uppenbart att de förutsättningar för överföring av medel som anges i uppbördsöverenskommelsen och skatteavtalet har uppfyllts och förskottsinnehållningarna skulle kunna räknas den skattskyldige till godo i Finland på det sätt som avses i lagen om beskattningsförfarande.

Om de förutsättningar som anges i 1 mom. uppfylls, ska skattemedel som avses i 56 § på begäran av en myndighet i en främmande stat överföras till myndigheten i fråga

Betänkande FiUB 26/2017 rd

59 §

Återbetalning till den skattskyldige av skatt som överförts till Finland

Skatt eller förskott på skatt som har överförts till Finland från en främmande stat och som inte har använts till betalning av den skattskyldiges skatter eller obetalda belopp ska betalas tillbaka till den skattskyldige.

12 kap.

Ändringssökande

60 §

Begäran om omprövning hos skatterättelsenämnden

Den skattskyldige, den som ansvarar för skatten och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut som meddelats med stöd av denna lag. Den som ansvarar för skatten får söka ändring i ett beslut om användning av återbäring endast om återbäring till denne har använts till betalning av skatter som denne ansvarar för.

Ändring söks hos skatterättelsenämnden genom en skriftlig begäran om omprövning. Begäran om omprövning ska framställas inom 60 dagar från det att den ändringssökande har fått del av Skatteförvaltningens beslut. Tidsfristen för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas från det att beslutet fattades.

I övrigt tillämpas vad som i lagen om beskattningsförfarande föreskrivs om förfarandet för begäran om omprövning.

61 §

Besvär hos förvaltningsdomstolen

Den skattskyldige, den som ansvarar för skatten och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får genom besvär överklaga ett beslut som meddelats med anledning av en begäran om omprövning hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets den skattskyldige eller den som ansvarar för skatten hade sin hemkommun när Skatteförvaltningen fattade sitt beslut. På ändringssökandet tillämpas vad som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande.

62 §

Besvär hos högsta förvaltningsdomstolen

Förvaltningsdomstolens beslut får överklagas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssökandet tillämpas vad som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande.

Betänkande FiUB 26/2017 rd

63 §

Prejudikatbesvär hos högsta förvaltningsdomstolen

Den skattskyldige, den som ansvarar för skatten och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut av skatterättelsenämnden hos högsta förvaltningsdomstolen i stället för hos förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar tillstånd för prejudikatbesvär. På ändringssökandet tillämpas 71 a—71 d § i lagen om beskattningsförfarande.

64 §

Sökande av ändring i och omprövning av åläggande av ansvar

På omprövning av åläggande av ansvar och på sökande av ändring i ett sådant åläggande tillämpas vad som föreskrivs om omprövning av och sökande av ändring i beskattningen. Ändring i ett sådant beslut om åläggande av ansvar som avses i 54 § 2 mom. och som fattas av Skatteförvaltningen söks dock på det sätt som föreskrivs i 60—62 §.

65 §

Ändring av beslut med anledning av ändringssökande

Om skatt ska avlyftas eller sänkas till följd av ett beslut med anledning av ändringssökande, betalar Skatteförvaltningen tillbaka den överbetalda skatten jämte räntor.

Om skatt ska höjas till följd av ett beslut med anledning av ändringssökande, tar Skatteförvaltningen ut den obetalda skatten jämte räntor.

66 §

Grundbesvär

Bestämmelserna om grundbesvär i lagen om verkställighet av skatter och avgifter tillämpas inte på sådana ärenden enligt denna lag som hör till Skatteförvaltningens uppgiftsområde.

67 §

Andra bestämmelser om ändringssökande

Skatter som avses i denna lag ska betalas trots att ändring har sökts.

Betänkande FiUB 26/2017 rd

13 kap.

Särskilda bestämmelser

68 §

Förseningsavgift som inte tas ut

Skatteförvaltningen kan delvis eller helt avstå från att ta ut förseningsavgift som avses i 35 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, om inlämnande av skattedeklaration enligt 16 § i den lagen har försenats på grund av hinder som är oberoende av den skattskyldige, av ett giltigt skäl eller av andra särskilda skäl.

Genom förordning av finansministeriet får det föreskrivas att förseningsavgifter inte tas ut för den tid för vilken inlämnandet av skattedeklaration har försenats på grund av hinder som är oberoende av de skattskyldiga.

69 §

Innehållet i beslut

Av ett beslut som meddelats med stöd av denna lag ska det framgå vilken myndighet som har fattat beslutet och myndighetens kontaktuppgifter, uppgifter som specificerar den skattskyldige, beslutets motivering och uppgift om hur ärendet har avgjorts.

Beslutet behöver inte motiveras när en motivering är uppenbart onödig.

70 §

Sammandrag

Skatteförvaltningen sammanställer för den skattskyldige för en period av en kalendermånad ett sammandrag. I sammandraget antecknas

- 1) uppgifter om till betalning av vilka skatter inbetalningarna och återbäringarna har använts,
- 2) uppgifter om obetalda skatter,
- 3) en betalningsuppsmaning enligt 42 §,
- 4) beslut om förseningsavgift som det avses om i 35 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och beslut om avlyftande av beskattning enligt uppskattning som avses i 43 § 3 mom. i den lagen.

I sammandraget kan det även antecknas andra uppgifter än de som avses i 1 mom.

Sammandraget sammanställs senast den femte dagen efter kalendermånadens utgång.

Sammandraget kan av särskilda skäl skapas för en skattskyldig mera sällan än en gång i månaden.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som ska antecknas i sammandraget och om skapandet av sammandraget.

Betänkande FiUB 26/2017 rd

71 §

Delgivning

Beslut och andra handlingar som ges med stöd av denna lag ska delges den skattskyldige. Om ärendet gäller den som ansvarar för skatten enligt 53 § ska delgivningen ske till denne.

På delgivning tillämpas 26 c och 26 d § i lagen om beskattningsförfarande.

Uppgifterna i det sammandrag som avses i 70 § och beslut som meddelats med stöd av denna lag delges den skattskyldige elektroniskt. Den skattskyldige anses ha fått uppgifterna i sammandraget den sjunde dagen efter utgången av den kalendermånad för vilken sammandraget har skapats. Den skattskyldige anses ha fått del av ett beslut som meddelats med stöd av denna lag den sjunde dagen efter det att beslutet fattades. På den skattskyldiges begäran kan sammandrag och beslut sändas också per post.

Sammandrag samt beslut som har meddelats med stöd av denna lag ska dock delges som vanlig delgivning i enlighet med 59 § i förvaltningslagen (434/2003) till fysiska personer och dödsbon som inte har gett sitt samtycke till elektronisk delgivning och som

1) inte har förts in i arbetsgivarregistret enligt 31 § i lagen om förskottsuppbörd, och

2) inte har förts in i registret över mervärdesskattskyldiga enligt 172 § i mervärdesskattelagen eller som inte bedriver annan mervärdesskattepliktig verksamhet än skogsbruk.

Ett sammandrag som avses i 4 mom. ska dock delges elektroniskt, om det inte innehåller andra uppgifter enligt 70 § 1 mom. än uppgift om att inbetalningar eller sådana återbärningar som uppgår till mindre än 10 euro har använts till betalning av skatter eller uppgift om obetalda skatter.

Om sammandraget eller beslutet inte kan delges genom elektroniska tjänster på grund av störningar i datakommunikationerna eller någon annan motsvarande teknisk störning, delges det som vanlig delgivning enligt 59 § i förvaltningslagen.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om hur sammandraget ska delges den skattskyldige.

72 §

Korrigerings av fel

Om saken inte har avgjorts genom ett beslut med anledning av besvär och något annat inte följer av 34 §, korrigerar Skatteförvaltningen på eget initiativ eller på yrkande av den skattskyldige eller den som ansvarar för skatten ett fel som har uppstått vid uppbördsförfarandet omedelbart efter det att felet har upptäckts.

Den skattskyldige ges tillfälle att lämna en utredning innan felet korrigeras, om det behövs av särskilda skäl.

Ett fel behöver inte korrigeras om det är ringa och om det inte är till skada för den skattskyldige eller om det belopp som den skattskyldige grundlöst har fått till godo är ringa och ett opartiskt bemötande av de skattskyldiga eller någon annan orsak inte kräver att korrigerings görs.

Betänkande FiUB 26/2017 rd

73 §

Tidsfrist för korrigering av fel

Ett fel som avses i 72 § kan korrigeras inom tre år från utgången av det kalenderår då det sammandrag har skapats i vilket den åtgärd eller uppgift som yrkande om korrigering gäller har antecknats eller borde ha antecknats.

Korrigering kan göras även efter den tidsfrist som avses i 1 mom., om **yrkandet** om korrigering har inkommit till Skatteförvaltningen inom den föreskrivna tiden.

74 §

Framflyttande av förfallodag

Bestämmelser om framflyttande av förfallodagen finns i 5 § i lagen om beräkning av laga tid (150/1930). Betalning och återbetalning av belopp kan ske närmast följande vardag även då förfallodagen eller betalningsdagen är en dag då de betalningssystem som allmänt används vid betalningar mellan bankerna inte är i bruk enligt ett meddelande från Finlands Bank som publiceras i Finlands författningssamling.

75 §

Lämnande av handlingar på elektronisk väg

De handlingar som Skatteförvaltningen delger elektroniskt delges genom elektroniska service-tjänster i ett allmänt datanät.

Bestämmelser om inlämnande av deklARATIONER och handlingar enligt denna lag på elektronisk väg finns i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003). En handling som lämnas in till Skatteförvaltningen på elektronisk väg ska certifieras med en elektronisk underskrift eller på något annat godtagbart sätt.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om vilket elektroniskt förfarande som ska användas och på vilket sätt deklARATIONER och handlingar ska vara certifierade för att kunna lämnas in till Skatteförvaltningen på elektronisk väg.

14 kap.

Ikraftträdande

76 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .

Genom denna lag upphävs lagen om skatteuppbörd (769/2016).

Betänkande FiUB 26/2017 rd

77 §

Övergångsbestämmelser

På sökande av ändring i beslut som Skatteförvaltningen har meddelat före lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

På förfarandet för korrigerings av fel som har uppstått vid uppbördsförfarandet och för återkrav av återbäringar som har betalats ut felaktigt innan lagen trädde i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

På krediteringsränta som betalas på återbäring för tiden före lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser om återbäringensränta som gällde vid ikraftträdandet. På ränta på återbäring på skatt som avses i 4 § tillämpas bestämmelserna om krediteringsränta första gången vid beskattningen av samfund och samfälliga förmåner under skatteåret 2020 och vid beskattningen av andra skattskyldiga från och med skatteåret 2019. På ränta på skatteåterbäring för tidigare skatteår tillämpas de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdandet.

På preskription av sådant förskott på inkomstskatt som har påförts före lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Om det på något annat ställe i lagstiftningen hänvisas till den upphävda lagen om skatteuppbörd, avses därmed en hänvisning till bestämmelserna i denna lag.

2.

Lag

om ändring av lagen om skatteuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om skatteuppbörd (769/2016) 24 a § 2 mom., 50 § 1 mom. och 53 § 3 mom., av dem 24 a § 2 mom. och 53 § 3 mom. sådana de lyder i lag 52/2017, som följer:

24 a §

Användningsordning för en betalning som riktats till ett skatteslag

Betalningen används till förfallna och icke förfallna fordringar på skatter inom ett skatteslag som avses i 1 mom., enligt förfallodag från den äldsta till den senaste. ~~enligt den dag de preskri-~~

Betänkande FiUB 26/2017 rd

~~beras. Skatter som preskriberas samma dag betalas i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfalldagarna.~~ Skatter som avses i 4 §, förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen samt tonnageskatt ska betraktas som ett enda skatteslag då betalningen riktas.

50 §

Befrielse från skatt

Skatteförvaltningen kan på ansökan bevilja befrielse från skatter och avgifter som bärs upp med stöd av denna lag samt från dröjsmålpåföljder och andra påföljder. Befrielse kan dock inte beviljas från förskott på inkomstskatten innan beskattningen för skatteåret har slutförts och inte heller från källskatt på ränteinkomst. Befrielsen kan vara partiell eller fullständig.

53 §

Preskription

Med avvikelse från 20 och 20 a § i lagen om verkställighet av skatter och avgifter preskriberas förskott som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd fem år efter ingången av det år som följer på det år då beskattningen slutförs för det skatteår som förskottet hänför sig till.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagens 53 § tillämpas första gången på det förskott som påförs för betalning av skatt för skatteåret 2018. På förskott som påförs för betalning av skatt för tidigare skatteår tillämpas de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande.

3.

Lag

om ändring av inkomstskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i inkomstskattelagen (1535/1992) 1 § 2 mom., 82 § 2 mom. och 112 § 2 mom., av dem 1 § 2 mom. sådant det lyder i lag 776/2016 och 112 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1565/1995, som följer:

1 §

Inkomstskatt och skattetagare

För kapitalinkomst ska betalas skatt till staten. Kommunernas rätt till avkastningen av beskattningen av kapitalinkomster beaktas vid fördelningen av skatteinkomsterna så som föreskrivs nedan i denna lag och i lagen om skatteuppbörd (/).

82 §

Stipendier, understöd och hederspris

Stipendier, studiepenning och andra understöd samt pris som erhållits från andra än staten, en kommun eller något annat offentligrättsligt samfund eller från Nordiska rådet är dock skattepliktig inkomst till den del det sammanlagda beloppet av dem samt av stipendier, andra understöd, studiepenning och pris som erhållits från offentligrättsliga samfund och Nordiska rådet, efter avdrag av utgifterna för inkomstens förvärvande eller bibehållande, under skatteåret överstiger det årliga beloppet av ett statligt konstnärstipendium. Stipendier, studiepenning och andra understöd samt pris är inkomster för det skatteår under vilket de betalas ut.

112 §

Periodisering av pensionsinkomst

Yrkande på periodisering av pensionsinkomst ska framställas innan beskattningen slutförs för det år då pensionen utbetalades. I fråga om verkställda beskattningar ska det som i lagen om be-

Betänkande FiUB 26/2017 rd

skattningsförfarande föreskrivs om rättelse av beskattningen till den skattskyldiges nackdel och om följdändring iakttas.

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 1 § 2 mom. träder dock i kraft först den 20 .

Lagens 82 § tillämpas första gången vid beskattningen för skatteåret 2019. Lagens 112 § tillämpas första gången vid beskattningen för skatteåret 2018.

4.

Lag

om ändring av 2 och 9 § i lagen om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift (771/2016) 2 § och 9 § 2 mom. som följer:

2 §

Tillämpning av andra lagar

Utöver bestämmelserna i denna lag finns bestämmelser om skattningsförfarandet och ändringssökandet i fråga om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift i lagen om skattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016) och bestämmelser om skatteuppbörden i lagen om skatteuppbörd (/).

9 §

Återbäring av arbetsgivares sjukförsäkringsavgift

Om en löntagare har beviljats pension eller dagpenning som baserar sig på lag eller någon annan förmån som ersättning för inkomstbortfall och förmånen har betalats till arbetsgivaren för den tid under vilken arbetsgivaren har betalat lön, har arbetsgivaren rätt att från Skatteförvaltningen få tillbaka arbetsgivares sjukförsäkringsavgift som arbetsgivaren har betalat till den del sjukförsäkringsavgiften motsvarar det belopp som har betalats till arbetsgivaren.

Betänkande FiUB 26/2017 rd

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 2 § träder dock i kraft först den 20 .

5.

Lag

om ändring av lagen om beskattningsförfarande

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) 1 § 3 mom., 2 § 2 mom., 7 § 1—4 och 7 mom., 8 § 3 mom., 32, 34 a och 49 §, 65 a § 5 mom. 6 punkten, 71 c § 3 mom. och 71 e §, sådana de lyder, 1 § 3 mom. och 71 e § i lag 772/2016, 2 § 2 mom. och 34 a § i lag 50/2017, 7 § 1—4 och 7 mom. i lag 1145/2005, 8 § 3 mom. och 49 § i lag 520/2010, 32 § i lagarna 907/2001, 565/2004, 1079/2005, 1041/2006 och 1489/2016, 65 a § 5 mom. 6 punkten i lag 772/2016 och 71 c § 3 mom. i lag 875/2012, samt

fogas till 8 §, sådan den lyder i lag 520/2010, ett nytt 4 mom., till 27 §, sådan den lyder i lag 477/1998, ett nytt 3 mom., till lagen nya 32 a och 32 b §, till lagen en ny 33 §, i stället för den 33 § som upphävts genom lag 477/1998, till lagen en ny 51 a § samt till 65 a §, sådan den lyder i lag 772/2016, ett nytt 4 mom., varvid det nuvarande 4—7 mom. blir 5—8 mom., som följer:

1 §

Lagens tillämpningsområde

I fråga om skattskyldigheten föreskrivs särskilt. För skattebetalningen verkställs under skatteåret förskottsuppbörd enligt denna lag och lagen om förskottsuppbörd (1118/1996). Skatterna uppbärs så som föreskrivs i denna lag och i lagen om skatteuppbörd (/).

2 §

Precisering av tillämpningsområdet

Vad som i denna lag och annan lagstiftning föreskrivs om skatt tillämpas också på nedsatt dröjsmålsränta enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) samt på den krediteringsränta på återbäring som avses i 37 § i lagen om skatteuppbörd.

Betänkande FiUB 26/2017 rd

7 §

Skyldighet att lämna in skattedeklaration eller annan deklARATION

För beskattningen ska en skattskyldig meddela Skatteförvaltningen sina skattepliktiga inkomster, de avdrag som ska göras från dessa, uppgifter om sina tillgångar och skulder samt övriga uppgifter som påverkar beskattningen.

Till fysiska personer och dödsbon, som kan antas ha haft skattepliktig inkomst eller i 10 § 2 och 3 mom. avsedda tillgångar eller skulder under skatteåret, skickar Skatteförvaltningen en förhandsifylld skattedeklaration som baserar sig på de uppgifter som finns hos Skatteförvaltningen.

Den skattskyldige ska granska uppgifterna i den förhandsifyllda skattedeklarationen. Om uppgifterna är bristfälliga eller felaktiga, ska den skattskyldige lämna in skattedeklarationen genom att meddela de saknade och rättade uppgifterna till Skatteförvaltningen. För näringsverksamhet och jordbruk ska en skattedeklaration alltid lämnas in. En skattskyldig som bedriver skogsbruk ska lämna in en skattedeklaration för skogsbruk. Ingen skattedeklaration behöver dock lämnas in för skogsbruk, om den skattskyldige under skatteåret inte har haft inkomst av eller avdrag för skogsbruket eller andra uppgifter som påverkar beskattningen.

Till den del som den skattskyldige inte meddelar om ändringar i den förhandsifyllda skattedeklarationen, anses den skattskyldige ha lämnat in en skattedeklaration som överensstämmer med uppgifterna i den förhandsifyllda skattedeklarationen.

Skyldig att lämna in en skattedeklaration är var och en som Skatteförvaltningen särskilt avkräver en sådan.

8 §

Inlämnande av skattedeklaration eller annan deklARATION

Skatteförvaltningen ska ge den skattskyldige skälig tid att komplettera och rätta den förhandsifyllda skattedeklarationen. Skatteförvaltningen kan på begäran förlänga inlämningstiden för en skattedeklaration eller därtill anslutna uppgifter och utredningar eller för en annan deklARATION. Beslutet får inte överklagas.

Skattedeklarationen anses vara inlämnad när den har kommit in till Skatteförvaltningen. Bestämmelser om ankomsttidpunkten för en deklARATION som lämnas in elektroniskt finns i 10 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003), och bestämmelser om ankomsttidpunkten för en deklARATION som lämnas in i pappersform i 18 § i förvaltningslagen (434/2003).

Betänkande FiUB 26/2017 rd

27 §

Beskattning enligt uppskattning

Innan beskattningen verkställs enligt uppskattning ska Skatteförvaltningen sända den skattskyldige en uppmaning att lämna in en skattedeklaration eller lägga fram en utredning. Uppmaningen ska innehålla uppgift om beloppet av den uppskattade inkomsten. När beloppet av inkomsten uppskattas ska den skattskyldiges verksamhet och jämförelseuppgifter eller andra motsvarande tillgängliga uppgifter beaktas.

32 §

Skatteförhöjning

Skatteförvaltningen påför den skattskyldige skatteförhöjning, om

1) en skattedeklaration eller en annan deklaration eller en annan föreskriven uppgift, handling eller utredning är bristfällig eller felaktig eller överhuvudtaget inte har lämnats in,

2) den skattskyldige inte har lämnat in en dokumentation av internprissättningen eller en kompletterande tilläggsutredning inom den tid som avses i 14 c § eller om den dokumentation av internprissättningen eller den tilläggsutredning som har lämnats in med väsentliga brister eller fel,

3) den som enligt 14 d § ska ge in en anmälan eller en land-för-land-rapport för beskattningen inte har fullgjort denna skyldighet inom den föreskrivna tidsfristen eller har fullgjort den med väsentliga brister eller fel, eller

4) den skattskyldige utan grund har yrkat att skatt som har betalats till utlandet ska dras av i Finland.

Skatteförhöjning påförs dock inte på grund av att den skattskyldige har underlåtit att i sin skattedeklaration lämna en uppgift om avdrag eller någon annan uppgift som är till fördel för den skattskyldige vid beskattningen, om det inte är fråga om ett fall som avses i 32 a § 2 mom.

Skatteförhöjning påförs inte om försummelsen är ringa, om det finns ett giltigt skäl till försummelsen eller om påförande av skatteförhöjning i de fall som avses i 32 a § 4 mom. skulle vara oskäligt med hänsyn till omständigheterna.

Skatteförhöjningen påförs efter de i inkomstskattelagen föreskrivna avdragen från skatten och underskottsgottgårelsen.

Om någon skatt inte påförs i samband med en skatteförhöjning, redovisas skatteförhöjningen till staten.

32 a §

Skatteförhöjningens storlek

Skatteförhöjningen är 2 procent av beloppet av den inkomst som lagts till.

Skatteförhöjningen är dock minst 3 procent och högst 10 procent av beloppet av den inkomst som lagts till, om

1) en försummelse som avses i 32 § är återkommande, eller

Betänkande FiUB 26/2017 rd

2) den skattskyldiges agerande tyder på uppenbar likgiltighet för de förpliktelser som gäller beskattningen.

Vid beskattning enligt uppskattning är skatteförhöjningen 5 procent av beloppet av den inkomst som lagts till.

Om ett ärende på det sätt som avses i 26 § 2 mom. lämnar rum för tolkning eller är oklart eller om en skatteförhöjning enligt 1 mom. av något annat särskilt skäl är oskälig, är skatteförhöjningen 1 procent av beloppet av den inkomst som lagts till.

Skatteförhöjningen är 1 procent av beloppet av den inkomst från en främmande stat som lagts till, om det inte är fråga om ett fall som avses i 2 mom. och om

1) dubbelbeskattning av inkomsten ska undanröjas i Finland med stöd av en bestämmelse i ett internationellt avtal, eller om

2) den skattskyldige har betalat sådan skatt på inkomsten som avräknas i Finland med stöd av lagen om undanröjande av internationell dubbelbeskattning (1552/1995).

Skatteförhöjningen är 0,5 procent av beloppet av den inkomst som lagts till, om den skattskyldige på eget initiativ yrkar att ett fel ska korrigeras efter att beskattningen har slutförts och den skattskyldige har uppfyllt sin utredningsskyldighet.

Som inkomst som lagts till betraktas även ett belopp varmed beskattningen har ändrats på ett sätt som ökar den beskattningsbara inkomsten under ett senare skatteår.

Skatteförhöjning som påförs på grund av försummelse enligt 32 § 1 mom. 2—4 punkten är högst 25 000 euro.

Skatteförhöjning som påförs fysiska personer och dödsbon är dock minst 75 euro och andra skattskyldiga minst 150 euro.

32 b §

Särskild bestämmelse om skatteförhöjningens storlek

Om skatteförhöjning enligt 32 § inte kan påföras utifrån från den inkomst som lagts till, påförs skatteförhöjning utifrån från beloppet av den ökade skatten.

Skatteförhöjningen är då

1) 10 procent i de fall som avses i 32 a § 1 mom.,

2) minst 15 och högst 50 procent i de fall som avses i 32 a § 2 mom.,

3) vid beskattning enligt uppskattning 25 procent av beloppet av den ökade skatten,

4) 5 procent i de fall som avses i 32 a § 4 och 5 mom.,

5) 2 procent i de fall som avses i 32 a § 6 mom.

Skatteförhöjning enligt denna paragraf påförs också när den skattskyldige har uppgett inkomsten som fel inkomstslag.

Skatteförhöjningen uppgår dock minst till det belopp som föreskrivs i 32 a § 9 mom.

33 §

Förseningsavgift

I stället för skatteförhöjning påför Skatteförvaltningen den skattskyldige en förseningsavgift, om den skattskyldige lämnar in en skattedeklaration eller på eget initiativ rättar till en annan försummelse enligt 32 § innan beskattningen har slutförts.

Betänkande FiUB 26/2017 rd

Förseningsavgift påförs dock inte på grund av att den skattskyldige har underlåtit att i skattekundeklarationen lämna en uppgift om avdrag eller någon annan uppgift som är till fördel för den skattskyldige vid beskattningen, om det inte är fråga om ett fall som avses i 32 a § 2 mom.

Förseningsavgift som påförs fysiska personer och dödsbon är 50 euro för varje skatteår och andra skattskyldiga 100 euro för varje skatteår.

Den skattskyldige ska ges tillfälle att lämna en utredning innan förseningsavgiften påförs, om det behövs av särskilda skäl.

Förseningsavgift påförs inte, om inlämnandet av skattekundeklarationen har försenats på grund av hinder som är oberoende av den skattskyldige, om försummelsen är ringa eller om det finns ett giltigt skäl eller något annat särskilt skäl till försummelsen.

Förseningsavgiften är inte en avdragbar utgift i inkomstbeskattningen.

Förseningsavgiften påförs efter de i inkomstskattelagen föreskrivna avdragen från skatten och underskottsgottgårelsen. Förseningsavgiften redovisas till skattetagarna i samma proportion som skatt som påförs den skattskyldige. Om någon skatt inte påförs, redovisas förseningsavgiften till staten.

34 a §

Obetald förskottsinnehållning som inte räknas till godo

Förskottsinnehållning som inte har betalats behöver inte räknas till godo även om den har deklarerats i betalarens årsdeklaration, om det är uppenbart att betalningsmottagaren och den som är skyldig att verkställa förskottsinnehållning tillsammans har handlat i syfte att undgå den obetalda skatten. Betalningsmottagarens beskattning kan härvid rättas till den skattskyldiges nackdel i enlighet med bestämmelserna i detta kapitel. Det ska då bestämmas att betalningsmottagaren ska betala även dröjsmålsränta och skatteförhöjning enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta.

Slutförande av beskattningen

49 §

Tidpunkten för slutförande av beskattningen

Beskattningen av den skattskyldige slutförs den dag som har antecknats i beskattningsbeslutet.

Om den skattskyldige kompletterar eller rättar sina beskattningsuppgifter före slutförandet av beskattningen, slutförs beskattningen den dag som har antecknats i det nya beskattningsbeslutet.

Skatteförvaltningen kan trots dagen för slutförande av beskattningen fortsätta beskatta den skattskyldige, om en kontrollåtgärd är oavslutad. Skatteförvaltningen ska före slutförandet av beskattningen meddela den skattskyldige om att beskattningen fortsätter. Beskattningen slutförs då den dag som har antecknats i det nya beskattningsbeslutet.

Beskattningen får av orsaker som hänför sig till skattekontrollen slutföras vid olika tidpunkter för de skattskyldiga. Beskattningen av makar slutförs dock samtidigt. Om beskattningen av makar skulle slutföras vid olika tidpunkter med stöd av 2 eller 3 mom., slutförs beskattningen av makarna vid den tidpunkt som infaller senare.

Betänkande FiUB 26/2017 rd

Beskattningen av samfund och samfällda förmåner slutförs senast tio månader efter utgången av den sista månaden i skatteåret. Beskattningen av andra skattskyldiga än samfund och samfällda förmåner slutförs senast vid utgången av oktober under det kalenderår som följer efter skatteårets utgång.

51 a §

Kompletterande beskattningsbeslut

Om den skattskyldige genom begäran om omprövning meddelar en sådan uppgift om inkomst eller avdrag eller någon annan sådan i 7 § 1 mom. avsedd uppgift som den skattskyldige inte tidigare har meddelat eller som beskattningsbeslutet inte annars har grundat sig på, verkställer Skatteförvaltningen beskattningen till denna del och fattar i ärendet ett beskattningsbeslut som kompletterar beskattningen för skatteåret. Kompletterande beskattningsbeslut fattas i övrigt med beaktande av vad som i 55, 56 och 57 § föreskrivs om rättelse av beskattningen. Det fattas inget beslut om avvisande av begäran om omprövning.

Ett ärende som avses i 1 mom. kan avgöras i ett förfarande för begäran om omprövning, om ärendet hör till samma helhet som en sådan begäran om omprövning som samtidigt är anhängig eller om det av någon annan motsvarande orsak är motiverat att avgöra ärenden gemensamt. Den skattskyldige ska då underrättas om att ärendet behandlas i ett förfarande för begäran om omprövning.

När Skatteförvaltningen behandlar ett ärende som gäller kompletterande beskattningsbeslut kan den förbjuda att en fordran verkställs eller bestämma att verkställigheten ska avbrytas. På förfarandet tillämpas vad som i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007) föreskrivs om avbrytande av verkställighet med anledning av begäran om omprövning som gäller beskattning. På Skatteförvaltningen tillämpas då vad som i den lagen föreskrivs om besvärsmyndigheten.

Ett ärende som gäller kompletterande beskattningsbeslut ska behandlas utan obefogat dröjsmål.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om hur de uppgifter som avses i 1 mom. ska lämnas och i övrigt om förfarandet för lämnande av uppgifterna.

Till den skattskyldige sänds ett kompletterande beskattningsbeslut och anvisningar om hur ändring kan sökas i beslutet. I beslutet anges vilken myndighet som har fattat beslutet och myndighetens kontaktuppgifter.

Ändring i kompletterande beskattningsbeslut begärs genom omprövning hos skatterättsnämnden på det sätt som föreskrivs i 5 kap.

65 a §

Ändringssökande som gäller vissa beslut av Skatteförvaltningen

Den som har ansökt om ett beslut och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i sådana beslut av Skatteförvaltningen enligt lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag

Betänkande FiUB 26/2017 rd

som hyr ut bostäder (299/2009) som gäller godkännande av en ansökan om skattefrihet eller återkallande av godkännande.

Den skattskyldige och varje annan vars eget skattebelopp ett beslut direkt kan påverka eller som är ansvarig för betalningen av skatten samt Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i

6) beslut om återbetalning av slutlig löneskatt enligt 6 § i lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget (562/1976).

71 c §

Förfarande i tillståndsärenden som gäller prejudikatbesvär

Om tillståndsansökan som gäller prejudikatbesvär inte har getts in till Skatteförvaltningen inom den tid som anges i 1 mom. eller om en part inte ger samtycke eller återtar sitt samtycke, ska Skatteförvaltningen överföra ärendet till förvaltningsdomstolen, som behandlar ärendet så som till domstolen riktade besvär på det sätt som anges i 66—69 §. Vid överföringen av ärendet iaktas 29 § 1 mom. i förvaltningsprocesslagen. Besvären anses ha anhängiggjorts vid förvaltningsdomstolen när ansökan om tillstånd för prejudikatbesvär har anhängiggjorts. I detta fall fattas inget särskilt beslut om avvisande av ansökan om tillstånd för prejudikatbesvär.

71 e §

Förfarandet vid ändringssökande i vissa beslut av Skatteförvaltningen

Ändringssökande som gäller beslut som avses i 65 a § 4 mom. och i 6 mom. 1, 3 och 4 punkten ska behandlas skyndsamt hos Skatteförvaltningen, skatterättelsenämnden, förvaltningsdomstolen och högsta förvaltningsdomstolen.

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 1 § 3 mom. och 2 § 2 mom. träder dock i kraft först den 20 .

Lagen tillämpas med undantag av lagens 1 § 3 mom. och 2 § 2 mom. första gången vid beskattningen för skatteåret 2018 och vid ändringssökande som gäller den.

Vid beskattningen för skatteåret 2017 eller tidigare skatteår och vid ändringssökande som gäller den tillämpas de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande.

6.

Lag

om ändring av lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016) 48 § 1 mom., rubriken för 9 kap., 53 §, 56 § 3 och 4 mom. samt 78 § 2 mom. som följer:

48 §

Särskilda bestämmelser om påförande och rättelse av skatt

När skatt påförs eller rättelse görs till den skattskyldiges nackdel, kan den skattskyldige påföras skatteförhöjning.

9 kap.

Beslut av Skatteförvaltningen och beslut med anledning av begäran om omprövning

53 §

Beslut på den skattskyldiges begäran

Skatteförvaltningen ska på begäran av den skattskyldige meddela denne ett beslut i ett ärende som avses i 12—14 § och 15 § 2 och 3 mom.

56 §

Delgivning till den skattskyldige

Beslut från vars delgivning tiden för ändringssökande börjar löpa, samt andra handlingar som Skatteförvaltningen ger, kan delges genom vanlig delgivning enligt 59 § i förvaltningslagen.

Beslut om förseningsavgift och avlyftande av beskattning enligt uppskattning enligt 43 § 3 mom. antecknas i det sammandrag som avses i 70 § i lagen om skatteuppbörd (/) och om vars delgivning det föreskrivs i den lagen.

Betänkande FiUB 26/2017 rd

78 §

Ansvar för skatt

Bestämmelser om åläggande av skatteansvar finns i 54 och 64 § i lagen om skatteuppbörd.

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 56 § 4 mom. och 78 § 2 mom. träder dock i kraft först den 20 .

7.

Lag

om ändring av lagen om skatt på arv och gåva

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skatt på arv och gåva (378/1940) 33 och 36 §, 51 § 2 mom., 52 § 1 mom. och 59 §,
sådana de lyder, 33 och 36 § samt 51 § 2 mom. i lag 318/1994, 52 § 1 mom. i lag 783/2016 och 59 § i lag 1068/2003, samt
fogas till 33 a §, sådan den lyder i lag 1392/1995, ett nytt 2 mom., till 34 § ett nytt 2 mom., i stället för det 2 mom. som upphävts genom lag 783/2016, och till lagen nya 36 a och 36 b § som följer:

33 §

Beskattningen verkställs utifrån bouppteckningsinstrument, skattedeklaration, gåvoskattedeklaration, uppgifter som erhållits av utomstående som är skyldiga att lämna uppgifter samt andra utredningar som erhållits i saken, så att statens och den skattskyldiges intressen beaktas på lika grunder.

När Skatteförvaltningen verkställer beskattningen ska den pröva erhållna uppgifter och utredningar på ett sätt som är motiverat med hänsyn till ärendets art och omfattning, lika bemötande av de skattskyldiga samt skattekontrollens behov.

33 a §

Om det är uppenbart att ett förfarande som avses i 1 mom. ska iaktas vid arvs- eller gåvobeskattningen, ska vid verkställandet av arvs- eller gåvobeskattningen omsorgsfullt prövas alla om-

Betänkande FiUB 26/2017 rd

ständigheter som kan påverka sakens bedömning samt ge den skattskyldige tillfälle att lämna utredning om de konstaterade sakförhållandena. Om den skattskyldige då inte lämnar utredning om att det rättsliga innehåll eller den rättsliga form som har getts den rättshandling som inverkar på arvs- eller gåvobeskattningen motsvarar sakens egentliga natur eller syfte eller om att åtgärden inte har vidtagits i uppenbar avsikt att uppnå befrielse från skatt, ska det förfarande som avses i 1 mom. iakttas vid verkställandet av arvs- eller gåvobeskattningen.

34 §

Innan beskattningen verkställs enligt uppskattning ska Skatteförvaltningen sända en uppmaning att lämna in ett bouppteckningsinstrument eller en skattedeclaration eller lägga fram en utredning. Uppmaningen ska innehålla uppgift om det belopp av tillgångar som ska läggas till på grundval av uppskattningen på egendom som erhållits genom arv, genom testamente eller som gåva. När det belopp som ska läggas till uppskattas ska uppgifter om arvlåtarens egendom eller om den egendom som getts som gåva eller andra motsvarande tillgängliga uppgifter beaktas.

36 §

Skatteförvaltningen påför den skattskyldige skatteförhöjning, om ett bouppteckningsinstrument, en skattedeclaration, en annan anmälan eller en annan föreskriven uppgift, handling eller utredning är bristfällig eller felaktig eller överhuvudtaget inte har lämnats in. Skatteförhöjning kan även påföras en uppgiftsskyldig som inte är skattskyldig.

Skatteförhöjning påförs dock inte på grund av att det i bouppteckningsinstrumentet eller skattedeclarationen inte har lämnats uppgift om en skuld eller ett avdrag eller någon annan uppgift som är till fördel för den skattskyldige vid beskattningen, om det inte är fråga om ett fall som avses i 36 a § 2 mom.

Skatteförhöjning påförs inte en sådan skattskyldig som inte har varit uppgiftsskyldig enligt 26 § och i fråga om vilken det inte kan anses att han eller hon uppenbart har ägt kännedom om att bouppteckningsinstrumentet, skattedeclarationen eller någon annan uppgift är felaktig.

Skatteförhöjning påförs inte om försummelsen är ringa, om det finns ett giltigt skäl till försummelsen eller om påförande av skatteförhöjning i de fall som avses i 36 a § 4 mom. skulle vara oskäligt skäl med hänsyn till omständigheterna.

36 a §

Skatteförhöjningen är 10 procent av beloppet av den ökade skatten.

Skatteförhöjningen är dock minst 15 procent och högst 50 procent av beloppet av den ökade skatten, om

- 1) en försummelse som avses i 36 § är återkommande, eller
- 2) den skattskyldiges agerande tyder på uppenbar ligkiltighet för de förpliktelser som gäller beskattningen.

Vid beskattning enligt uppskattning är skatteförhöjningen 25 procent av beloppet av den ökade skatten.

Om det är fråga om ett ärende som på det sätt som avses i 26 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) lämnar rum för tolkning eller är oklart eller om en skatteförhöjning enligt 1 mom. av något annat särskilt skäl är oskäligt, är skatteförhöjningen 5 procent av beloppet av den ökade skatten.

Betänkande FiUB 26/2017 rd

Skatteförhöjningen är 2 procent av beloppet av den ökade skatten, om den skattskyldige senare än 60 dagar efter den föreskrivna sista inlämningsdagen för bouppteckningsinstrumentet eller skattedeklarationen på eget initiativ yrkar att felet ska korrigeras och den skattskyldige har uppfyllt sin utredningsskyldighet.

Skatteförhöjning som påförs fysiska personer är dock minst 75 euro och andra skattskyldiga minst 150 euro.

Skatteförhöjning påförs utifrån från beloppet av den ökade skatten, som beräknas på basis av skalan för skatteklass I.

36 b §

I stället för skatteförhöjning påför Skatteförvaltningen den uppgiftsskyldige en förseningsavgift, om den uppgiftsskyldige inom 60 dagar efter den föreskrivna sista inlämningsdagen för bouppteckningsinstrumentet eller skattedeklarationen lämnar in bouppteckningsinstrumentet eller skattedeklarationen eller på eget initiativ rättar till en annan försummelse enligt 36 §.

Förseningsavgift påförs dock inte på grund av att det i bouppteckningsinstrumentet eller skattedeklarationen inte har lämnats uppgift om en skuld eller ett avdrag eller någon annan uppgift som är till fördel för den skattskyldige vid beskattningen, om det inte är fråga om ett fall som avses i 36 a § 2 mom.

Förseningsavgift som påförs fysiska personer är 50 euro för varje bouppteckningsinstrument eller skattedeklaration och andra uppgiftsskyldiga 100 euro för varje bouppteckningsinstrument eller skattedeklaration.

Den uppgiftsskyldige ska ges tillfälle att lämna en utredning innan förseningsavgiften påförs, om det behövs av särskilda skäl.

En förseningsavgift påförs inte, om inlämnandet av bouppteckningsinstrumentet eller skattedeklarationen har försenats på grund av hinder som är oberoende av den skattskyldige, om försummelsen är ringa eller om det finns ett giltigt skäl eller något annat särskilt skäl till försummen.

51 §

Har skatt på grundval av beslutet avlyfts eller sänkts, skavad som betalats för mycket återbetalas till den skattskyldige. På återbäringen betalas krediteringsränta enligt lagen om skatteuppbörd (/) från dagen efter den dag då skatten betalades till den dag då återbäringen debiteras Skatteförvaltningens konto eller används till betalning av skatt.

52 §

Uppbörd, indrivning och återbäring av arvs- och gåvoskatt verkställs enligt lagen om skatteuppbörd eller enligt vad som bestäms eller föreskrivs med stöd av den, om inte något annat anges nedan.

59 §

Om inte något annat föreskrivs i denna lag, ska 2 och 3 kap., 26, 26 a—26 d och 51 § samt 11 kap. i lagen om beskattningsförfarande iakttas.

Betänkande FiUB 26/2017 rd

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 51 § 2 mom. och 52 § 1 mom. träder dock i kraft först den 20 .

Om skattskyldigheten inträdde före ikraftträdandet av denna lag, tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

På krediteringsränta som betalas på återbäring för tiden före ikraftträdandet av 51 § 2 mom. tillämpas de bestämmelser om återbäringsränta som gällde vid ikraftträdandet.

8.

Lag

om ändring av lagen om överlåtelseskatt

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om överlåtelseskatt (931/1996) 29 § 5 mom. och 56 a §, sådana de lyder, 29 § 5 mom. i lag /2017 och 56 a § ~~sådan den lyder~~ i lag 244/2008,
ändras 27 § 1 mom., 28 och 30 §, 31 § 1 mom., rubriken för 5 kap., 33 § 1 och 3 mom., 35—37, 51 och 56 §,
av dem 28 och 30 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 526/2010, 31 § 1 mom. och 35 § sådana de lyder i lag 526/2010, 33 § 1 och 3 mom. och 56 § sådana de lyder i lag 785/2016, samt fogas till lagen nya 31 a, 36 a, 36 b, 52 a och 56 c § som följer:

4 kap.

Betalning av skatt och utredning som skall lämnas till myndigheterna

27 §

Betalning av skatten

Skatten ska betalas på eget initiativ.

Betänkande FiUB 26/2017 rd

28 §

Dröjsmålsränta

Bestämmelser om dröjsmålsränta som ska tas ut på obetald skatt finns i lagen om skatteuppbörd (/) och i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995).

30 §

Skattedeklaration

När det gäller överlåtelse av fastigheter och värdepapper ska skattskyldiga inom den föreskrivna tiden för betalning av skatt lämna Skatteförvaltningen uppgifter om överlåtelseobjektet, parterna, köpeskillingen och beloppet av den skatt som ska betalas på överlåtelsen samt övriga uppgifter som Skatteförvaltningen bestämmer.

I de fall som avses i 16 § 2 mom. och 22 § ska den som är skyldig att bära upp skatten lämna in anmälan i enlighet med 31 §.

I de fall som avses i 21 § 3 mom. 3 punkten ska anmälan lämnas in av fastighetsmäklaren.

Uppgifterna ska lämnas i en av Skatteförvaltningen fastställd skattedeklaration eller på något annat sätt som Skatteförvaltningen bestämmer. Samfund och samfälliga förmåner, fastighetsmäklare och värdepappershandlare ska lämna uppgifterna elektroniskt. Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl godkänna att uppgifterna lämnas i pappersform.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om när och hur uppgifterna ska lämnas samt om deklaraionsförfarandet i övrigt.

31 §

Redovisnings- och anmälningsplikt för den som är skyldig att bära upp skatten

En värdepappershandlare ska till Skatteförvaltningen betala den skatt som värdepappershandlaren har uppburit under en kalendermånad före den 15 dagen i följande kalendermånad samt lämna in anmälan enligt 30 §.

31 a §

Rättelse av fel i skattedeklarationen

Skattskyldiga och andra anmälningskyldiga enligt 30 § ska rätta ett fel i skattedeklarationen genom att lämna en rättelsedeklaration om överlåtelsen i fråga, om inte något annat föreskrivs nedan. Skattskyldiga och andra anmälningskyldiga enligt 30 § ska rätta ett fel i skattedeklarationen inom tre år från ingången av det år som följer på skatteårets utgång.

Betänkande FiUB 26/2017 rd

5 kap.

Tillsyn samt påförande av skatt och rättelse av beslut

33 §

Påförande av skatt och rättelse till nackdel för den som är ansvarig för skatten

Om skatt har deklarerats till för litet belopp eller om skatt av någon annan orsak har påförts till för litet belopp eller återburits till för högt belopp, påför Skatteförvaltningen skatt eller rättar beslutet om skatt till nackdel för den som är ansvarig för skatten. När skatten påförs eller beslutet rättas kan den som är ansvarig för skatten påföras skatteförhöjning. Skatteförhöjning kan påföras även om ingen skatt påförs samtidigt.

Skatt, dröjsmålsförhöjning, skatteförhöjning och förseningsavgift som påförts av Skatteförvaltningen ska betalas senast på den förfallodag som anges i beslutet. Närmare bestämmelser om hur förfallodagen ska bestämmas utfärdas genom förordning av finansministeriet.

35 §

Påförande av skatt enligt uppskattning

Om den skattskyldige eller den som ansvarar för skatten helt och hållet har försummat att deklarerat skatt eller uppenbart har deklarerat för litet i skatt och trots uppmaning inte har lämnat de uppgifter som behövs för att påföra skatt, påför Skatteförvaltningen skatt enligt uppskattning.

Skatteförvaltningens sänder en uppmaning som innehåller en uppskattning av den skatt som avses i 1 mom. När skatten uppskattas ska tillgängliga uppgifter om överlåtelsen i fråga beaktas.

36 §

Skatteförhöjning

Skatteförvaltningen påför den skattskyldige eller den som ansvarar för skatten skatteförhöjning, om en skattedeklaration, en annan anmälan eller en annan föreskriven uppgift, handling eller utredning är bristfällig eller felaktig eller över huvud taget inte har lämnats in.

Skatteförhöjning påförs dock inte på grund av att det i skattedeklarationen eller i en annan anmälan inte har lämnats en uppgift som är till fördel för den skattskyldige vid beskattningen, om det inte är fråga om ett fall som avses i 36 a § 2 mom.

Skatteförhöjning påförs inte om försummelsen är ringa, om det finns ett giltigt skäl till försummelsen eller om påförande av skatteförhöjning i de fall som avses i 36 a § 4 mom. skulle vara oskäligt med hänsyn till omständigheterna.

Skatteförhöjning kan påföras endast den som enligt denna lag ansvarar för skatten och vars försummelse det är fråga om med hänsyn till de förhållanden som framgår i fallet.

Betänkande FiUB 26/2017 rd

36 a §

Skatteförhöjningens storlek

Skatteförhöjningen är 10 procent av beloppet av den ökade skatten.

Skatteförhöjningen är dock minst 15 procent och högst 50 procent av beloppet av den ökade skatten, om

- 1) en försummelse som avses i 36 § är återkommande, eller
- 2) den skattskyldige eller den som ansvarar för skatten agerar så att det tyder på uppenbar likgiltighet för de förpliktelser som gäller beskattningen.

Vid beskattning enligt uppskattning är skatteförhöjningen 25 procent av beloppet av den ökade skatten.

Om det är fråga om ett ärende som lämnar rum för tolkning eller är oklart på det sätt som avses i 6 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ eller om en skatteförhöjning enligt 1 mom. är oskäligen av någon annan särskild orsak, är skatteförhöjningen 5 procent av beloppet av den ökade skatten.

Skatteförhöjningen är 2 procent av beloppet av den ökade skatten, om den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten senare än 60 dagar efter den föreskrivna sista inlämningsdagen för skattedeklarationen på eget initiativ yrkar att felet ska korrigeras och den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten har uppfyllt sin utredningsskyldighet.

Skatteförhöjning som påförs fysiska personer och dödsbon är dock minst 75 euro och andra skattskyldiga och andra som ansvarar för skatten minst 150 euro.

36 b §

Förseningsavgift

I stället för skatteförhöjning påför Skatteförvaltningen den skattskyldige eller den som ansvarar för skatt en förseningsavgift, om den skattskyldige eller den som ansvarar för skatten lämnar in skattedeklarationen eller på eget initiativ rättar till en annan försummelse enligt 36 § inom 60 dagar efter den föreskrivna sista inlämningsdag som föreskrivs för skattedeklarationen.

Skatteförhöjning påförs dock inte på grund av att det i skattedeklarationen eller i en annan anmälan inte har lämnats en uppgift som är till fördel för den skattskyldige vid beskattningen, om det inte är fråga om ett fall som avses i 36 a § 2 mom.

Förseningsavgift som påförs fysiska personer och dödsbon är 50 euro för varje skattedeklaration och andra skattskyldiga och andra som ansvarar för skatten 100 euro för varje skattedeklaration.

Den skattskyldige eller den som ansvarar för skatten ska ges tillfälle att lämna en utredning innan förseningsavgiften påförs, om det behövs av särskilda skäl.

Förseningsavgift **påförs inte**, om inlämnandet av skattedeklarationen har försenats på grund av hinder som är oberoende av den skattskyldige, om försummelsen är ringa eller om det finns ett giltigt skäl eller något annat särskilt skäl till försummelsen.

Betänkande FiUB 26/2017 rd

37 §

Kringgående av skatt

Har ett förhållande eller en åtgärd givits sådant innehåll eller sådan form som inte motsvarar sakens egentliga natur eller syftemål eller har en annan åtgärd vidtagits uppenbarligen i syfte att uppnå befrielse från skatt, ska skatt påföras enligt sakens egentliga natur eller syfte.

Om det är uppenbart att ett förfarande enligt 1 mom. ska iaktas när skatt påförs, ska vid påförandet av skatten alla omständigheter som kan påverka sakens bedömning prövas omsorgsfullt samt den skattskyldige eller den som ansvarar för skatten ges tillfälle att lämna en utredning om de konstaterade sakförhållandena. Om den skattskyldige eller den som ansvarar för skatten då inte lämnar en utredning om att det innehåll eller den form som har getts förhållandet eller åtgärden motsvarar sakens egentliga natur eller syfte eller om att åtgärden inte har vidtagits i uppenbart syfte att uppnå befrielse från skatt, ska det förfarande som avses i 1 mom. iaktas vid påförandet av skatten.

51 §

Ränta på återbäring

Återbärs skatt med anledning av ansökan, påförande av skatt, rättelse av ett beslut eller ändringssökande, betalas på återbäringen krediteringsränta enligt lagen om skatteuppbörd (/) från dagen efter den dag då skatten betalades till den dag då återbäringen debiteras Skatteförvaltningens konto eller används till betalning av skatt.

52 a §

Genomförande av ändringar

Ett ärende som ska behandlas på nytt på grund av ett beslut av den myndighet hos vilken ändring söks eller av Skatteförvaltningen, en följdändring och andra ändringar i beskattningen till följd av ändringssökande, ska genomföras med iakttagande av vad som föreskrivs om påförande av skatt och rättelse av beslut i 33 och 33 a § i denna lag och i 74 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

56 §

Tillämpning av lagen om skatteuppbörd

Vid återbäring av skatt samt uppbörd, indrivning och redovisning av skatt som ska betalas till Skatteförvaltningen iaktas bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd, om inte något annat bestäms i denna lag eller med stöd av den.

Betänkande FiUB 26/2017 rd

56 c §

Tillämpning av annan lagstiftning

Om inget annat föreskrivs i denna lag, tillämpas bestämmelserna i 5—9, 19—21, 24, 30, 31, 52 och 55 §, 56 § 1—3 mom. samt 57, 77 och 79—81 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Vad som i dessa bestämmelser föreskrivs om skattskyldiga tillämpas också på dem som enligt denna lag ansvarar för skatt.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången på överlåtelse som sker den dag då lagen träder i kraft eller därefter och på ändringssökande som gäller beskattningen av sådana överlåtelse. På överlåtelse som sker före den dag då lagen träder i kraft tillämpas de bestämmelse som gällde vid ikraftträdandet.

Dröjsmålsränta som ska tas ut på obetald skatt för tiden före lagens ikraftträdande beräknas i enlighet med de bestämmelse om skattetillägg som ska betalas på eget initiativ som gällde vid ikraftträdandet.

På krediteringsränta som betalas på återbäring för tiden före lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelse om återbäringsränta som gällde vid ikraftträdandet.

9.

Lag

om ändring av fastighetsskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i fastighetsskattelagen (654/1992) 16 §, 22 § 2 och 4 mom., 24 § 1 mom., rubriken för 25 § och 1 mom., 28 och 29 a §,
sådana de lyder, 16 §, 22 § 4 mom. samt rubriken för 25 § och 1 mom. i lag 253/2012, 22 § 2 mom. i lag 527/2010, 24 § 1 mom. i lag 1087/2005, 28 § i lag 786/2016 och 29 a § i lag 1560/1995, samt
fogas till lagen nya 16 a och 22 a § som följer:

Betänkande FiUB 26/2017 rd

16 §

Den skattskyldiges deklarationsskyldighet

I samband med påförande av fastighetsskatt sänder Skatteförvaltningen den skattskyldige en utredning om de fastighetsuppgifter som använts som grund vid fastighetsbeskattningen. Den skattskyldige ska granska de i utredningen antecknade uppgifterna om markens areal, byggrätt, planläggning, strandrätt, användningsändamål samt ägande- och besittningsrätt liksom de uppgifter och det användningsändamål som använts som grund för beräkningen av en byggnads återanskaffningsvärde. Den skattskyldige ska till Skatteförvaltningen anmäla eventuella fel i uppgifterna. Fastigheter och byggnader som saknas i utredningen liksom ombyggnader och betydande reparationsåtgärder samt uppgift om att en byggnad har rivits eller tagits ur bruk ska också anmälas. En utredning om fastighetsuppgifter kan vid behov sändas även när fastighetsskatt inte påförs den skattskyldige. Skatteförvaltningen ska ge den skattskyldige skälig tid att komplettera och rätta utredningen.

Uppgifterna anses vara lämnade när de har kommit in till Skatteförvaltningen. Bestämmelser om ankomsttidpunkten för uppgifter som lämnas elektroniskt finns i 10 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003) och bestämmelser om ankomsttidpunkten för uppgifter som lämnas i pappersform i 18 § i förvaltningslagen (434/2003). Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om hur och när uppgifterna ska lämnas och om förfarandet i övrigt för att lämna uppgifter.

Om den skattskyldige inte korrigerar uppgifterna som ligger till grund för fastighetsbeskattningen, anses han för fastighetsbeskattningen ha lämnat uppgifter som stämmer överens med den utredning som har sänts till honom.

I fråga om den skattskyldiges skyldighet att lämna uppgifter för verkställande av fastighetsbeskattningen tillämpas förutom denna lag vad som i 2 kap. i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) bestäms om den skattskyldiges deklarationsskyldighet.

16 a §

Inlämnande av samfunds och samfällda förmånens fastighetsuppgifter

Samfund och samfällda förmåner ska lämna de uppgifter som avses i 16 § elektroniskt. Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl godkänna att uppgifterna lämnas i pappersform.

22 §

Verkställande av beskattning

Fastighetsskatt påförs inte om beloppet av den skattskyldiges skatt skulle bli mindre än 10 euro.

I fråga om allmänna principer som ska iakttas vid beskattningen, gemensam behandling av ärenden, hörande och motivering av beslut tillämpas vad som bestäms om detta i lagen om beskattningsförfarande.

Betänkande FiUB 26/2017 rd

22 a §

Tidpunkten för slutförande av beskattningen

Fastighetsbeskattningen av den skattskyldige slutförs den dag som har antecknats i beskattningsbeslutet.

Om den skattskyldige kompletterar eller rättar fastighetsuppgifterna före slutförandet av beskattningen, slutförs beskattningen den dag som har antecknats i det nya beskattningsbeslutet.

Skatteförvaltningen kan trots dagen för slutförande av beskattningen fortsätta beskatta den skattskyldige, om en kontrollåtgärd är oavslutad. Skatteförvaltningen ska före slutförandet av beskattningen meddela den skattskyldige om att beskattningen fortsätter. Beskattningen slutförs då den dag som har antecknats i det nya beskattningsbeslutet.

Beskattningen får av orsaker som hänför sig till skattekontrollen slutföras vid olika tidpunkter för de skattskyldiga.

Fastighetsbeskattningen slutförs senast vid utgången av oktober under skatteåret.

24 §

Beskattningsbeslut

Till en skattskyldig som har påförts fastighetsskatt ska det sändas ett beskattningsbeslut och anvisningar för sökande av ändring.

25 §

Förseningsavgift, skatteförhöjning, kompletterande beskattningsbeslut, rättelse av beskattningen och följdändring

I fråga om förseningsavgift, skatteförhöjning, kompletterande beskattningsbeslut, rättelse av beskattningen och följdändring tillämpas vad som bestäms om detta i lagen om beskattningsförfarande. Förseningsavgift och skatteförhöjning påförs dock inte, om det i de uppgifter som den skattskyldige har lämnat för fastighetsbeskattningen finns fel som den skattskyldige rimligen inte kan antas ha varit medveten om. Förseningsavgiften redovisas till kommunerna i samma proportion som fastighetsskatt som påförs den skattskyldige.

28 §

Skatteuppbörd

På uppbörd, indrivning och återbäring av fastighetsskatt tillämpas lagen om skatteuppbörd (/).

Betänkande FiUB 26/2017 rd

29 a §

Ränta på belopp som återbärs

Om skatt återbärs till följd av rättelse av beskattningen eller ändringssökande, betalas på återbäringen krediteringsränta enligt lagen om skatteuppbörd från dagen efter den dag då skatten betalades till den dag då återbäringen debiteras Skatteförvaltningens konto eller används till betalning av skatt.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för skatteåret 2020 och vid ändringssökande som gäller den.

Vid beskattningen för skatteåret 2019 eller tidigare skatteår och vid ändringssökande som gäller den tillämpas de bestämmelser i lagen om beskattningsförfarande sådana de lyder den 30 april 2018.

10.

Lag

om ändring av lagen om skattetillägg och förseningsränta

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) 1 § 1 mom., 2 § 1 mom., 4 § 2 mom., 5 a § 1 mom., 5 b § 3 mom., 5 c § 6 mom. och 7 § 3 mom., sådana de lyder, 1 § 1 mom. i lag 787/2016 samt 2 § 1 mom., 4 § 2 mom., 5 a § 1 mom., 5 b § 3 mom., 5 c § 6 mom. och 7 § 3 mom. i lag 51/2017, och *fogas* till 5 b §, sådan den lyder i lag 51/2017, ett nytt 3 mom., varvid det ändrade 3 mom. blir 4 mom., samt till lagen en ny 5 d § som följer:

1 §

Tillämpningsområde

Vid försummelse att inom utsatt tid betala skatt som avses i 1 § i lagen om skatteuppbörd (/) beräknas dröjsmålspåföljder på skatten enligt denna lag. Denna lag tillämpas också på andra skatter som ska betalas till staten och kommunen och på prestationer som ska jämföras med skatter,

Betänkande FiUB 26/2017 rd

om inte något annat föreskrivs om påföljderna av försummad eller fördröjd betalning i någon annan lag.

2 §

Skattetillägg

Om någon annan skatt som ska betalas på eget initiativ än en sådan som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om skatteuppbörd lämnats obetald eller om betalningen fördröjts samt i samband med verkställandet av efterbeskattning beräknas ett skattetillägg på skatten. Skattetillägget motsvarar den i 12 § i räntelagen (633/1982) avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga förhöjd med sju procentenheter, sammanlagt dock minst tre euro.

4 §

Förseningsränta

Det som föreskrivs i 1 mom. tillämpas inte på skatt som hör till tillämpningsområdet för lagen om skatteuppbörd.

5 a §

Dröjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta

Dröjsmålsränta räknas på obetald skatt som hör till tillämpningsområdet för lagen om skatteuppbörd och på skatt som påförs i samband med rättelse av beskattningen enligt 57 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). Dröjsmålsräntan är referensräntan enligt 12 § i räntelagen för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga förhöjd med sju procentenheter.

5 b §

Beräkning av dröjsmålsränta

På överlåtelseskatt beräknas dröjsmålsränta från dagen efter den föreskrivna sista betalningsdagen för skatten till den dag då skatten betalas. På förseningsavgift och skatteförhöjning som Skatteförvaltningen påför i fråga om överlåtelseskatt beräknas dröjsmålsränta dock från dagen efter den förfallodag som satts ut i beskattningsbeslutet till den dag då skatten eller avgiften betalas.

Dröjsmålsränta enligt 57 § i lagen om beskattningsförfarande beräknas från dagen efter kvarskattens eller fastighetsskattens första förfallodag till förfallodagen för skatt som påförs till följd av en ändring i beskattningen.

Betänkande FiUB 26/2017 rd

5 c §

Beräkning av nedsatt dröjsmålsränta

På skatteförhöjning och förseningsavgift räknas inte nedsatt dröjsmålsränta.

5 d §

Undantag som gäller särskilda ordningar för mervärdesskatt

Med avvikelse från 2 § beräknas ett skattetillägg på mervärdesskatt på vilken tillämpas en särskild ordning enligt 12 a kap. i mervärdesskattelagen (1501/1993), om skatten lämnats obetald eller om betalningen fördröjts.

Med avvikelse från 4 och 5 a § tillämpas 4 § 1 mom. och tillämpas inte 5 a § på mervärdesskatt på vilken tillämpas en särskild ordning enligt 12 a kap. i mervärdesskattelagen.

7 §

Avstående från uppbörd av skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsräntor

Dröjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta som Skatteförvaltningen påfört kan lämnas helt eller delvis ouppburen, om betalningen har fördröjts av orsaker som inte berott på den skattskyldige, av ett giltigt skäl eller av andra särskilda skäl.

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 7 § 3 mom. träder i kraft dock den 20 .

För tiden före lagens ikraftträdande beräknas ränta och skattetillägg i enlighet med de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. Bestämmelsen om förseningsräntans minimibelopp på tre euro tillämpas dock inte på förseningsränta som i enlighet med de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande beräknats på skatt som var obetald vid ikraftträdandet.

11.

Lag

om ändring av 6 § i lagen om skattenummer och skattenummerregistret för byggbranschen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skattenummer och skattenummerregistret för byggbranschen (1231/2011)
6 § som följer:

6 §

Avförande av uppgifter ur skattenummerregistret för byggbranschen

Uppgifterna om en registrerad ska avföras ur skattenummerregistret för byggbranschen på den registrerades begäran efter det att han eller hon har lagt fram utredning om att han eller hon inte längre är verksam inom byggbranschen.

Skatteförvaltningen avför på tjänstens vägnar uppgifterna om en registrerad ur skattenummerregistret, om inga uppgifter enligt 15 b § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) har lämnats om den registrerade under de senaste två åren. Inget separat meddelande om avförande ur registret skickas då till den registrerade eller till den på vars begäran uppgifterna har förts in i registret.

Denna lag träder i kraft den 20 .

12.

Lag

om ändring av lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter (1346/1999) 6 § 2 mom., 18 § 1 mom. 12 punkten och 20 b § 2 mom.,
sådana de lyder, 6 § 2 mom. i lag 1248/2013, 18 § 1 mom. 12 punkten i lag -_/2017 och 20 b § 2 mom. i lag 781/2016, samt

Betänkande FiUB 26/2017 rd

fogas till 18 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 1108/2006, 504/2008, 525/2009, 1500/2011, 988/2012, 499/2015, 1146/2015 och /2017, en ny 13 punkt som följer:

6 §

Offentliga fastighetsbeskattningsuppgifter och vissa andra offentliga beskattningsuppgifter

Uppgifter som avses i 1 mom. 1 punkten är offentliga sådana de är vid tidpunkten för slutförande av beskattningen och blir offentliga vid ingången av november under skatteåret. Uppgifter som avses i 1 mom. 2 punkten är offentliga sådana de är vid tidpunkten för slutförande av beskattningen och blir offentliga vid ingången av november året efter samfundets skatteår. Uppgifter som avses i 1 mom. 5 punkten är offentliga sådana de är vid tidpunkten för slutförande av beskattningen och blir offentliga när beskattningen för den skattskyldige som gjort investeringen slutförs.

18 §

Skatteförvaltningens rätt att på eget initiativ lämna ut uppgifter

Skatteförvaltningen kan trots bestämmelserna om sekretess på eget initiativ lämna ut beskattningsuppgifter jämte identifieringsuppgifter om den skattskyldige

11) till Finansinspektionen och Patent- och registerstyrelsen sådana uppgifter som har iakttagits under skattekontroll och som kan ha betydelse vid tillsynen över de skyldigheter i samband med kundkontroll som föreskrivs i 3 kap. i lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism (444/2017,

13) till en förundersökningsmyndighet om omständigheter som har konstaterats under skattekontroll och som det kan misstänkas att har samband med tjänstebrott eller mutbrott enligt 14 kap. 2 §, 16 kap. 13, 14, 14 a eller 14 b §, 30 kap. 7, 7 a, 8 eller 8 a § eller 40 kap. 1—5 eller 7—10 § i strafflagen eller med missbruk av förtroendeställning enligt 36 kap. 5 § i den lagen.

20 b §

Skatteskuldsregistrets datainnehåll och antecknande av uppgifter i registret

Uppgifter om ett företag kan antecknas i skatteskuldsregistret tidigast två veckor efter den dag då företaget anses ha fått kännedom om ett sammandrag enligt 70 § i lagen om skatteuppbörd (/) där företaget har påmint om att försummelsen antecknas i skatteskuldsregistret. Om försummelsen gäller fullgörandet av deklarationsskyldigheten eller någon annan skatt eller avgift än de som avses i 1 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016), är tidsfristen två veckor från den dag då påminnelsen har sänts per post.

Betänkande FiUB 26/2017 rd

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 20 b § 2 mom. träder dock i kraft först den 20 .
Lagens 6 § 2 mom. tillämpas första gången på de offentliga fastighetsbeskattningsuppgifterna för skatteåret 2020 och på jämförelsevärdet för aktier eller andelar för samfundets skatteår 2018.

13.

Lag

om ändring av mervärdesskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i mervärdesskattelagen (1501/1993) 101 d och 134 f §, 134 p § 2 mom. och 156 i § 1 mom.,
sådana de lyder, 101 d § i lag 523/2017 samt 134 f §, 134 p § 2 mom. och 156 i § 1 mom. i lag 773/2016, som följer:

101 d §

Vid återbetalning av sådan skatt för import som Tullen tar ut i enlighet med 160 § 1 och 2 mom. betalas ränta enligt 37 § i lagen om skatteuppbörd (/). Räntan beräknas från den tidpunkt som avses i 93 § 3 mom. i tullagen.

134 f §

Om inte något annat föreskrivs i detta kapitel ska bestämmelserna om skattskyldiga i 13—22 kap., i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ eller i någon annan lag i tillämpliga delar iakttas i fråga om skattskyldiga som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är Finland. Detsamma gäller skattskyldiga vars identifieringsmedlemsstat är en annan stat än Finland, till den del det är fråga om skatt som ska betalas till Finland.

134 p §

På skatteåterbäring betalas ränta enligt 37 § i lagen om skatteuppbörd. Räntan löper från betalningsdagen för skatten.

156 i §

Om återbäringen betalas efter den frist som anges i 156 h § 1 mom. ska ränta betalas på återbäringen enligt 37 § i lagen om skatteuppbörd. Räntan beräknas från den dag som följer på den

Betänkande FiUB 26/2017 rd

dag som är sista dagen för återbäring enligt 156 h § 1 mom. till den dag det belopp som ska återbäras debiteras Skatteförvaltningens konto.

Denna lag träder i kraft den 20 .

14.

Lag

om ändring av 1 och 23 § i lagen om förskottsuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) 1 § 2 mom. och 23 § 2 mom., sådana de lyder i lag 53/2017, som följer:

1 §

Lagens tillämpningsområde

Vid förskottsuppbördsförfarandet iakttas dessutom vad som på något annat ställe i lagstiftningen föreskrivs om förskottsuppbörd. Förskottsinnehållning och förskott räknas vid skatteårets beskattning till godo enligt lagen om beskattningsförfarande och lagen om skatteuppbörd (/).

23 §

Verkställande av förskottsbetalning

Den skattskyldige ska betala den skatt som enligt Skatteförvaltningens beslut påförts vid förskottsbetalningen, i en eller flera rater senast den förfallodag om vilken föreskrivs genom förordning av finansministeriet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

15.

Lag

om ändring av 9 § i lagen om skatt för titlar

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om skatt för titlar (1388/2001) 9 §, sådan den lyder i lag 797/2016, som följer:

9 §

Tillämpning av bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd

Vid återbäring av skatt samt uppbörd och indrivning av skatt som ska betalas till Skatteförvaltningen iakttas bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd (/), om inte något annat bestäms i denna lag eller med stöd av den.

Denna lag träder i kraft den 20 .

16.

Lag

om ändring av 13 § i lagen om skuldsanering för privatpersoner

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om skuldsanering för privatpersoner (57/1993) 13 § 1 mom., sådant det lyder i lag 1123/2014, som följer:

Betänkande FiUB 26/2017 rd

13 §

Indrivningsförbud och säkringsåtgärder

Efter att skuldsaneringen inletts får mot gäldenären inte riktas åtgärder för att driva in en skuld som omfattas av betalningsförbudet eller för att säkra betalningen av en sådan skuld. Åtgärder som redan påbörjats får inte fortsättas. Mot gäldenären får inte heller i fråga om sådan skuld riktas påföljder för betalningsdröjsmål. Bland annat följande åtgärder omfattas av det här nämnda förbudet:

- 1) utövande av en realiserings- eller återtagningsrätt som grundar sig på en realsäkerhetsrätt eller annat utnyttjande av säkerhet i syfte att få betalning,
- 2) uppsägning av en skuld och uppsägning eller hävning av ett avtal, till följd av betalningsdröjsmål, då avtalet ligger till grund för skulden, med undantag av hävning eller uppsägning av ett avtal om kontokredit i syfte att förhindra en ny skuld,
- 3) användning av en fordran som gäldenären har på borgenären för kvittning av borgenärens fordran, med undantag av i lagen om skatteuppbörd (/) avsedd användning av återbäring,
- 4) fattande av ett för gäldenären menligt administrativt beslut som grundar sig på försummelse att betala en skuld som omfattas av skuldsaneringen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

17.

Lag

om ändring av 14 § i byggskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i byggskattelagen (54/1977) 14 § 2 mom., sådant det lyder i lag 59/2017, som följer:

14 §

Om de byggnadskostnader som lagts till grund för fastställandet av skatten överstiger byggnadskostnadernas slutliga belopp med minst tio procent, ska beskattningen likaså rättas och till den skattskyldige återbäras den mot kostnadsskillnaden svarande skatten och på denna ränta från den dag då skatten erlades, med iakttagande av bestämmelserna om ränta på skatteåterbäring i lagen om skatteuppbörd (/).

Betänkande FiUB 26/2017 rd

Denna lag träder i kraft den 20 .

18.

Lag

om ändring av 29 § i lagen om Skatteförvaltningen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Skatteförvaltningen (503/2010) 29 § 1 mom., sådant det lyder i lag 782/
2016, som följer:

29 §

Förande av talan i övriga fall

Utöver det som i denna lag och i lagen om skatteuppbörd (/) föreskrivs om förande av talan, kärar och svarar Skatteförvaltningen på statens vägnar samt bevakar statens rätt och fördel i ärenden som gäller Skatteförvaltningen hos domstol, vid skiljeförfarande, hos andra myndigheter och i förrättningar, samt för statens talan i fråga om avtal som gäller Skatteförvaltningen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

19.

Lag

om ändring av 47 och 47 d § i punktskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i punktskattelagen (182/2010) 47 § och 47 d § 4 mom., sådana de lyder i lag 1178/2016,
som följer:

47 §

Skatteuppbörd

Om inte något annat föreskrivs i denna lag eller med stöd av den ska i fråga om uppbörd, betalning och indrivning av, ansvar för och återbetalning av punktskatt iaktas lagen om skatteuppbörd (/) eller vad som bestäms eller föreskrivs med stöd av den.

47 d §

Kvittningsordning

En annan återbäring som en skattskyldig får från Skatteförvaltningen får användas till betalning av punktskatt på det sätt som föreskrivs i 23 § i lagen om skatteuppbörd.

Denna lag träder i kraft den 20 .

20.

Lag

om ändring av 2 § i lagen om bränsleavgift som betalas för privata fritidsbåtar

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om bränsleavgift som betalas för privata fritidsbåtar (1307/2007) 2 § 2 mom.,
sådant det lyder i lag 803/2016, som följer:

2 §

Tillämpningen av andra lagar

Om inte annat föreskrivs i denna lag, gäller i fråga om uppbörden av bränsleavgift i tillämpliga delar vad som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd (/) eller med stöd av den, liksom även vad som föreskrivs i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) och i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

Denna lag träder i kraft den 20 .

21.

Lag

om ändring av 31 § i tonnageskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i tonnageskattelagen (476/2002) 31 § 2 mom., sådant det lyder i lag 57/2017, som följer:

Betänkande FiUB 26/2017 rd

31 §

Verkställande av beskattningen

Tonnagebeskattning verkställs för ett sådant skatteår som avses i 3 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). På verkställande av beskattning, slutförande av beskattning, kompletterande beskattningsbeslut, skattegranskning, rättelse av beskattningen, skatteförhöjning, förseningsavgift, ränta som tas ut på kvarskatt och ränta som betalas på skatteåterbäring samt på följdändring tillämpas lagen om beskattningsförfarande, lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) samt lagen om skatteuppbörd (769/2016). På uppbörd, indrivning och återbäring av tonnageskatt tillämpas lagen om skatteuppbörd.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för skatteåret 2018 och vid ändringssökande som gäller den beskattningen.

Vid beskattningen för skatteåret 2017 eller tidigare skatteår och vid ändringssökande som gäller den tillämpas de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande.

22.

Lag

om ändring av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) 2 a § 2 mom., 3 f §, 11 § 4 mom. och 21 § 1 mom.,
sådana de lyder, 2 a § 2 mom. och 21 § 1 mom. i lag 778/2016 samt 3 f § och 11 § 4 mom. i lag 54/2017, som följer:

2 a §

Bestämmelser om uppbörd av skatt enligt denna lag finns i lagen om skatteuppbörd (/).

Betänkande FiUB 26/2017 rd

3 f §

Den i 3 b § avsedda källskatten eller den slutliga skatten ska återbetalas inom ett år efter det att en ansökan och sådana upplysningar till stöd för denna som rimligen kan begäras har mottagits. Om den uppburna skatten inte har återbetalats inom denna tid, har det mottagande bolaget eller det fasta driftstället rätt att på den skatt som ska återbetalas erhålla krediteringsränta som till sin storlek motsvarar den ränta som enligt 37 § i lagen om skatteuppbörd ska beräknas på återbäring.

11 §

På den källskatt enligt 2 mom. som ska återbetalas (*återbäring av källskatt*) betalas ränta. På räntan tillämpas bestämmelserna om krediteringsränta på återbäring i 37 § i lagen om skatteuppbörd. Ränta på en återbäring enligt 3 f § ska betalas antingen från och med den första dagen i den andra månaden efter skatteårets utgång eller från och med den dag när det har gått ett år sedan en i 3 f § avsedd ansökan om återbetalning av källskatt och upplysningar till stöd för denna har tagits emot, beroende på vilket av dessa datum som infaller först.

21 §

Den som ansöker om förhandsavgörande och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut som gäller den som är skyldig att ta ut skatt enligt denna lag, på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. På sökande av ändring i Skatteförvaltningens beslut enligt 17 § 2 mom. tillämpas 60 § i lagen om skatteuppbörd.

Denna lag träder i kraft den 20 .

23.

Lag

om ändring av 5 § i lagen om rundradioskatt

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om rundradioskatt (484/2012) 5 § 1 mom., sådant det lyder i lag 796/2016, som följer:

Betänkande FiUB 26/2017 rd

5 §

Tillämpning av annan lagstiftning

Bestämmelser om förskottsuppbörd av rundradioskatt finns i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996), om uppbörd, indrivning och återbäring av skatten i lagen om skatteuppbörd (/) och om redovisning av skatten i lagen om skatteredovisning (532/1998).

Denna lag träder i kraft den 20 .

24.

Lag

om ändring av 17 och 20 § i lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder (299/2009) 17 § 2 mom. och 20 § 1 och 2 mom.,
av dem 17 § 2 mom. sådant det lyder i lag 56/2017, som följer:

17 §

Tillämpning av skattebestämmelser

På debitering av skatt, skattegranskning, ändring av beskattningen, skatteförhöjning samt på ränta som tas ut på kvarskatt och ränta som betalas på återbäring tillämpas lagen om beskattningsförfarande (1558/1995), lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) och lagen om skatteuppbörd (/). På uppbörd av debiterat belopp och på skatteåterbäring tillämpas lagen om skatteuppbörd.

Betänkande FiUB 26/2017 rd

20 §

Ändringssökande

I beslut som Skatteförvaltningen har fattat med stöd av denna lag får ändring sökas i enlighet med lagen om beskattningsförfarande.

Bestämmelser om sökande av ändring i beslut som gäller godkännande av en ansökan om skattefrihet eller återkallelse av godkännande finns i 65 a § i lagen om beskattningsförfarande.

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 17 § 2 mom. träder dock i kraft den 20 . Lagens 20 § tillämpas första gången den dag då lagen träder i kraft eller på Skatteförvaltningens beslut som meddelas därefter och på ändringssökande som gäller sådana beslut.

25.

Lag

om ändring av 2 § i apoteksskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i apoteksskattelagen (770/2016) 2 § som följer:

2 §

Tillämpning av andra lagar

Utöver bestämmelserna i denna lag finns bestämmelser om beskattningsförfarandet och ändringssökandet i fråga om apoteksskatt i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016) och bestämmelser om skatteuppbörd i lagen om skatteuppbörd (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

26.

Lag

om ändring av 7 § i lagen om skatt på vissa försäkringspremier

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skatt på vissa försäkringspremier (664/1966) 7 §, sådan den lyder i lag 774/
2016, som följer:

7 §

I fråga om skatt på försäkringspremier gäller i övrigt vad som föreskrivs om mervärdesskatt i avdelning II i mervärdesskattelagen, i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016), i lagen om skatteuppbörd (/) eller i någon annan lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

27.

Lag

om ändring av 1 a § i lagen om källskatt på ränteinkomst

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om källskatt på ränteinkomst (1341/1990) 1 a § 2 mom., sådant det lyder i lag
777/2016, som följer:

1 a §

Tillämpning av andra lagar

Bestämmelser om uppbörd av skatt enligt denna lag finns i lagen om skatteuppbörd (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

28.

Lag

om ändring av 1 a § i lagen om källskatt för löntagare från utlandet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om källskatt för löntagare från utlandet (1551/1995) 1 a § 2 mom., sådant det lyder i lag 779/2016, som följer:

1 a §

Tillämpning av andra lagar

Bestämmelser om uppbörd av skatt enligt denna lag finns i lagen om skatteuppbörd (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

29.

Lag

om ändring av 1 a § i lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget (562/1976) 1 a § 2 mom., sådant det lyder i lag 780/2016, som följer:

Betänkande FiUB 26/2017 rd

1 a §

Bestämmelser om uttag av skatt enligt denna lag finns i lagen om skatteuppbörd (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

30.

Lag

om ändring av 1 a § i lotteriskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lotteriskattelagen (552/1992) 1 a §, sådan den lyder i lag 784/2016, som följer:

1 a §

Tillämpning av andra lagar

Utöver det som föreskrivs i denna lag finns bestämmelser om beskattningsförfarande och ändringssökande i fråga om lotteriskatt i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016) och om skatteuppbörd i lagen om skatteuppbörd (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

31.

Lag

om ändring av 3 § i lagen om skatteredovisning

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skatteredovisning (532/1998) 3 § 2 mom., sådant det lyder i lag 793/2016,
som följer:

3 §

Intagsperiod och redovisningstidpunkt

De betalningar och återbärningar som under intagsperioden för skatter som avses i 7 § i lagen om skatteuppbörd (/) använts som betalning för skatter redovisas och redovisningarna betalas under den kalendermånad då intagsperioden upphör. De belopp som under intagsperioden för andra skatter som ska redovisas enligt denna lag har bokförts som betalda på Skatteförvaltningens bankkonto och de återbärningar som betalats till de skattskyldiga redovisas och redovisningarna betalas under den kalendermånad då intagsperioden upphör.

Denna lag träder i kraft den 20 .

32.

Lag

om ändring av 8 § i lagen om återbäring av punktskatt på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om återbäring av punktskatt på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket (603/2006) 8 § 3 mom., sådant det lyder i lag 799/2016, som följer:

Betänkande FiUB 26/2017 rd

8 §

Betalning av accisåterbäring

Utöver det som föreskrivs i denna lag tillämpas lagen om skatteuppbörd (/) på betalning av accisåterbäring och på debitering till följd av rättelse eller sökande av ändring.

Denna lag träder i kraft den 20 .

33.

Lag

om ändring av bilskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i bilskattelagen (1482/1994) 65 § 1 mom., sådant det lyder i lag 800/2016, samt
fogas till lagen en ny 65 a § som följer:

65 §

På skatt som ska återbäras som följd av ändringssökande eller skattemyndighetens rättelse betalas ränta enligt lagen om skatteuppbörd (/).

65 a §

Om det belopp som ska uppbäras eller drivas in är mindre än 10 euro, bärs det inte upp eller drivs in. Om det krävs att ett särskilt beskattningsbeslut sänds till den skattskyldige för uppbörd av ett belopp som understiger 20 euro, ska beloppet inte uppbäras.

Om det på grund av ett räknefel eller annat misstag som en myndighet eller en skattskyldig eller någon annan part har gjort eller om det av någon annan orsak har tagits ut mindre skatt än vad som ska ha tagits ut eller har återburits mer än vad som ska ha återburits och skillnaden är mindre än det belopp som anges i 1 mom., ska skillnaden inte drivas in. Åtgärder för uttag kan dock vidtas, om samma betalningsskyldig har gjort många felbetalningar eller om det annars finns något särskilt skäl till att ta ut skatten.

Betänkande FiUB 26/2017 rd

Denna lag träder i kraft den 20 .

34.

Lag

om ändring av fordonsskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i fordonsskattelagen (1281/2003) 62 § 3 mom., sådant det lyder i lag 801/2016, och
ändras 2 § 1 mom. och 33 §, sådana de lyder, 2 § 1 mom. i lag 801/2016 och 33 § i lag 1327/
2009, som följer:

2 §

Tillämpningen av andra lagar

Om inte något annat föreskrivs i denna lag, iakttas i fråga om uppbörden av fordonsskatt i tillämpliga delar vad som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd (/) eller med stöd av den, samt bestämmelserna i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) och lagen om säkerställande av indrivningen av skatter och avgifter (395/1973).

33 §

Kvittning

Om de förutsättningar för användning av återbäring som anges i lagen om skatteuppbörd är uppfyllda och kvittning kan anses vara ändamålsenlig, kan kvittning verkställas mellan skatter som uppbärs av Trafiksäkerhetsverket och skatter som uppbärs av någon annan myndighet. På kvittningsförfarandet tillämpas bestämmelserna om användning av återbäring i lagen om skatteuppbörd.

Denna lag träder i kraft den 20 .

35.

Lag

om ändring av 2 och 25 § i bränsleavgiftslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i bränsleavgiftslagen (1280/2003) 2 § 2 mom. och 25 §, sådana de lyder i lag 802/2016,
som följer:

2 §

Tillämpningen av andra lagar

Om inte något annat föreskrivs i denna lag, iakttas i fråga om uppbörden av bränsleavgift i tillämpliga delar vad som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd (/) eller med stöd av den samt bestämmelserna i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) och lagen om säkerställande av indrivningen av skatter och avgifter (395/1973).

25 §

Räntebetalningsskyldighet på grund av ändringssökande

Om bränsleavgift har avlyfts eller sänkts på grund av ändringssökande eller rättelse, ska till vederbörande återbetalas det överskjutande beloppet jämte årlig ränta från avgiftsbetalningsdagen till återbetalningsdagen enligt 37 § i lagen om skatteuppbörd. Om bränsleavgift med anledning av ändringssökande påförs eller avgiftsbeloppet höjs, driver Trafiksäkerhetsverket in bränsleavgiften jämte förseningsränta enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta.

Denna lag träder i kraft den 20 .

36.

Lag

om ändring av 13 § i lagen om återbäring i vissa fall av skatt som betalats på dividend erhållen från Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om återbäring i vissa fall av skatt som betalats på dividend erhållen från Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (563/2005) 13 §, sådan den lyder i lag 804/2016, som följer:

13 §

Tillämpning av lagen om skatteuppbörd

På skatt som ska återbäras med stöd av denna lag tillämpas lagen om skatteuppbörd (/) det som med stöd av den föreskrivs eller bestäms.

Denna lag träder i kraft den 20 .

37.

Lag

om ändring av 20 § i banskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i banskattelagen (605/2003) 20 §, sådan den lyder i lag 805/2016, som följer:

Betänkande FiUB 26/2017 rd

20 §

Ränta på återbäring

Om banskatt återbärs med anledning av rättelse av debiteringen eller sökande av ändring, ska på återbäringen betalas ränta enligt lagen om skatteuppbörd (/) från betalningsdagen till återbetalningsdagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

38.

Lag

om ändring av 29 § i lagen om farledsavgift

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om farledsavgift (1122/2005) 29 § som följer:

29 §

Övriga bestämmelser som ska tillämpas vid debitering av farledsavgift

Om inte något annat föreskrivs i denna lag tillämpas på påföljder vid dröjsmål med betalning av farledsavgift vad som föreskrivs i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995). Vid uppbörd, debitering och återbäring av farledsavgift iaktas i tillämpliga delar vad som bestäms i lagen om skatteuppbörd (/) eller med stöd av den.

Om inte något annat föreskrivs i denna lag tillämpas på indrivning av farledsavgift i utskrivningsväg och säkerställande av indrivning av farledsavgifter vad som bestäms i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007) samt i lagen om säkerställande av indrivningen av skatter och avgifter (395/1973).

Denna lag träder i kraft den 20 .

39.

Lag

om ändring av 7 § i lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder och om tillämpning av direktivet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder och om tillämpning av direktivet (1526/2011) 7 §, sådan den lyder i lag 806/2016, som följer:

7 §

Bestämmelser som tillämpas på indrivning och på åtgärder som hänför sig till säkerställande av fordran

På indrivningen av fordringar och på åtgärder som hänför sig till säkerställande av fordran som avses i 3 § tillämpas lagen om skatteuppbörd (/), lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007), lagen om säkerställande av indrivningen av skatter och avgifter (395/1973) och tullagen (304/2016).

Denna lag träder i kraft den 20 .

40.

Lag

om ändring av 7 § i lagen om kompensationsområden för vindkraft

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om kompensationsområden för vindkraft (490/2013) 7 § 2 mom., sådant det lyder i lag 61/2017, som följer:

Betänkande FiUB 26/2017 rd

7 §

Återbetalning av vindkraftsavgiften

Återbetalning av vindkraftsavgift sker senast under kalenderåret efter det kalenderår då återbetalningsgrunden uppstod. Det belopp som återbetalas är ett belopp som motsvarar bestämd andel av de inbetalda vindkraftsavgifter som överskrider kompensationsbeloppet. Andelens storlek bestäms på basis av den vindkraftsavgift som elproducenten har betalat. På återbetalningen betalas krediteringsränta enligt 37 § i lagen om skatteuppbörd (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

41.

Lag

om ändring av 9 § i lagen om tillsynsavgift för besiktningsverksamheten

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om tillsynsavgift för besiktningsverksamheten (960/2013) 9 §, sådan den lyder i lag 62/2017, som följer:

9 §

Avgiftsuppbörden

I fråga om betalningsställen, kostnader för betalningar samt överföring till Trafiksäkerhetsverket av avgifter som mottagits av penninginrättningar tillämpas 9 och 11 § i lagen om skatteuppbörd (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

42.

Lag

om ändring av 11 och 18 § i lagen om tillsynsavgift för flygtrafiken

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om tillsynsavgift för flygtrafiken (1249/2005) 11 och 18 §, sådana de lyder i lag
63/2017, som följer:

11 §

Betalningsställen

I fråga om betalningsställen, kostnader för betalningar samt överföring till Trafiksäkerhetsverket av avgifter som mottagits av penninginrättningar tillämpas 9 och 11 § i lagen om skatteuppbörd (/).

18 §

Ränta på belopp som återbetalas

Om en avgift återbetalas på grund av rättelse av debiteringen eller överklagande, betalas på det återbetalade beloppet ränta enligt 37 § i lagen om skatteuppbörd från betalningsdagen till återbetalningsdagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Betänkande FiUB 26/2017 rd

Helsingfors 13.12.2017

I den avgörande behandlingen deltog

ordförande Timo Kalli cent
vice ordförande Ville Vähämäki saf
medlem Timo Heinonen saml
medlem Kauko Juhantalo cent
medlem Toimi Kankaanniemi saf
medlem Esko Kiviranta cent
medlem Kari Kulmala blå
medlem Markku Rossi cent
medlem Maria Tolppanen sd
medlem Matti Torvinen blå
medlem Kari Uotila vänst
medlem Ozan Yanar gröna
ersättare Olavi Ala-Nissilä cent
ersättare Timo Harakka sd
ersättare Lasse Hautala cent
ersättare Riitta Myller sd
ersättare Eero Suutari saml
ersättare Harry Wallin sd
ersättare Peter Östman kd.

Sekreterare var

utskottsråd Maarit Pekkanen.

Betänkande FiUB 26/2017 rd
Reservation /sd, gröna, vänst, saf

RESERVATION /sd, gröna, vänst, saf

Motivering

Vi kan till största delen ställa oss bakom regeringens proposition om lagstiftning som gäller en reform av skatteuppbörden och verkställandet av beskattningen med de ändringar som ingår i betänkandet. Det är viktigt att vi med nödvändiga lagändringar säkerställer att projektet Valmis för Skatteförvaltningens informationssystem kan genomföras. Reformen innebär bland annat principen för att påföra påföljdsavgifter blir mer standardiserade och samtidigt automatiskt ändrar avgiftsbeloppen. I vissa fall kommer skatteförhöjningarna att bli högre och i andra fall lägre än nu.

Det handlar emellertid om en så viktiga ändringar i påföljdsavgifterna att det behövs en bredare bedömning av storleken på påföljdsavgifterna i samband med lagändringarna. Lagförslagen beaktar inte i tillräckligt hög grad vilka konsekvenser de föreslagna ändringarna i skatteförhöjningarna har för de skattskyldigas beteende. Ett av de viktigaste målen med påföljdsavgifterna är att förebygga försummelser, och den aspekten lyfts inte fram tillräckligt mycket vare sig i propositionen eller i betänkandet. Under beredningen av lagen kom det fram att de nuvarande skatteförhöjningarna inte i tillräckligt stor omfattning har motverkat försummelser bland de skattskyldiga. Trots det vill regeringen i vissa fall sänka skatteförhöjningarna vid de allvarligaste försummelseerna. De ändrade skatteförhöjningarna kan minska påföljdernas s.k. allmänpreventiva effekt vid försummelser och ge en signal om att vissa tunga försummelser inom beskattningen inte betraktas som särskilt klandervärda. Vi har all anledning att låta bli att sprida det budskapet. Därför bör riksdagen vid lagändringen se till att skatteförhöjningen inte sjunker vid väsentliga försummelser som en skattskyldig inte korrigerar innan beskattningen är slutförd. Tvärtom bör man med större skatteförhöjningar se till att de grövsta försummelseerna motverkas med tillräckligt stora påföljdsavgifter.

1. Tillräckligt stora skatteförhöjningar vid aggressiv skatteplanering

Med propositionen blir sättet att påföra skatteförhöjning mer standardiserat. Lagen får mer exakta bestämmelser om nivån på skatteförhöjningar och följaktligen krymper myndigheternas prövningsrätt. Samtidigt blir påföljderna mer förutsägbara och det i sin tur kan ha en preventiv effekt visavi försummelser. Vi välkomnar preciseringarna. När skatteförhöjning och andra påföljdsavgifter blir mer standardiserade kommer nivån att förändras när de påförs. I vissa fall sjunker skatteförhöjningarna och i andra fall stiger de i förhållande till nuläget. Den här konsekvensen är inbyggd i propositionen trots att det primära syftet inte är att ändra nivån på försummelseavgifterna i någon högre grad. Exempelvis förseningsavgiften för mindre försummelser kommer överlag att vara lägre än skatteförhöjningen för liknande försummelser är i dag.

På grund av ändringarna är det motiverat göra en bedömning av vilka konsekvenser de ändrade påföljdsavgifterna kan ha för den så kallade allmänpreventionen av skatteförhöjningar. Reformen inför en ny sanktion, förseningsavgift vid mindre försummelser. Det är motiverat att de skattskyldiga kommer undan med en obetydlig förseningsavgift om de rättar sitt fel på eget initiativ inom en rimlig tid, det vill säga innan beskattningen slutförs. Rättelser som görs efter det att beskattningen är slutförd hänger emellertid oftast samman med allvarligare försummelser och det

Betänkande FiUB 26/2017 rd
Reservation /sd, gröna, vänst, saf

beror på slumpen om de blir upptäckta. Det i sin tur beror på att de vanligen upptäcks vid skattegranskning eller exempelvis odeklarerade inkomster som kommer fram i Skatteförvaltningens internationella utväxling av information. När man vill förebygga den här typen av försummelser är det av största vikt att påföljdsavgifterna är tillräckligt höga i relation till risken att åka fast för att ingen ska ha nytta av avsiktlig försummelse. Vidare är det relevant att de skattskyldiga har något incitament för att deklarerat sina inkomster tillräckligt noga och för att undvika försummelser, eftersom det kräver ansevärd resurser av den skattskyldige, Skatteförvaltningen och domstolarna att rätta deklARATIONEN i efterskott. Om vi förebygger försummelser som beror på nonchalans och aggressiv skatteplanering, kan vi spara in på resurserna till Skatteförvaltningen. Då kan Skatteförvaltningen i stället koncentrera sina kontrollåtgärder på de allra allvarligaste skatteriskerna och satsa på att styra de skattskyldiga via rådgivning.

Regeringen sänker skatteförhöjningarna och särskilt sänkningen vid aggressiv skatteplanering ger fel signal om att reformen gynnar dem som fuskar med sina skatter. I värsta fall har det en uppluckrande effekt på den allmänna skattemoralen och leder till att allt fler försummar sin skattskyldighet. Skatteförhöjningen är en administrativ sanktion som avses vara ett straff för försummelser och även är tänkt att förebygga försummelser, eftersom hotet om skatteförhöjning styr de skattskyldiga att handla rätt. Med skatteförhöjningarna sänder lagstiftaren ut en signal till de skattskyldiga för att visa vad som är icke önskvärd handling. Sett ur det perspektivet kan det anses problematiskt att skatteförhöjningen sannolikt sjunker betydligt jämfört med nuläget genom den lag som regeringen föreslår.

Sänkningen gäller i synnerhet när skatteförhöjningen påförs vid rättelse av beskattningen, exempelvis efter en skattegranskning. Enligt regeringen kommer det totala beloppet av skatteförhöjningar då att sjunka från 13 till 7 miljoner euro. Sänkningen rör huvudsakligen företag, som får uppleva att skatteförhöjningarna halveras till fem miljoner euro. Kalkylen bygger bland annat på antagandet att skatteförhöjningen i fortsättningen är tre procent i relation till den inkomstökning som läggs till vid rättelse av beskattningen i de fall där den i dag är fem procent. Regeringen säger att kalkylerna är vägledande. Trots det är det uppenbart att skatteförhöjningarna sjunker, inte stiger. Det här sägs också ut i propositionen: ”Den genomsnittliga nivån på skatteförhöjning som påförs vid rättelse av beskattningen sjunker för alla grupper av skattskyldiga.”

De lägre skatteförhöjningarna ska tillämpas bland annat vid sådana fall av aggressiv skatteplanering där åtgärderna betraktas som kringgående av skatt enligt 28 § i lagen om beskattningsförfarande. Enligt det föreslagna 32 a § 2 mom. ska skatteförhöjning kunna påföras till 3–10 procent vid kringgående av skatt bara om *försummelsen är återkommande* eller om den skattskyldiges agerande i övrigt tyder på *uppenbar ligkiltighet för de förpliktelser som gäller beskattningen*. I propositionen anger regeringen inte vad som exakt avses med uppenbar ligkiltighet, men säger bland annat att kringgående av skatt eller en försummelse omfattande ett stort belopp inte nödvändigtvis kräver att skatteförhöjningen stiger. I dessa fall kan alltså skatteförhöjningen också ligga på grundnivå, två procent.

Regeringen preciserar heller inte när förhöjningen inom straffskalan på 3–10 procent ska vara exempelvis tre, fem eller tio procent. I konsekvensbedömningen sägs det dock att skatteförhöjningen vanligen är tre procent vid de viktigaste försummelserna. Följaktligen är det sannolikt att tröskeln för att påföra en förhöjning som är större än tre procent är mycket hög. Tröskeln blir ännu högre

Betänkande FiUB 26/2017 rd
Reservation /sd, gröna, vänst, saf

gre av att regeringen inte nödvändigtvis ser kringgående av skatt som så uppenbar likgiltighet att skatteförhöjningen kunde vara åtminstone tre procent.

Gällande beskattnings- och rättspraxis visar att det kan vara omöjligt att tillämpa den övre delen av straffskalan utan några exakta grunder i lag och i regeringens proposition. Skatteförvaltningen kan för närvarande påföra en sådan skatteförhöjning för de väsentligaste försummelserna som uppgår till 0–30 procent i förhållande till skatterättelsebeloppet. I praktiken har det i beskattningspraxis inte påförts några skatteförhöjningar på över sju procent ens när försummelsen har uppgått till ett högt belopp och den har uppvisat uppenbar likgiltighet. Det betyder att den skala som föreskrivs i lagen endast har utnyttjats mycket snävt och bara den nedre delen har använts. Det beror till en del på att det inte i lagen anges närmare i vilka situationer det är tänkt att en högre skatteförhöjning ska tillämpas. Det här problemet har man inte avhjälpt i propositionen, och det är uppenbart att den högre skatteförhöjningen i många fall kommer att uppgå till tre procent. Också tröskeln för att påföra en högre skatteförhöjning kan bli mycket hög.

Finansutskottet konstaterar i sitt betänkande att hela straffskalan på 3—10 procent ska tillämpas när skatteförhöjning påförs. Också myndigheterna tog upp det målet vid beredningen av propositionen. Varken sådana skrivningar eller Skatteförvaltningens anvisningar binder ändå domstolarna när de tillämpar lagen. På vilken nivå skatteförhöjningarna landar bestäms i sista hand utifrån deras rättspraxis. Den föreslagna lagen och propositionsmotiven ger ändå inte domstolarna särskilt mycket hjälp med att tillämpa den förhöjda straffskalan eller den övre delen av den. Det vore därför synnerligen viktigt att precisera lagens bestämmelser om den högre skalan och tillämpningsgrunderna för den. Då kan man säkerställa att skatteförhöjningarna är tillräckligt stora för att förebygga allvarigare försummelser.

Vid behandlingen av ärendet påpekades det att skatteförhöjning inte är den enda påföljden för de skattskyldiga vid skatterättelse, eftersom man då också måste betala själva skatten och dröjsmålsränta på den. Men varken den skatt som debiteras vid skatterättelse eller dröjsmålsräntan på den kan betraktas som avgifter av straffkaraktär. Från jämlikhetssynpunkt är det nödvändigt att ta ut dröjsmålsränta på en försenad skattebetalning på samma sätt som på andra försenade betalningar. De förseningsräntor som påförs vid beskattningen avviker inte i väsentlig utsträckning från övriga dröjsmålsräntor enligt räntelagen. Från jämlikhetssynpunkt är det också viktigt att ta ut påföljdsavgift för betydande försummelser, och vid beskattningen är den avgiften uttryckligen skatteförhöjning.

Av de orsaker som anges ovan motsvarar lagen i den form som regeringen föreslår inte helt de uppställda målen. Ordalydelsen i lagen är oklar när det gäller de högre skatteförhöjningarna, och myndigheterna får inte tillräckligt med vägledning för sin prövningsrätt. Det är också uppenbart att nivån på skatteförhöjningarna kommer att sjunka i sådana fall där någon lagstridigt har försökt undgå skatt genom aggressiv skatteplanering eller genom allvarlig oaktsamhet. Till exempel är tröskeln hög för att tillämpa bestämmelserna om kringgående av skatt i 28 §, om förtäckt dividend i 29 § eller om rättelse av internprissättning i 31 § i lagen om beskattningsförfarande. De tillämpas därför i allmänhet bara när den skattskyldiges försummelse är uppenbar. Också bestämmelsen om principerna för rättelse i beskattningen i den lagens 26 § förutsätter detta. I de fall där de ovannämnda bestämmelserna blir tillämpliga handlar det vanligtvis om aggressiva skattearrangemang som den skattskyldige medvetet har vidtagit. För att förebygga planmässigt kringgå-

Betänkande FiUB 26/2017 rd
Reservation /sd, gröna, vänst, saf

ende av skatt och andra svårare försummelser vore det viktigt att skatteförhöjningarna är tillräckligt höga när någon blir fast. Myndigheterna har inte möjlighet att varsebli alla sådana försummelser genom skattegranskningar eller annan skattekontroll.

Det framgår av propositionen att grundnivån på skatteförhöjningarna i de grövsta fallen redan nu är ungefär hälften av nivån i Sverige och att den kommer att sjunka ytterligare till följd av propositionen. De nya bestämmelserna påverkar inte direkt eventuella straffrättsliga sanktioner. Skatteförhöjningen är ändå i de flesta fallen den enda möjliga sanktionen, eftersom till exempel aggressiv skatteplanering inom multinationella företag inte har betraktats som kriminell verksamhet ens när det har handlat om sådant kringgående av skatt som avses i lagen. Att sänka skatteförhöjningarna för dem som kringgår skatt skulle ge fel signaler, eftersom det här fenomenet utgör ett hot mot finansieringen av välfärdsstaten och det internationella samfundet kommer att ingripa i aggressiv skatteplanering genom ett flertal olika åtgärder.

Av de orsaker som anges ovan bör 32 a § 2 mom. om höjd skatteförhöjning i lagen om beskattningsförfarande preciseras så att lagen anger närmare när höjd skatteförhöjning ska påföras och till vilket belopp. I annat fall blir tröskeln för att påföra höjd skatteförhöjning onödigt hög, och myndigheternas prövningsrätt ökar rentav, i strid med lagens uttryckliga syfte. Dessutom bör nivån på skatteförhöjningen vid de allvarligaste försummelseerna höjas till 8—15 procent av beloppet av den inkomst som lagts till, alltså fördubblas jämfört med propositionen, för att bättre förhindra sådana försummelser. Genom ändringen säkerställer man att inte påföljdsavgifterna sjunker jämfört med i dag och att de är mer kännbara. Försummelseavgifterna är då minst på samma nivå som i Sverige i de allvarligaste fallen. Genom en betydande höjning av påföljdsavgifterna vid rättelse av beskattningen förebyggs de allvarligaste försummelseerna. De skattskyldiga får ett incitament att korrigeras fel i god tid. De administrativa kostnaderna för skattskyldiga, Skatteförvaltningen och domstolarna minskar, samtidigt som statens skatteintäkter ökar.

Förutom att höja nivån på skatteförhöjningarna bör lagen om beskattningsförfarande få ett nytt 32 a § 3 mom. I momentet anges grunderna för hur skatteförhöjningen bestäms inom straffskalan på 8—15 procent. I momentet anges dessutom när den skattskyldiges agerande kan betraktas som i 32 § 2 mom. 2 punkten avsedd uppenbar likgiltighet så att höjd skatteförhöjning ska påföras. Nivån på skatteförhöjningen inom skalan på 8—15 procent ska bestämmas utifrån beloppet av den inkomst som lagts till. Med andra ord ska det för försummelser som uppgår till ett högre belopp i allmänhet påföras en proportionellt sett större skatteförhöjning. Men vid bedömningen ska man också beakta hur planmässigt den skattskyldiges agerande har varit och den skattskyldiges förmåga att bedöma följderna av sitt agerande. Exempelvis har stora företag bättre möjligheter att bedöma skattepåföljderna av sin verksamhet. Därför är det motiverat att de ska påföras större skatteförhöjningar än till exempel ensamföretagare när kännetecknen i fallet i övrigt är desamma. Ett tecken på att en skattskyldig agerat planmässigt är för sin del att den skattskyldige uttryckligen har vidtagit ett aggressivt skattearrangemang som tolkas exempelvis som kringgående av skatt. Vid skatteplanering beaktas skatteförhöjningar och eventuella övriga risker. Det betyder att denna typ av verksamhet kan förebyggas med skatteförhöjningarnas hjälp.

I samma 3 mom. i 32 a § i lagen om beskattningsförfarande föreskrivs det också att arten av den skattskyldiges agerande ska bedömas utifrån samma grunder som vid bestämmande av skatteförhöjningens nivå inom ramen för straffskalan. Tecken på uppenbar likgiltighet är således att ett

Betänkande FiUB 26/2017 rd
Reservation /sd, gröna, vänst, saf

stort belopp har lagts till den skattskyldiges inkomst, att den skattskyldige har varit kapabel att bedöma följderna av sitt agerande och att den skattskyldige har agerat planmässigt. Arten av agerandet ska bedömas som en helhet utifrån dessa aspekter. Genom dessa preciseringar säkerställs det att lagen bättre motsvarar de syften som anges i den bland annat när det gäller att minska myndigheternas prövningsrätt.

För konsekvensens skull bör motsvarande ändringar också göras i 32 b § i lagen om beskattningsförfarande. Den paragrafen gäller situationer där grunden för skatteförhöjningen utgörs av beloppet av den ökade skatten och inte beloppet av den inkomst som lagts till.

2. Grundnivån på skatteförhöjningen och lägre skatteförhöjning i vissa fall

På grund av de ändringar som föreslås ovan stiger nivån på den höjda skatteförhöjningen till 8—15 procent av beloppet av den inkomst som lagts till, när försummelsen tyder på uppenbar likgiltighet. I dessa fall är skatteförhöjningarna högre än i nuläget. Samtidigt bör grundnivån på skatteförhöjning enligt 32 a § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarande sättas på fem procent av beloppet av den inkomst som lagts till, dvs. så att beloppet är cirka 2,5-faldigt, för att den preventiva effekten av skatteförhöjningen ska öka också i lindrigare fall. Detta skulle inte leda till några oskäligen skatteförhöjningar, eftersom lagen förpliktar Skatteförvaltningen att lindra förhöjningen eller avstå från att påföra förhöjning när det handlar om lindrigare försummelser.

I 32 a § i lagen om beskattningsförfarande finns det dessutom en bestämmelse om lägre skatteförhöjningar i situationer där grunden för den inkomst som ska läggas till vid rättelse av beskattningen har lämnat rum för tolkning eller varit oklar på det sätt som avses i lagens 26 § 2 mom. Den lägre skatteförhöjningen gäller också vissa internationella situationer där den inkomst som lagts till har beskattats i ett annat land eller där Finland har skyldighet att undanröja dubbelbeskattning av inkomsten. Enligt propositionen är skatteförhöjningen i dessa fall hälften av grundnivån. Enligt vårt förslag stiger grundnivån ändå så att den är femdubbel jämfört med dessa lägre skatteförhöjningar. För att säkerställa att lagen är konsekvent bör de lägre skatteförhöjningarna därför höjas till två procent av beloppet av den inkomst som lagts till.

För konsekvensens skull bör motsvarande ändringar också göras i 32 b § i lagen om beskattningsförfarande. Den paragrafen gäller situationer där grunden för skatteförhöjningen utgörs av beloppet av den ökade skatten och inte beloppet av den inkomst som lagts till.

3. Skatteförhöjningen när den skattskyldige rättar sin beskattning på eget initiativ

Ett nytt element i propositionen är den så kallade förseningsavgiften för lindrigare försummelser. Den moderata förseningsavgiften på 50 eller 100 euro gäller bland annat situationer där den skattskyldige på eget initiativ rättar sin beskattning i god tid innan beskattningen slutförs. Detta är ändamålsenligt, eftersom rättelser som görs innan beskattningen slutförs är administrativt lättare och det inte är befogat att ta ut höga påföljdsavgifter för dem. Tvärtom utgör den lägre påföljdsavgiften ett incitament att korrigera fel i god tid och de medför då inte lika mycket merarbete för myndigheterna.

Betänkande FiUB 26/2017 rd

Reservation /sd, gröna, vänst, saf

Det är också motiverat att rättelse av fel på eget initiativ beaktas som en omständighet som sänker skatteförhöjningen också när rättelsen görs först efter slutförandet av beskattningen. I de fallen har man i dag ofta påfört en skatteförhöjning som är hälften av den normala skatteförhöjningen. Regeringen föreslår ändå att skatteförhöjningen ska vara bara en fjärdedel av grundnivån, dvs. 0,5 procent, av beloppet av den inkomst som lagts till, när den skattskyldige rättar sin beskattning på eget initiativ i efterskott. En så pass stor sänkning är skadlig med tanke på propositionens syften. Den kan nämligen leda till att en skattskyldig inte är tillräckligt motiverad att rätta fel i beskattningen i god tid. Efter det att beskattningen har slutförts blir fel ofta helt orättade, eftersom risken för att bli fast för en försummelse minskar väsentligt efter det.

Den skatteförhöjning på 0,5 procent som regeringen föreslår för rättelser som den skattskyldige i efterskott gör på eget initiativ försämrar den preventiva effekt som skatteförhöjningen har på försummelser, på de grunder som anges ovan. Den kommer att leda till att rättelser görs efter att beskattningen har slutförts, vilket kommer att öka de administrativa kostnaderna för alla parter. Den kan också leda till fler försummelser och därmed orsaka onödiga skattetvister. Med beaktande av den höjning av grundnivån för skatteförhöjningar som föreslås ovan bör skatteförhöjningen vara tre procent av beloppet av den inkomst som lagts till vid rättelser som de skattskyldiga gör på eget initiativ. Skatteförhöjningen skulle då vara klart lägre än till exempel vid rättelser som görs till följd av skattekontroll. Det ger tillräckliga signaler om att påföljderna blir lindrigare om den skattskyldige vidtar åtgärder på eget initiativ. Å andra sidan är skatteförhöjningen tillräcklig i förhållande till förseningsavgiften för tidigare rättelser. Det fungerar som ett incitament för att göra rättelserna i god tid.

Den lägre skatteförhöjningen vid rättelse på eget initiativ ska enligt propositionen också gälla när den skattskyldige har handlat uppenbart likgiltigt. Den lägre förhöjningen kan då utnyttjas i skatteplanering, exempelvis när risken att bli fast ökar exempelvis om rättspraxis eller deklareringskyldigheten utvidgas. Det kan inte anses vare sig ändamålsenligt eller rättvist med avseende på likabehandling av de skattskyldiga att den lägre skatteförhöjningen tillämpas på de fall när den skattskyldige har varit uppenbart likgiltigt. Därför bör lagen preciseras för att den lägre skatteförhöjningen inte ska gälla om skatteförhöjningen kan påföras till en högre skattesats enligt 32 a § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarande.

För konsekvensens skull bör motsvarande ändringar också göras i 32 b § i lagen om beskattningsförfarande. Den paragrafen gäller situationer där grunden för skatteförhöjningen utgörs av beloppet av den ökade skatten och inte beloppet av den inkomst som lagts till.

4. Precisering av bestämmelserna om polisanmälan

Ändringarna i lagstiftningen om verkställande av beskattningen avses inte gälla påföljderna för försummelser enligt 29 kap. i strafflagen eller Skatteförvaltningens förfarande för polisanmälan. Skatteförvaltningen gör polisanmälan när den misstänker brott. Brottsmisstankar uppstår ofta i situationer där också skatteförhöjning bör påföras. När Skatteförvaltningen gör polisanmälan påför den ingen skatteförhöjning i enlighet med lagen om skatteförhöjning och tullhöjning som påförs genom ett särskilt beslut. Då kan skatteförhöjning påföras i efterhand, om brottsmisstankarna förfaller.

Betänkande FiUB 26/2017 rd **Reservation /sd, gröna, vänst, saf**

Polisanmälan är för sin del beroende av Skatteförvaltningens interna förfaranden och kompetensen hos den tjänsteman som handlägger ärendet. Skatteförvaltningen har på senare år noga gett akt på arbetsrutinerna kring polisanmälningar. Också dess beskrivning av konsekventa och fungerande arbetsprocesser och etablerat samarbete både inom förvaltningen och mellan förvaltningen och andra myndigheter stöder denna uppfattning. Resultaten har varit betydande och antalet polisanmälningar gjorda av Skatteförvaltningen har nästan fördubblats från 443 år 2013 till 784 år 2016.

Men trots de här framstegen fungerar arbetsfördelningen mellan Skatteförvaltningen, polisen och åklagarmyndigheterna inte helt friktionsfritt inom utredningen av skattebrott. Det beror bland annat på organisationsgränserna. Lagstiftning ger möjlighet att bättre koppla samman samverkan och organisation mellan Skatteförvaltningen, polisen och åklagarmyndigheterna. I det här sammanhanget är det dock inte ändamålsenligt att revidera lagstiftningen om de här frågorna. Skatteförvaltningens skyldighet att bedöma om polisanmälan behövs bör ändå preciseras genom ett nytt moment i 32 § i lagen om beskattningsförfarande. Där ska det finnas en hänvisning till förfarandet för polisanmälan enligt lagen om skatteförhöjning och tullhöjning som påförs genom ett särskilt beslut. Dessutom finns det skäl att starta ett separat lagprojekt för att införa en motsvarande skrivning i de bestämmelser om skatteförhöjning och tullhöjning som finns i andra lagar och som speciallagen i fråga gäller.

5. Ökad offentlighet för beskattningsuppgifter

I debatten om skatteförhöjningar har det lyfts fram att förhöjningarna inte i alla situationer har förebyggt försummelser bland skattskyldiga. Det vittnar om att allvarigare påföljder krävs för att motverka försummelser. Därför beskriver vi ovan hur skatteförhöjningarna bör höjas. Höjda skatteförhöjningar är ändå inte det enda alternativet att garantera tillräckligt hårda påföljder. I många fall vore det mer effektivt att göra beskattningsbesluten mer öppna för insyn i stället för att påföra skatteförhöjning.

Enligt 5 § i lagen om offentlighet i fråga om beskattningsuppgifter är beskattningsuppgifterna offentliga sådana de är när beskattningen slutförs, det vill säga numera sådana de är den sista dagen i oktober det år som följer på skatteåret. Uppgifterna om rättelse av beskattningen med anknytande skatteförhöjningar är inte offentliga, eftersom rättelser av beskattningen brukar göras efter det att beskattningen slutförts. I fråga om rättelser har detta lett till en bakvänd situation där de felaktiga uppgifterna finns tillgängliga medan de rättade uppgifterna inte är offentliga. Det är problematiskt också för de skattskyldiga, eftersom felaktiga uppgifter i offentligheten inte kan rättas officiellt. Offentlighet för rättelser som gjorts på grund av den skattskyldiges försummelser kan förebygga kringgående av skatt och andra försummelser. Av dessa skäl bör offentligheten för beskattningsuppgifter breddas så att den också gäller rättelser och domstolsbeslut efter slutförd beskattning.

Beslut om rättelse av beskattningen kunde offentliggöras även i större utsträckning, vilket på ännu bredare front skulle motverka försummelser. Samtidigt kunde man få in information om försummelser som kunde vara till nytta när lagstiftningen utvecklas. Exempelvis i Sverige är domstolsbeslut om rättelse av skatt offentliga i sin helhet. Offentlighet kunde införas till exempel i fall där försummelsen har varit så pass betydande att en skatteförhöjning påförs enligt 32 a § 1 eller 2

Betänkande FiUB 26/2017 rd
Reservation /sd, gröna, vänst, saf

mom. i lagen om beskattningsförfarande. Samtidigt får Skatteförvaltningen bättre möjlighet att initiera en offentlig debatt om sina beslut, vilket förbättrar acceptabiliteten för beskattningen och trovärdigheten i rättssystemet.

Dessutom finns det skäl att bedöma om även andra beskattningsuppgifter än inkomstskatterna bör bli offentliga. Det kan vara motiverat att offentliggöra uppgifter till exempel om arvs- och gåvobeskattningen, eftersom arv och gåvor ur mottagarens synvinkel ligger mycket nära övriga inkomster.

6. Översyn av påföljdsavgifter i fråga om samtliga skatteslag

Ovan behandlas bara de påföljdsavgifter som gäller inkomstbeskattningen och fastighetsbeskattningen och som tas upp i lagen om beskattningsförfarande. Det finns dock påföljdsavgifter med anknytning till andra skatteslag och även till administrativa förfaranden som gäller annat än beskattning. Skatteslagen skiljer sig från varandra, och skillnaderna måste vägas in i nivån på påföljdsavgifterna och i förfarandena för att bestämma dem. De olika skatteslagen har dock också vissa likadana drag, så till dessa delar bör samma principer tillämpas och nivån på skatteförhöjningarna bör vara konsekvent i förhållande till försummelsens karaktär.

Vid justitieministeriet pågår för närvarande ett lagstiftningsprojekt för administrativa påföljder av straffkaraktär. Projektet berör också skatteförhöjningar. Utifrån resultaten av projektet bör det vid behov startas ett fortsatt projekt för att utvärdera nivån på påföljdsavgifterna för alla skatteslag och andra förfaranden kring påföljder. Det behövs en översyn av påföljderna i fråga om samtliga skatteslag så att deras förebyggande effekt blir tillräckligt stor och å andra sidan så att inga oskäliga skatteförhöjningar påförs. Översynen bör väga in att de olika skatteslagen avviker från varandra. Vid sidan av skatteförhöjningar bör också andra alternativ att förbättra de allmänpreventiva effekterna granskas, så som att utöka offentligheten för beskattningsuppgifter. När det gäller andra skatteslag är offentligheten för beskattningsuppgifter snävare än inom inkomstbeskattningen.

Förslag

Vi föreslår

att riksdagen godkänner lagförslagen enligt betänkandet men, 32, 32 a och 32 b § i lagförslag 5 med ändringar, **(Reservationens ändringsförslag)**

att riksdagen godkänner sju uttalanden. **(Reservationens förslag till uttalanden)**

Betänkande FiUB 26/2017 rd
Reservation /sd, gröna, vänst, saf

Reservationens ändringsförslag

32 §

Skatteförhöjning

(1 och 2 mom. som i FiUB)

Skatteförhöjning påförs inte om försummelsen är ringa, om det finns ett giltigt skäl till försummelsen eller om påförande av skatteförhöjning i de fall som avses i 32 a § 5 mom. skulle vara oskäligt med hänsyn till omständigheterna.

(4 och 5 mom. som i FiUB)

När skatteförhöjning inte påförs ska det fattas ett särskilt beslut i ärenden som avser misstanke om brott enligt 2 § 5 mom. i lagen om skatteförhöjning och tullhöjning som påförs genom ett särskilt beslut (781/2013). Då påförs skatteförhöjning för samma ärende bara i de fall som avses i 4 § 1 mom. i den lagen. (Nytt 6 mom.)

32 a §

Skatteförhöjningens storlek

Skatteförhöjningen är 5 procent av beloppet av den inkomst som lagts till.

Skatteförhöjningen är dock minst 8 procent och högst 15 procent av beloppet av den inkomst som lagts till, om

1) en försummelse som avses i 32 § är återkommande, eller

2) den skattskyldiges agerande tyder på uppenbar ligkiltighet för de förpliktelser som gäller beskattningen.

När skatteförhöjningen påförs enligt 2 mom. bestäms dess procentuella nivå i förhållande till den inkomst som lagts till på grundval den inkomst som läggs till. Nivån på skatteförhöjningen bestäms också med hänsyn till vilken förmåga den skattskyldige har att ta reda på följderna av sitt agerande och till hur planmässigt den skattskyldiges agerande för att lägga till inkomst har varit. Ett stort tillägg till den beskattningsbara inkomsten ger också uttryck för uppenbar ligkiltighet enligt vad som avses i 2 mom. 2 punkten. När arten av den skattskyldiges agerande bedöms ska det också tas hänsyn till vilken förmåga den skattskyldige har att ta reda på följderna av sitt agerande och till hur planmässigt den skattskyldiges agerande för att lägga till inkomst har varit. (Nytt 3 mom.)

Vid beskattning enligt uppskattning är skatteförhöjningen 8 procent av beloppet av den inkomst som lagts till.

(5 mom. som 4 mom. i FiUB)

Skatteförhöjningen är 2 procent av beloppet av den inkomst från en främmande stat som lagts till, om det inte är fråga om ett fall som avses i 2 mom. och om

1) dubbelbeskattning av inkomsten ska undanröjas i Finland med stöd av en bestämmelse i ett internationellt avtal, eller om

2) den skattskyldige har betalat sådan skatt på inkomsten som avräknas i Finland med stöd av lagen om undanröjande av internationell dubbelbeskattning (1552/1995).

Betänkande FiUB 26/2017 rd
Reservation /sd, gröna, vänst, saf

Skatteförhöjningen är 3 procent av beloppet av den inkomst som lagts till, om den skattskyldige på eget initiativ yrkar att ett fel ska korrigeras efter att beskattningen har slutförts och den skattskyldige har uppfyllt sin utredningsskyldighet.

Den lägre skatteförhöjning som avses här gäller dock inte när skatteförhöjning påförs enligt 2 mom.

(8—10 mom. som 7—9 mom. i FiUB)

32 b §

Särskild bestämmelse om skatteförhöjningens storlek

(1 mom. som i FiUB)

Skatteförhöjningen är då

- 1) 25 procent i de fall som avses i 32 a § 1 mom.,
- 2) minst 40 och högst 75 procent i de fall som avses i 32 a § 1 mom., och då beaktas 32 § 3 mom. när nivån på skatteförhöjningen bestäms,
- 3) vid beskattning enligt uppskattning 40 procent av beloppet av den ökade skatten,
- 4) 10 procent i de fall som avses i 32 a § 5 och 6 mom.,
- 5) 15 procent i de fall som avses i 32 a § 7 mom. Den lägre skatteförhöjning som avses här gäller dock inte när skatteförhöjning påförs enligt 2 punkten.

(3 mom. som i FiUB)

Skatteförhöjningen uppgår dock minst till det belopp som föreskrivs i 32 a § 10 mom.

Reservationens förslag till uttalanden

1. Riksdagen förutsätter att regeringen bereder ett lagförslag om offentlighet för beskattningsuppgifter för att garantera att också ändringar som efter slutförd beskattning görs i beskattningsuppgifterna blir offentliga.

2. Riksdagen förutsätter att regeringen utreder om beslut om rättelse av beskattningen i fråga om försummelser kan offentliggöras för att förebygga liknande försummelser.

3. Riksdagen förutsätter att regeringen utreder om förfarandet för polisanmälan och bestämmande av skatteförhöjning bör preciseras och om nivån på skatteförhöjningarna bör ändras också i de övriga lagarna om skatteslag och avgifter av skattenatur, så att förfarandena är samordnade men väger in karaktären hos de olika skatteslagen.

4. Riksdagen förutsätter att det inom ramen för justitieministeriets pågående projekt för påföljdsavgiften säkerställs att påföljderna för försummelser inom beskattningen är tillräckliga för att förebygga försummelser och proportionerliga med tanke på likabehandlingen av skattskyldiga.

5. Riksdagen förutsätter att regeringen startar ett projekt för insyn i påföljdsavgifterna och beskattningen överlag i fråga om samtliga skatteslag och avgifter av skattenatur. Översynen bör garantera att påföljderna är tillräckligt förebyggande och att skatteförhöjningarna inte är oskäliga i förhållande till försummelsernas karaktär.

Betänkande FiUB 26/2017 rd
Reservation /sd, gröna, vänst, saf

6. Riksdagen förutsätter att regeringen startar ett projekt för att precisera arbetsfördelningen mellan Skatteförvaltningen, Tullen, polisen och åklagarmyndigheterna inom utredningen av skattebrott, så att utredningen av misstänkta skattebrott blir tillräckligt omfattande och samordnad.

7. Riksdagen förutsätter att regeringen ger akt på hur lagändringen kvantitativt och kvalitativt påverkar påförda skatteförhöjningar och polisanmälda försummelser och att regeringen för riksdagen lägger fram förslag till åtgärder om påföljdsavgifterna blir otillräckliga i de fall där försummelserna är allvarliga.

Helsingfors 13.12.2017

Timo Harakka sd
Riitta Myller sd
Kari Uotila vänst
Ozan Yanar gröna
Ville Vähämäki saf
Toimi Kankaanniemi saf
Harry Wallin sd
Maria Tolppanen sd